

PREBLISKI

ŠOLSKO LETO 2014/2015

Gimnazija Ptuj

6 zlatih maturantov Gimnazije Ptuj

Po uspešno zaključenem šolskem letu, ki ga je 58 % dijakov 4. letnikov zaključilo z odličnim ali prav dobrim uspehom, smo se zelo veselili tudi izjemnega uspeha na zadnji gimnazijski preizkušnji pred nadaljevanjem šolanja na izbranih univerzah. Ptujski gimnazijci so na splošni maturi 2015 dosegli odličen 98 % uspeh, 6 dijakov pa je doseglo 30 ali več od možnih 34 točk. **Zlati maturanti generacije 2011–2015 so: Lea Gašparič, Miha Zupanič, Lučka Marija Neudauer, Ana Žuran, Nika Jošt in Jernej Orovič.**

Na slavnostni podelitvi v ponedeljek, 13. 7. 2015, smo vsem ptujskim maturantom v kulturni dvorani še zadnjič zaploskali za dosežene uspehe.

Dijakinja generacije 2011–2015 je Veronika Domjan

Naziv dijakinja generacije 2011–2015 si je prislužila Veronika Domjan, izjemna športnica, ki je s svojimi športnimi rezultati ime svoje šole in svojega mesta pone-sla po Sloveniji in v svet, z neiz-merno dobrodušnostjo, odprtos-tjo in dobro voljo pa povsod seja-la smeh in optimizem. S svojo zavzetostjo za šolsko delo in moj-strskim obvladovanjem usklaje-va-nja šolskih in športnih dejavnosti je Veronika lahko navdih in zgled zdajšnjim in bodočim dijakom Gimnazije Ptuj.

Tilen Kolar prejel zlato Cankarjevo priznanje

Leto 2014 sta zaznamovali dve pomembni obletnici: stoletnica začetka prve svetovne vojne in stoletnica rojstva slovenskega pisatelja in pesnika Vitomila Zupana. To je bilo izhodišče Državne komisije za tekmovanje v znanju slovenščine, ki je letošnje Cankarjevo tekmovanje zasnovala na povezavi zgodovine in literature in ga naslovila **IZROČILO KNJIGE**.

Dijaki 1. in 2. letnikov so brali roman Prežihovega Voranca **DOBERDOB**, dijaki 3. in 4. letnikov pa roman Vitomila Zupana **MENUEŤ ZA KITARO**. Svoje doživljanje in razumevanje prebranih literarnih del so tekmovalci poglobili in nadgradili z dodatno literaturo.

Šolskega tekmovanja se je udeležilo 44 dijakov, od teh 32 v drugi skupini (1. in 2. letniki) in 12 v tretji skupini (3. in 4. letniki). Doseženih je bilo 17 bronastih priznanj.

Pri spisu na književno temo, v kate-

rem so dijaki problemsko obravnavali avtobiografske elemente v literarnem delu in individualizem posameznika v prelomnih zgodovinskih trenutkih, so največ točk in uvrstitev na področno tekmovanje dosegli: **Tilen Kolar (1. b), Tjaša Gajšek (2. c), Manja Toplak (2. a), Žan Malek Petrovič (3. a), Luka Medic (4. c) in Anja Lepej (4. e)**.

Na področnem tekmovanju za Cankarjevo priznanje, ki ga je letos gostila Osnovna šola Borisa Kidriča, so kar štirje dijaki dosegli srebrno priznanje. To so bili **Tilen Kolar (1. b), Tjaša Gajšek (2. c), Manja Toplak (2. a) in Žan Malek Petrovič (3. a)**. Še posebej opazen je bil dosežek Tilna Kolarja, saj je bil njegov esej ovrednoten s 50 točkami.

Na državnem tekmovanju za Cankarjevo priznanje 28. 3. 2015 je bil **Tilen znova najuspešnejši. Dosegel je zlato Cankarjevo priznanje** in tako

žlahtno dopolnil zbirko **17 bronastih in 4 srebrnih priznanj**, ki so jih na tem tekmovanju dosegli dijaki naše šole v letošnjem šolskem letu. Tilen je v svojem eseu razmišljal o dokumentarnosti romana Doberdob Prežihovega Voranca ter svojo bralsko izkušnjo primerjal s kritičkim pogledom Božidarja Borka. Razpravljal je o veri slovenskih vojakov v svobodo ter presojal, ali roman s tematiko prve svetovne vojne zmore nagovoriti tudi današnjega človeka. Njegovo razmišljanje je bilo vsebinsko in jezikovno zelo prepričljivo, zato njemu in njegovi mentorici, profesorici Silviji Rakuš, iskreno čestitamo.

Za dosežene uspehe čestitamo tudi vsem drugim udeležencem tekmovanja in njihovim mentoricam.

Marija Holc

Tomiju Petku zlato priznanje na tekmovanju v znanju angleščine

Po šolskem tekmovanju v znanju angleščine smo se na področnem tekmovanju v Mariboru **2. 2. 2015** zelo veselili izjemnega uspeha **Tomija Petka (3. a)**, ki je premagal vse konkurente in zasedel 1. mesto

(mentorica: Brigita Vertič Kumer). Zelo dobro se je uvrstil tudi **Matevž Hernja (3. e)**, ki je dosegel 9. mesto (mentorica: Aleksandra Pal).

Državno tekmovanje je potekalo **16. 3. 2015** v Ljubljani. V kategoriji A1

so tekmovali gimnazijci iz celotne Slovenije, na državno tekmovanje se jih je uvrstilo 80. Tomi Petek je tudi tu pokazal odlično znanje in zasedel 3. mesto, ki mu je prineslo zlato priznanje. Čestitamo!

Aleksandra Pal

Nadji in Matevžu zlato priznanje na tekmovanju v znanju nemščine

8. januarja 2015 je potekalo šolsko tekmovanje v znanju nemščine, ki se ga je udeležilo 37 prijavljenih dijakov 2. in 3. letnikov. Tekmovali so dijaki, ki se učijo nemščino kot 1. in 2. tuji jezik. 11 dijakov je osvojilo bronasto priznanje: **Nadja Rus, Nastja Kramberger (2. d), Manja Toplak, Lara Plohl (2. a), Adriana Štebih,**

Amadej Arnuš, Jure Fakin (2. c), Iva Kampl (3. d), Matevž Hernja (3. e), Žan Lamberger in Hanka Selimović (3. a).

Na državno tekmovanje, ki je bilo 11. 2. 2015 na Ekonomski šoli Murska Sobota, so se uvrstili 3 dijaki: **Nadja Rus (2. letnik TJ1), Manja Toplak (2. letnik TJ2) in Matevž Hernja**

(3. letnik TJ2). Nadja in Matevž sta se odlično odrezala in oba prejela zlato priznanje. Nadji je za las ušla zmaga in je v svoji kategoriji zasedla 2., Matevž pa 10. mesto. Tudi Manja je pokazala veliko znanja in prejela srebrno priznanje. Čestitamo!

Renata M. Furman

Tekmovanje v znanju francoščine

Šolskega tekmovanja v znanju francoščine se je udeležilo 5 dijakov iz 4. b in 4. e. Najboljši rezultat je dosegla

Dolores Ivančič (4. e), ki se je uvrstila tudi na državno tekmovanje. Državno tekmovanje je potekalo 8. 11.

2014 na Gimnaziji Poljane v Ljubljani.

Tatjana Gašparič

Ponovno uspešni na tekmovanju o Rudolfu Maistru

Rudolf Maister je bil eden največjih slovenskih herojev, ki je med drugim zagotovil obstanek Maribora v slovenskih rokah. 23. novembra 1918 je razorožil nemško Schutzwehr oziroma Zeleno gardo v Mariboru, zato smo ta dan v samostojni Sloveniji razglasili za državni praznik – dan Rudolfa Maistra.

Že nekaj let zapored slovenske gimnazije v krajih, ki so bili še posebej povezani z Maistrovim življenjem, prirejajo kviz o Rudolfu Maistru. Letos smo se kviza, ki je potekal **21. novembra 2014** v Kamniku, udeležili **Žan Merc in Klara Petek iz 3. c, Nina Venta iz 3. d in Saša Milošič iz 4. d.** Naša mentorica je bila profesorica Jelka Kokol Plošinjak. Pred

tekmovanjem smo si ogledali tudi zanimivo razstavo v obnovljeni rojstni hiši domoljuba, generala, kulturnika, pesnika in bibliofila. Na tekmovanje smo se pripravljali s pomočjo predpisane literature. Tekmovali smo še s štirimi šolami: I. gimnazijo Maribor, III. gimnazijo Maribor, Gimnazijo Kranj ter Srednjo šolo in gimnazijo Kamnik. Kviz je bil sestavljen iz dveh delov. V prvem delu je vsaka šola v več krogih dobila svoje vprašanje, na katero je morala odgovoriti v predvidenem času. Če ji to ni uspelo, je priložnost dobila naslednja šola. Po zaključku prvega dela smo vodili pred vsemi ostalimi šolami, saj smo bili na vprašanja o njegovem vojaškem življenju zelo dobro pripra-

vljeni. V drugem delu nam sreča (ali pa komisija) ni bila naklonjena. V tem delu smo vse ekipe v določenem času odgovarjale na ista vprašanja. Dosegli smo drugo mesto, saj so nam prvo mesto za las odvzeli domačini. Lanskoletnega uspeha nam ni uspelo ponoviti.

Čeprav smo bili nekoliko razočarani, se veselimo kviza naslednje leto, ko bo tekmovanje potekalo na ptujski gimnaziji. Po vrnitvi iz Kamnika smo zvečer sodelovali še na proslavi v počastitev praznika, ki ga je organiziralo Društvo generala Rudolfa Maistra Ptuj. Tako smo preživeli še en naporen, a zanimiv, poučen in uspešen dan.

Saša Milošič, 4. d

Tekmovanje v znanju zgodovine

Tudi v tem šolskem letu so dijaki naše šole sodelovali na tekmovanju mladih zgodovinarjev, ki ga organizira Društvo učiteljev zgodovine Slovenije. Izbrana tema je bila Rimljani na Slovenskem.

Šolsko tekmovanje je v četrtek, **29. januarja 2015**, potekalo istočasno na vseh prijavljenih šolah, ločeno za gimnazije in strokovne šole. Prijavilo se je 24 dijakov, udeležilo pa se ga je 17 dijakov, in sicer iz oddelkov: 1. a, 1. b, 1. c, 1. š, 2. a, 2. c, 3. a, 3. b, 3. c in 4. d.

Žal se je upravičeno pojavilo nezadovoljstvo tekmovalcev, saj je bil večji poudarek na vprašanjih o rimski državi, manjši delež pa je bil posvečen našim krajem. Petim dijakom je uspelo doseči bronasto priznanje. Najuspešnejša je bila **Saša Milošič (4. d)**, drugo mesto sta si delila **Blaž Hazemali (3. b) in Špela Vučak (3. a)**, četrta sta bila **Žan Merc (3. c)** in

Romana Kamenšek (1. c).

Sledile so intenzivne priprave na XIV. državno tekmovanje mladih zgodovinarjev. Ekipo so sestavljali Saša Milošič, Žan Merc in Blaž Hazemali, ki so kljub napornemu šolskemu urniku našli čas za priprave. Pozornost smo posvečali političnemu, družbenemu in gospodarskemu razvoju celotne rimske države. Antična rimska dediščina na današnjih tleh pa je vključevala upravno delitev, vsakdanje življenje – materialno in duhovno kulturo, povezano z najpomembnejšimi kraji.

Tekmovanje je potekalo na Srednji zdravstveni šoli v Ljubljani v soboto, **7. 3. 2015**. Individualno tekmovanje je trajalo eno uro. Dobro razpoloženi dijaki so po pisnem delu komaj čakali, da pridobljeno znanje pokažejo še pri terenskem delu. Podali so se na predvideno pot po mestu, kjer so na več točkah morali prepoznati značil-

nosti rimskih ostalin nekdanje Emone in splošne značilnosti rimske dobe.

Polni različnih vtisov smo pričakali razglasitev rezultatov, kjer smo bili nagrajeni za ves trud. Blaž Hazemali se je uvrstil med najboljše dijake v državi, saj je dobil zlato priznanje in si tako polepšal praznovanje rojstnega dne. Zelo uspešna sta bila tudi ostala člana ekipe, Saša in Žan, ki sta dosegla bronasto priznanje. Tudi ekipni rezultat, kjer se upoštevajo posamični pisni dosežki in terenski del, je bil izvrsten. Udeleženi je bilo 52 gimnazij, naša šola je dosegla deseto mesto.

Kot mentorica želim poudariti, da smo lahko zelo veseli, da imamo dijake, ki tako motivirano pristopijo k dodatnemu šolskemu delu in zgledno zastopajo šolo. Blaž, Saša, Žan – hvala in vse čestitke.

Jelka Kokol Plošinjak

Tekmovanje v znanju geografije

Šolsko tekmovanje v znanju geografije je potekalo **10. 2. 2015**. Tema letošnjega tekmovanja je bila »Kmetijstvo in njegova vloga«. Na tekmovanje se je prijavilo 27 dijakov iz vseh letnikov, od katerih jih je 7 prejelo bronasto priznanje. Najuspešnejši dijaki šolskega tekmovanja so bili: **Matic Krepek, Rok Štumberger in Žan Malek Petrovič**.

Vsi trije so se uvrstili na regijsko tekmovanje, ki je bilo **10. 3. 2015** v Slovenskih Konjicah na tamkajšnji gimnaziji. Žan Malek Petrovič in Rok Štumberger sta bila tudi tu zelo uspešna in sta se uvrstila na državno tekmovanje.

Jubilejno 20. državno tekmovanje v znanju geografije je potekalo **14. 4. 2014** na Gimnaziji in Srednji poklicni in tehniški šoli v Murski Soboti. Tekmovanje je v mnogih pogledih specifično in se razlikuje od večine ostalih tekmovanj. Sestavljeno je iz teoretičnega dela, ki na državnem nivoju prinese tekmovalcu 20 točk, in terenskega dela, ki je ocenjeno s 30 točkami. V teoretičnem delu tekmovanja so dijaki letos reševali naloge v povezavi s kmetijstvom in njegovimi vplivi na naravne ter družbeno-geografske dejavnike in obratno. Na terenskem opazovanju pa so

spoznavali značilnosti mesta, v katerem je potekalo tekmovanje, in sicer na regijskem značilnosti Slovenskih Konjic, na državnem pa Murske Sobot. Svoje ugotovitve so zapisali v testu iz terenskega dela. Oba udeleženca državnega tekmovanja sta se tudi tokrat odlično odrezala, **Rok je osvojil srebrno, Žan pa zlato priznanje**.

Žan Malek Petrovič se je kot eden boljših tekmovalcev uvrstil tudi v **ekipo za Balkansko geografsko olimpiado**, ki bo od 25. do 29. junija 2015 potekala v Beogradu.

Rok Štumberger, Žan M. Petrovič

Žan M. Petrovič na balkanski geografski olimpiadi v Beogradu

Svetovne geografske olimpiade potekajo že od leta 1996 in Slovenija je ena izmed le treh držav, ki so se do zdaj udeležile prav vseh izvedb tega tekmovanja. Slovenija se je tako odzvala tudi povabilu srbskega organizacijskega odbora, ki je v Beogradu pripravil prvo balkansko geografsko olimpiado.

S petim mestom na državnem tekmovanju iz znanja geografije sem si prislužil eno izmed štirih mest v ekipi Slovenije, ki je 25. junija odpotovala v srbsko prestolnico, mesto, ki nikoli ne spi. V Beogradu smo preživeli pet geografsko in balkansko obarvanih dni, s tekmovalci še petih ekip iz Balkanskega polotoka pa smo se pomerili v znanju geografije. Pisali smo multimedijški test, ki je bil sestavljen iz vprašanj izbirnega tipa, kasneje pa še pisni in terenski test, v okviru katerega smo podrobno spoznavali in preučevali beograjsko mesto – četrt Savamala. Olimpiada je bila iz tekmovalnega vidika za našo ekipo uspešna, saj smo dostojno zastopali Slovenijo in osvojili 3 priznanja. Sam sem se uvrstil na peto mesto, za štirimi člani romunske ekipe, ki je bila na prvi balkanski olimpiadi daleč najuspešnejša, in s tem osvojil srebrno priznanje. Slovenski uspeh sta dopolnili še Mateja iz Rogaške Slatine in Ljubljankanka Urška, ki sta osvojili

bronasto priznanje.

V Beogradu smo uživali tudi kot gostje gostoljubnih organizatorjev. Uživali smo ob okusih tradicionalnih srbskih jedi z žara in zvokih »starogradske muzike« v boemski Skadarliji ter občudovali bogato zgodovino na Kalemegdanu, od koder se razprostira čudovit pogled na Novi Beograd, sotočje Donave in Save ter veličastni most Upanja. Ogedali smo si tudi največjo pravoslavno cerkev na Balkanu, hram Svetega Save, ki ga vztrajno gradijo že več kot 20 let, se sprehajali po Terazijah in posedali v lokalih na ulici Kneza Mihailova. Beograd se mi je vtisnil v spomin kot mesto nasprotij, v katerem se prepletajo zvoki s splavov z elektronsko glasbo in melodije tradicionalnih tamburic. Druga ob drugi stojijo porušene zgradbe zaradi bombardiranja iz leta 1999 in sodobni arhitekturni biseri. Mestu dajejo velik pečat ogromni sivi bloki iz socialističnega obdobja, ob Savi pa se že pripravljajo na gradnjo Beograda na vodi, projekta, ki so ga nekateri poimenovali »balkanski Dubaj«. Ko smo se povzpeli na telekomunikacijski stolp na Avali, ki je bil porušen in obnovljen po zadnjem bombardiranju Beograda, smo videli tudi ogromno naselje črnih gradenj, v katerem živi kar

300.000 ljudi. V Srbiji in Beogradu najdemo številne skrajnosti, ki so v nekaterih pogledih za našo domovino nepredstavljive. Srbe je kriza prizadela še bolj kot nas, pravzaprav si po številnih vojnah niso nikoli prav opomogli. Kljub temu in neprimerno višjemu standardu življenja ter bolj urejeni državi na vseh področjih, pa sem opazil, da smo Slovenci velikokrat bolj črnogledi in nezadovoljni kot Srbi. Morda nam manjka nekaj te sproščenosti, optimizma in samozavesti, značilnih za Balkan, ki mu še vedno želimo ubežati bolj gor, na sever.

Med enim izmed sprehodov po Beogradu smo bili priča tudi zborovanju srbskih nacionalistov pod vodstvom vojnega zločinca Šešlja, ki ima v Srbiji žal še vedno presenetljivo in zaskrbljujoče število podpornikov. Večina Srbov seveda nasprotuje takim ideologijam, ki so jih v preteklosti že popeljale v prepad. Prav zato je bila balkanska geografska olimpiada pomembna tudi z vidika druženja, saj smo mladi dobili priložnost, da krepimo vezi med kulturami in narodi, ki so danes morda premalo povezani, in najdemo prijatelje s celega Balkana, od Jadrana do Črnega morja.

Žan Malek Petrovič

Tekmovanje v znanju fizike

Šolsko tekmovanje v znanju fizike smo izvedli 4. 3. 2015 sočasno po vsej Sloveniji. Tekmovalne naloge je pripravilo Društvo matematikov, fizikov in astronomov, in so zajemale poglavja osnovnošolske fizike in nekaj nalog iz snovi letošnje mehanike. Potrebno je bilo tudi nekaj splošne fizikalne razgledanosti. Tekmovalo je 17 dijakov, od teh jih je 6 prejelo bronasto Štefanovo priznanje. Največ točk je dobil dijak 1. d-razreda, **Klemen Kropec**, ki je zasedel prvo mesto. **Anja Šnajder** iz 1. c je dosegla drugo, **Martin Domanjko** iz 1. a pa tretje mesto.

V petek, 27. 3. 2015, smo se na Gimnaziji Ormož udeležili regijskega

tekmovanja iz fizike. Tekmovalo je okrog sto tekmovalcev iz celotne regije med Mariborom in Lendavo. Društvo matematikov, fizikov in astronomov je na državnem tekmovanju naši pokrajini prisodilo le dvajset udeležencev, kar pomeni, da so se na državno tekmovanje lahko uvrstili le najboljši. Tekmovali so v treh skupinah: skupini I (mekanika), II (toplota, elektrika) in III (vsa poglavja fizike). Na regijsko tekmovanje smo prijavi petindvajset dijakov, udeležilo pa se ga je le petnajst. Kar nekaj dijakov je namreč zbolelo, drugi, tudi nekateri najboljši tekmovalci, pa so se odločili za šolsko ekskurzijo v Grčijo, ki je sovpadala s tekmovan-

jem. Najbolje sta naloge reševala **Primož Kosi** in **Luka Medic**, ki sta prejela bronasti priznanji. Primož se je neuradno uvrstil na državno tekmovanje, vendar sta ga po pritožbi prehitela tekmovalca iz druge šole. Posledično smo letos ptujski fiziki žal ostali brez uvrstitve na državni ravni, to pa seveda nikakor ne zasenči izvrstnih dosežkov na predhodnih stopnjah tekmovanja.

Dijake smo spremljali profesorji Jasmina Jančič, Darja Habjanič, Mojca Čeh in Viktor Vidovič.

Čestitamo vsem sodelujočim!

Viktor Vidovič

Tekmovanje v znanju biologije

Državno tekmovanje v znanju biologije za Proteusovo nagrado je organizirano za dijake srednjih šol že od leta 2001. Letos je bilo šolsko tekmovanje 29. januarja 2015, državno pa 21. marca 2015 v Kopru. Tekmovali

so dijaki 1. in 2. letnikov iz vnaprej določene teme, ki je letos bila »Zver«. Na šolskem tekmovanju so bronasta priznanja prejeli: **Nika Serban**, **Katarina Tement**, **Klavdija Debelak**, **Urh Toš**, **Tilen Kolar**, **Martin**

Domajnko, **Miha Petek**, **Tina Turk** in **Tomi Mihael Mulec**. Dva dijaka sta se uvrstila na državno tekmovanje.

Vsem čestitamo za dosežen uspeh.

Alenka Valentin

Ani in Tilnu zlato priznanje na tekmovanju v znanju o sladkorni bolezni

V soboto, 22. 11. 2014, je potekalo državno tekmovanje iz znanja o sladkorni bolezni. Zaradi velikega števila tekmovalcev je tekmovanje potekalo na treh lokacijah po Sloveniji. Tek-

movanja na ŠC Velenje – gimnazija so se udeležili tudi trije dijaki naše šole, ki so na šolskem tekmovanju dosegli največ točk, in sicer: **Ana Majcen** (1. a), **Tilen Kolar** (1. b) in

Jurček Korpič Lesjak (1. š). Ana Majcen in Tilen Kolar sta prejela zlato, Jurček Korpič Lesjak pa srebrno priznanje.

Irena Ljubec

Lea Gašparič osvojila zlato Preglovo priznanje

Tudi letos so se naši dijaki pomerili v znanju kemije za Preglova priznanja. 8 dijakov je prejelo bronasto priznanje: **Lea Gašparič** (4. c), **Luka Pušnik** (4. b), **Manja Toplak** (2. a),

Petra Toplak (2. b), **Matic Krepek** (1. b), **Katarina Tement** (1. c), **Anja Šneider** (1. c) in **Marko Mitrovič** (1. c). V nadaljnjem tekmovanju sta bila najuspešnejša **Luka Puš-**

nik (4. b), ki je osvojil srebrno priznanje, in **Lea Gašparič** (4. c), ki je prejela zlato Preglovo priznanje.

Boris Zmazek

Luka Pušnik med udeleženci 47. kemijske olimpiade

Fakulteta za kemijo in kemijsko tehnologijo vsako leto pripravi izbirno tekmovanje za kemijsko olimpiado, ki se ga lahko udeleži po pet dijakov slovenskih gimnazij. Letos sta se tega tekmovanja udeležila dva naša dijaka. Luka Pušnik je med petinsemdešetimi dijaki v kategoriji četrtil letnikov dosegel najboljši rezultat in se uvrstil v nadaljnji izbor.

Sledile so splošne priprave, ki so potekale v Ljubljani pod mentorskim vodstvom dr. Andreja Godca in dr. Darka Dolenc. Dijaki so se seznanili z vsebinami anorganske, organske, analize in fizikalne kemije, ki presegajo vsebinski okvir srednje šole, naloge pa so problemske in marsikatera presega celo fakultetni nivo. Luka je moral vložiti veliko časa in truda v učenje novih vsebin in reševanje zelo težkih nalog. Pri tem je bil

zelo uspešen, saj je 2. izbirni test med dvajsetimi kandidati pisal kot drugi najboljši. V nadaljnji izbor se je uvrstilo devet dijakov.

Tudi na zadnjem izboru, ki je potekalo 24. aprila 2015, je Luka pokazal ves svoj talent, nadarjenost, predvsem pa trdo delo, in ponovno dosegel drugi najboljši rezultat. Tako se je uvrstil v ekipo štirih najuspešnejših dijakov. Letošnjo ekipo so tako sestavljali: Uroš Prešern iz Gimnazije Novo mesto, Luka Pušnik iz Gimnazije Ptuj, Jan Jelen iz Gimnazije Bežigrad in Klemen Kovač iz Gimnazije Novo mesto.

Nadaljnje priprave so sledile po maturi. Dijaki so morali osvojiti še specifične laboratorijske spretnosti, saj na kemijski olimpiadi zraven teoretičnih nalog šteje tudi laboratorijsko delo s praktičnim problemom.

47. kemijska olimpiada je potekala od 20. do 29. julija v Bakuju, v Azerbajdžanu. Naši dijaki so tudi tokrat posegli po odličjih, saj sta Uroš Prešern (Gimnazija Novo mesto) in Jan Jelen (Gimnazija Bežigrad) osvojila bronasto odličje.

Gimnazija Ptuj je zelo ponosna, da je bil del slovenske ekipe tudi naš gimnazijec Luka Pušnik.

Boris Zmazek

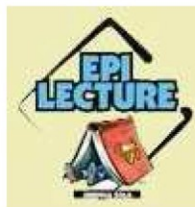
Priznanje in nagrada Mlade Vilenice 2015 Lini Malovič

V soboto, 6. 6. 2015, je v Lokvi pri Sežani potekal festival, na katerem so razglasili zmagovalce letošnjega mednarodnega literarnega natečaja Mlada Vilenica 2015. V kategoriji srednja šola je priznanje in nagrado prejela naša dijakinja **Lina Malovič** za pesem **Pokop Atlantide**.

Marija Holc

Francoska bralna značka

Dijaki od 2. do 4. letnika, ki se učijo francoščino, so 6. 3. 2015 znova preizkusili svoje znanje in razumevanje

tega jezika v branju zgodbic.

Dijaki 2. letnika so prebrali pripoved znamenitega tatu, gentlemena Arsena Lupina (Arsène Lupin – cambrioleur gentleman) in zgodbo o najstniški ljubezni Odkritje (La révélation), dijaki 3. in 4. letnika pa zgodbo o

potovanju po skrivnostnem Merlinovem gozdu (Le chant magique) in o prijateljstvu, ki ne pozna meja (Pas de frontières pour l'amitié).

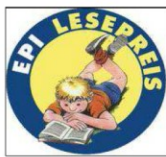
Vsi dijaki 2. in 3. letnika so prebrali vsaj eno knjigo, tekmovanja pa se je udeležilo 18 dijakov. **Nuša Muršič (3. a)** je prejela zlato priznanje, saj je dosegla več kot 90 odstotkov točk in se tako uvrstila tudi v nagradno žrebanje najboljših bralcev. Sreča ji je bila naklonjena, saj je prejela 2. nagrado (50 % popust na poljubno izbrano potovanje agencije TWIN

zase in za spremljevalca). 11 tekmovalcev je doseglo rezultat med 50 in 89 % in prejelo priznanja za sodelovanje. Založba Mladinska knjiga, ki je organizirala tekmovanje, pa je nagradila vse udeležence tekmovanja s popustom v višini 50 EUR pri potovanjih agencije TWIN.

Najboljši dijaki na osnovnem nivoju so bili **Ajda Lašič (2. c)** in **Amadej Arnuš (2. c)**, na višjem nivoju pa **Nuša Muršič (3. a)**, **Tomi Petek (3. a)** in **Ela Vidovič (4. b)**

Tatjana Gašparič

Nemška bralna značka

Na Gimnaziji Ptuj je v četrtek, **5. marca 2015**, potekalo tekmovanje v nemški bralni znački EPI Lesepreis, ki se ga je

udeležilo 86 dijakov 1., 2. in 3. letnikov. Izmed vseh sodelujočih je 22 dijakov prejelo zlato priznanje, 32 dijakov pa srebrno. **Zlato priznanje** je prejelo 10 dijakov iz 1. letnika, 7 dijakov iz 2. letnika in 5 dijakov iz 3.

letnika. **Srebrno priznanje** je prejelo 11 dijakov iz 1. letnika, 11 dijakov iz 2. letnika in 10 dijakov iz 3. letnika. Priznanje za sodelovanje je prejelo 30 dijakov.

Tonja Kolar

Na Dunaj po filmsko nagrado

Dijaki 3.b-razreda nismo dolgo premišljali, ko smo dobili v roke razpis Mladinskega natečaja kratkih filmov o človekovih pravicah 2014. Posneli smo zgodbo iz šolskih klopi z naslovom Povelječevane, a teptane (Praised but Violated), ki govori o revnem novem sošolcu, ki ga drugi ne sprejemajo. Film je požel velik uspeh in obvestili so nas, da smo med nagrajenci.

Sodelujoči dijaki prvih, drugih in tretjih letnikov smo se pod vodstvom profesorice Marije Holc na vabilo organizatorjev udeležili zaključka natečaja, ki je bil pravzaprav del mednarodnega filmskega festivala na temo človekovih pravic. **27. novembra** smo se odpravili na slavnostno podelitev na Dunaj. Polni pričako-

vanj smo stopili na vlak ...

Krajšemu pohajkovanju po mestu je sledila podelitev, na kateri smo izvedeli, da smo zasedli 3. mesto. Nagrado smo prejeli iz rok slovenske veleposlanice na Dunaju, mag. Blanke Jamnišek, kar je našemu dosežku dalo še posebno težo. Na družabnem srečanju po prireditvi smo lahko poklepetali z drugimi nagrajenci in organizatorji.

Naslednje jutro so nam pripravili voden ogled enega od štirih sedežev OZN, imenovanega tudi Mesto OZN. Na Dunaju ima sedež kar 16 organizacij, ki pripravljajo številne mednarodne konference in srečanja. Od blizu smo si lahko ogledali Nobelovo nagrado za mir, ki jo je leta 2005 dobila Mednarodna agencija za jedrs-

ko energijo pri Združenih narodih. Spoznali smo, kako težko je ob politični, kulturni in verski raznolikosti doseči dogovore, ki bi zagotavljali trajno izboljšanje razmer za svetovno prebivalstvo.

Pred vrnitvijo domov nam je ostalo še nekaj časa za sprehod po dunajskem središču, ogled katedrale sv. Štefana, cesarske palače in Zacherlove hiše, enega mladostnih del arhitekta Jožeta Plečnika.

Čeprav bi imeli rahlo razvajeni turisti marsikatero pripombo na namestitve ali izredno hladno vreme, moram priznati, da sta naše občasno nezadovoljstvo utišala ponos na dosežen uspeh in pravilničnost čudovitih božičnih stojnic.

Nin Strelec, 3. b

Na Gimnaziji Ptuj vedno več dobrih matematikov

S tem se najbrž strinja tudi 127 dijakov naše šole, ki so se **19. 3. 2015** pomerili v znanju matematike na šolskem tekmovanju, ki ga imenujemo Mednarodni matematični kenguru. Dijakom so naloge na tem tekmovanju vseč in jih tudi dobro rešujejo, tako je kar 41 dijakov osvojilo bronasta priznanja. Najboljših 21 je bilo izbranih za regijsko tekmovanje, ki je bilo **1. 4. 2015** na naši šoli. Na regijskem tekmovanju so naloge že precej težje, zato še posebej čestitamo dobitnikom **srebrnih priznanj, ki so: Klemen Kropec, Jaka Kostanjevec, Martin Domajnko, Maja Mahorič**

in Matic Krepek iz 1. letnika, Petra Toplak in Iztok Majcen iz 2. letnika, Mitja Kostanjevec, Nuša Muršič, Blaž Murko in Maša Lah iz 3. letnika ter Luka Medic, Miha Zupanič, Lea Gašparič in Jernej Orovič iz 4. letnika.

Štirje dijaki so se uvrstili tudi na državno tekmovanje, in sicer Klemen Kropec, Mitja Kostanjevec, Luka Medic in Miha Zupanič. Državno tekmovanje je bilo **18. 4. 2015** v Kranju. Zelo smo se razveselili **3. mesta in seveda zlatega priznanja Luke Medica iz 4. c.**

Vsem dobitnikom priznanj iskreno

čestitamo in jim tudi vnaprej želimo veliko dobrih idej pri reševanju matematičnih problemov.

Aktiv učiteljev matematike

»Matematika je podobna igri, v kateri so vsa pravila vnaprej določena in se vse situacije pojavljajo kot posledice.«

L. Cooper

Tekmovanje iz logike

25. 9. 2014 smo izvedli šolsko izbirno tekmovanje iz logike, ki se ga je udeležilo 128 dijakov naše šole. Na tem tekmovanju je kar 36 dijakov osvojilo bronasto priznanje, 6 pa se jih je uvrstilo na državno tekmovanje, ki je potekalo 8. 11. 2014 v Ljubljani na Fakulteti za elektrotehniko. Žal je en dijak zbolel in se držav-

na tekmovanja ni udeležil. Naši dijaki so bili zelo uspešni, saj so 3 dosegli srebrna priznanja, in sicer **Anja Šneider (1. c), Klemen Kroppec (1. d) in Primož Kosi (2. d).**

Sonja Bezjak

Udeleženci državnega tekmovanja

Tekmovanje v znanju astronomije

V četrtek, 11. 12. 2014, je potekalo šesto šolsko tekmovanje v znanju astronomije. Za Dominkova priznanja so se potegovali tudi dijaki Gimnazije Ptuj, in kar pet jih je prejelo bronasto Dominkovo priznanje. Prejemniki priznanj so: **Luka Medic (4. c), Kristjan Žagar (3. a), Matej Stojšek (4. e), Stella Kociper (2. a) in Jernej Orovič (4. d).** Luka Medic in

Kristjan Žagar sta zbrala dovolj točk, da sta se uvrstila na državno tekmovanje in se pomerila z najboljšimi astronomi iz Slovenije.

Državno tekmovanje je bilo 10. 1. 2015 na Gimnaziji Murska Sobota. Tekmovalci so morali pokazati, kako dobro razumejo astronomske pojme, kako uspešno uporabljajo zvezdno karto in kako aplicirajo svoje znanje

fizike na probleme iz astronomije. Tekmovalca Gimnazije Ptuj sta se tudi tu odlično odrezala in oba prejela srebrno Dominkovo priznanje. Izmed njiju pa je bil uspešnejši Luka, ki je zasedel 27. mesto od 57 uvrščenih tekmovalcev. Čestitke vsem ptujskim astronomom!

Jasmina Jančič

Tabor DSD II in DSD I

Od 20. do 24. oktobra 2014 smo dijaki gimnazije v okviru pouka in priprav na izpit DSD (nemška jezikovna diploma) preživeli na Pohorju. Prvi trije dnevi so bili namenjeni dijakom, ki so opravljali izpit DSD II (nivo C1), zadnja dva in pol pa so tekle priprave na izpit DSD I (nivo B1), saj so med obema izpitoma razlike v zahtevnosti in vsebini.

Po nastanitvi v hotelu Tisa smo se seznanili z delom in se razdelili v skupine. V njih smo dijaki ponovili nemško slovnico, rešili primere izpita slušnega in bralnega razumevanja ter za zaključek napisali še esej oz. pismo. Vsak dan smo imeli tudi predstavitev, ki so del ustnega dela izpita. Profesorice nemščine Renata Merc Furman, Brigita Podgoršek in Slavica Bratuša, programska učiteljica za

DSD Ulrike Beckenkamp in prostovoljka iz Nemčije Miriam Lenk ter ostali dijaki so ocenili našo predstavitev in nam svetovali, kako jo izboljšati ali nadgraditi.

Tabor pa ni bil le pouk na Pohorju. Dijaki smo se tako s profesoriciami kot tudi med seboj pogovarjali v nemščini, kar je ustvarjalo med nami posebno vzdušje, saj smo se lahko zaradi tega skupnega interesa dijaki različnih razredov boljše spoznali. Pekli smo kostanje, uživali v slastni hrani (presenetili so nas tudi s pohorsko omleto) in si pripravili piknik. V prostem času smo se nekateri odpravili na sprehod in uživali v pogledu s Pohorja, drugi pa so igrali košarko, namizni tenis ali kvartali. Medsebojno druženje smo izkoristili za izboljšanje znanja nemščine in tako dojeli

možnosti, ki nam jih znanje tega jezika prinaša. Uporaba nemščine v vsakdanjiku je mnoge navedla k razmišljanju o študiju v tujini.

"Taborniška" izkušnja je bila zelo prijetna, zabavna in predvsem poučna. Obnovili in poglobili smo znanje nemščine, debatirali smo o različnih aktualnih temah in izmenjali svoje razmišljanje z ostalimi dijaki in profesoriciami.

V sredo, 22. oktobra, pa nas je presenetil tudi prvi sneg in hitro smo ga izkoristili za prvo letošnje kepanje.

Ana Žuran, 4. c

Podelitev diplom DSD II

Po uspešno izpeljanih intenzivnih pripravah na oktobrskem taboru na Pohorju, decembrskem pisnem delu izpita in opravljenih ustnih izpitih v januarju smo se konec aprila ponovno razveselili novice o visokih uspehih naših dijakov, saj je 15 dijakov pokazalo zelo visok nivo znanja nemščine. V petek, 22. 5. 2015, smo zanje pripravili sprejem, ravnateljica Melani Centrih in strokovni svetovalec za DSD v Sloveniji dr. Reinhard Zühlke pa sta dijakom podelila diplome. Oba sta čestitala prejemnikom diplom in poudarila pomen znanja jezikov, dr. Zühlke pa je posebej pohvalil aktivno delo dijakov in profesor, kajti naši dijaki so po rezulta-

tih izpita vedno med najboljšimi v državi. Naš dijak Mitja Zorec je letos zbral 94 od 96 možnih točk in bil tako drugi najboljši med letošnjimi diplomanti DSD II v Sloveniji.

Gimnazija Ptuj je v tem šolskem letu začela tudi z izvajanjem izpita za pridobitev certifikata DSD I in pridobila uradni certifikat šole DSD, ki ga je dr. Zühlke ob tej priložnosti izročil ravnateljici Melani Centrih.

Dijaki nižjih letnikov so pod vodstvom prostovoljke iz Nemčije Franziske Knebel pripravili tudi kratek kulturni program.

Prejemniki diplome DSD II:

Laura Bratušek, Barbara Bukšček, Maruša Dovečar, Melanie Golob, Nejc Kupčič,

Doroteja Meško, Lučka Marija Neudauer, Rok Nikolovski Ribič, Matej Stojnšek, Iris Šömen, Eva Vidovič, Mitja Zorec, Andrej Martin Žgeč, Taja Žnidarič in Ana Žuran.

Renata M. Furman

34 ptujskih gimnazijcev opravilo diplomu DSD I

V slovenskih srednjih šolah in gimnazijah je število dijakov, ki se nemščino učijo kot prvi tuji jezik, v preteklih letih močno upadlo. Razlog za to so spremembe v osnovnošolskem izobraževanju, kjer se je večina osnovnih šol odločila, da svojim učencem ne ponuja več možnosti izbire za učenje prvega tujega jezika. Na večini šol se danes učenci kot prvi tuji jezik učijo

angleščino. Posledica take usmeritve je manj dijakov z znanjem nemščine na nivoju, ki bi jim tudi ob rednem in dodatnem delu pri urah DSD omogočilo opravljanje izpita za pridobitev certifikata DSD II (zahtevnost znanja C1 po evropskem referenčnem okviru).

Na pobudo strokovnega svetovalca za DSD v Sloveniji, dr. Reinharda Zühlkeja, smo v Sloveniji zato začeli uvajati nekoliko enostavnejši izpit DSD I (zahtevnost znanja B1). Letos smo izpit, ki zajema vse jezikovne spretnosti (bralno in slušno razumevanje, pisno sporočanje in govorno sporazumevanje), prvič izvajali tudi

na Gimnaziji Ptuj, in sicer pisni del 10. 3. 2015 in ustni del izpita od 15. do 17. 4. 2015. Odziv ter uspeh dijakov sta bila izjemna. Od 36 prijavljenih dijakov 3. in 4. letnikov je kar 34 dijakov opravilo izpit DSD I (nivo B1), dva dijaka pa prejmeta potrdilo o znanju jezika na nivoju A2.

Ker bomo na listine še nekaj časa morali počakati, saj jih za vse sodelujoče države sveta tiskajo v Nemčiji, bomo dijakom diplome slavnostno podelili v septembru. Vsem pa seveda čestitamo za dosežen uspeh!

Renata M. Furman

6 dijakov prejelo certifikat o aktivnem znanju francoščine DELF

V šolskem letu 2014/15 je pod vodstvom tuje učiteljice Mary Ellen Ramasimanana Virtič že tretje leto

potekala priprava dijakov na mednarodno priznani izpit iz francoskega jezika DELF. Izpit, ki obsega bralno in slušno razumevanje ter pisno in ustno izražanje, je potekal od 13. do 17. aprila 2015 v Mariboru. Vseh 6 dijakov 4. letnika, ki je opravljalo izpit na stopnji B1, je bilo uspešnih in so pridobili mednarodno priznani

certifikat o znanju francoskega jezika DELF.

Prejemniki certifikata so: *Dolores Ivančič, Maja Galun, Luka Pušnik, Ela Vidovič, Jana Škorjanec in Marina Črnesl.* Čestitamo za dosežen uspeh!

Tatjana Gašparič

Obisk Seleksijsko-poskusnega centra Semenarne Ljubljana na Ptuj

V sredo, 17. 9. 2014, smo dijaki pri izbirnem predmetu biologija v spremstvu profesorice Irene Ljubec obiskali Seleksijsko-poskusni center Ptuj družbe Semenarna Ljubljana.

Med obiskom smo se seznanili z dejavnostjo Semenarne na Ptuj, ki nam jo je z natančnim opisom predstavil vodja semenarne Darko Vernik. Ogledali smo si sušenje česna, ptujске rdeče čebule, semena paprike ter opazovali delavke pri luščenju semen.

Ogled je vodil tudi do rastlinjakov, v katerih sadijo številne vrtnine: od paradižnika, paprike, fižola ipd. Spoznali smo tudi razliko med avtohtono in udomačeno sorto ter se poučili o

pomembnosti kupovanja slovenskih izdelkov, s čimer ne le pripomoremo k ohranjanju svoje kulturne dedišči-

ne, ampak veliko naredimo tudi za svoje zdravje.

Nina Kozoderc, 3. a

Dan odprtih vrat za OŠ Mladika in Ljudski vrt

Na OŠ Mladika in OŠ Ljudski vrt želijo v sklopu poklicnega usmerjanja učencem čim nazorneje predstaviti srednje šole in poklice, zato so njihovi učenci že tretje leto zapored spoznavali tudi Gimnazijo Ptuj. Iz OŠ Ljudski vrt in njene podružnice Grajena nas je 26. 9. 2014 obiskalo 93 osmošolcev, iz OŠ Mladika pa je 7. 10. 2014 prišlo 44 učencev 9. razreda.

Učenci iz obeh šol so si najprej v kulturni dvorani ogledali kratko predstavo o nekaterih dejavnostih in projektih na šoli. Nato smo učence razdelili v skupine in jih odpeljali na

delavnice, ki smo jih pripravili zanje:

- angleško gledališče, kjer so se lahko tudi sami preizkusili v različnih vlogah,
- naravoslovje, da so si ogledali zanimive fizikalne poskuse,
- umetnost, pri kateri so spoznali tehnike portretiranja,
- debato, v kateri so iskali argumente ZA in PROTI,
- jezike, pri katerih so se naučili nekaj osnovnih pogovornih fraz v italijanščini in izvedli marsikaj novega o pizzii,
- matematiko in informatiko, pri katerih smo učencem predstavili

delo z elektronsko tablo (ki jo sicer nekateri že dobro poznajo) ter učenje z e-učbeniki na tablicah.

V posebno skupino smo zbrali učence, ki se intenzivno ukvarjajo s športom, in jim predstavili športni oddelek ter prilagoditve, ki jih zagotavlja uspešnim športnikom.

Preden so nas učenci zapustili, smo jih popeljali še na kratek ogled šole in jih povabili na informativni dan 13. in 14. februarja 2015, ko dobijo še več informacij o šolanju na Gimnaziji Ptuj.

Mateja Šilak

Festival znanja

Gimnazija Ptuj se je letos na povabilo Ljudske univerze Ptuj udeležila Festivala znanja, ki je potekal v četrtek, 25. 9. 2014, na Mestnem trgu na Ptuj.

Na festivalu smo predstavili našo ustanovo in zainteresiranim mimoidočim z veseljem odgovarjali na zastavljena vprašanja. Festival je le eden izmed mnogih dogodkov v okviru projekta »Dnevi informativnih središč ISIO 2014«. Namen festivala znanja sta informiranje in promocija možnosti vpisa v formalne in neformalne izobraževalne programe.

Predstavili so se tudi dijaki ptujске gimnazije z glasbenimi točkama in mimoidoči so z zanimanjem prisluhnili mladim nadarjenim glasbenikom. Kljub muhastemu vremenu je bil dogodek za vse pozitivna izkušnja in

naslednje leto se ga bomo znova z veseljem udeležili.

David Hameršak, Maja Ropič

Trubarjevo delo in Cafe DADA

V petek, **3. oktobra 2014**, smo se dijaki različnih letnikov pod vodstvom profesorice za slovenščino Marije Holc odpravili v Ljubljano. Na pot smo se podali z namenom, da si v NUK-u ogledamo izvod Cerkovne ordninge, ki je bil odkrit lani v Memmingenu. To je drugi najdeni izvod tega pomembnega cerkveno pravnega besedila (prvega hranijo v vatikanski knjižnici in je nekoliko poškodovan) in naj bi prvega pomembno dopolnjeval. Še pred vstopom v razstaveni prostor nas je varnostnica opozorila na posebna pravila, ki veljajo pri razstavljanju tako pomembnih eksponatov: v prostor s stalnim kontroliranim hlajen-

jem in merjenjem vlage nas je lahko hkrati vstopilo samo 20, eksponat pa je bil zaščiteno v stekleni vitrini z magnetnim varovalom. Ob dopolnilnem gradivu smo se seznanjali z okoliščinami nastanka Cerkovne ordninge, z njeno vsebino in dogajanjem po njenem izidu. Uro kasneje smo se odpravili proti ljubljanskemu mestnemu gledališču in postali del zelo posebne gledališke predstave Cafe Dada. Ustvarjalci predstave so nam na svojevrsten način in nazorno hoteli prikazati dadaizem, kot je nastal in deloval od 5. februarja leta 1916. Začelo se je z zanimivim sprejemom na mali sceni MGL, ki je bila spremenjena v "kafič" po vzoru

Cabareta Voltaire v Zürichu. Pred predstavo so se dadaisti z nami sproščeno pogovarjali in popili kakšen kozarec rakovca, med predstavo pa je bilo vzdušje še bolj sproščeno. Vključeni smo bili tudi gledalci (nekateri smo imeli več "sreče" kot drugi, tako tudi avtor tega zapisa). V uri in pol smo se prepričali, kako je Dada lahko zabavna in nima meja. Včasih je dogajanje že mejilo na norost, vendar je tudi to značilnost avantgardne umetnosti.

Prav vsi udeleženi smo nekaj novega spoznali, na koncu pa se po svoje zabavali in z veseljem žrtvovali (*beri: koristno izrabili, op. urednice*) svoj prosti čas.

Jan Bezjak, 3. a

Predstavitev programa o mednarodnih dijaških izmenjavah (AFS Interkultura Slovenija)

Na pobudo Miriam Lenk, prostovoljke iz Nemčije, smo 27. januarja 2015 na Gimnaziji Ptuj gostili Tosjo Kobler, predstavnico izobraževalnega društva AFS INTERKULTURA Slovenija. Društvo v Sloveniji zastopa mednarodno organizacijo AFS, ki organizira programe za izmenjave dijakov in odraslih, podpira medkulturne učne izkušnje in deluje v več kot 50 državah. Organizacija dijakom omogoča enoletno ali trimesečno izmenjavo, išče pa tudi družine gostiteljice za mladostnike, ki želijo v času srednješolskega šolanja nekaj časa

preživeti v Sloveniji.

Miriam je kot dijakinja tudi sama eno leto preživela na dijaški izmenjavi na Finskem. Kot pravi, dijaki na izmenjavi z domačini obiskujejo šolo in postanejo del družine gostiteljice. Tako na lastni koži spoznajo kulturo dežele, posredujejo pa tudi svojo lastno kulturo in kulturne vrednote. Zlasti v današnjem času se zdijo take izmenjave v prizadevanjih za razumevanje med narodi še kako pomembne. Mimogrede pa se v gosteh naučiš tudi jezika, ne da bi ure dolgo preždel ob knjigah in učenju.

Naši dijaki so na predstavitvi, pa tudi kasneje v pogovorih z Miriam, pokazali precej zanimanja za ponujene možnosti dijaške izmenjave. Postavili so veliko vprašanj in razmišljali o prednostih in slabostih takega izmenjevanja in šolanja. Zelo smo veseli, da sta celo dve dijakinji 2. letnika zbrali pogum in bosta eno leto preživeli med vrstniki v tujini, ena v Nemčiji in druga v Franciji. Obema želimo veliko sreče in lepih novih življenjskih izkušenj.

Po Miriam Lenk povzela

Sodelovanje z ruskim kulturnim centrom

Gimnazijo Ptuj so 4. 2. 2015 obiskali predstavniki ruskega kulturnega centra iz Ljubljane in ji podarili lepo zbirko ruskih knjig. Dogovorili smo se tudi o sodelovanju. Naša prva skupna dejavnost bo priprava razstave ob 70-letnici konca druge svetovne vojne.

Tatjana Pichler

Predavanje dr. Alenke Rebula

V petek, **13. 3. 2015**, smo na Gimnaziji Ptuj gostili priznano psihologinjo in doktorico filozofije, Alenko Rebula, ki se ukvarja pretežno s psihologijo ter z vprašanji vzgoje in izobraževanja, samovzgoje in družbene kritike. V dveh šolskih urah nam je poskušala na kratko opisati otroštvo, kaj vpliva na razvoj otroka, kako otroci vidijo svet odraslih in kako dogodki v otroštvu vplivajo na nas. Tega smo bili še posebej veseli letošnji maturantje, ki nam je bilo predavanje tudi namenjeno, saj bomo na maturi iz slovenskega jezika pisali esej na temo otroštvo. Predavateljica nas je pripravila, da smo na obravnavani književni deli (Otroštvo Nathalie Sarraute in Otroške stvari Lojzeta Kovačiča) pogledali še z enega zornega kota.

Otroštvo je obdobje, v katerem je

človek najbolj odvisen od drugih – od svojih staršev, skrbnikov – hkrati pa obdobje, ko se uči samostojnosti in razvija svojo lastno identiteto. Zato je zelo pomembno, da ga pri tem spodbujamo, podpiramo in mu zagotovimo občutek varnosti in občutek, da je ljubljen. Hkrati pa je otroku treba postaviti meje in ga naučiti, kako lahko svoje želje in cilje uresniči na družbeno sprejemljiv način, saj ga tako postopoma popeljemo v svet odraslih.

Otroci namreč ne vedo, kako svojo silno moč, ki jo »prinesejo« na svet, pokazati na pravi način, kako izraziti svoje občutke in kako komunicirati s svetom. Vse to (in še več) nas naučijo naši starši oz. skrbniki, ki nas zaznamujejo za vse življenje. Tudi ko smo že starejši, se večkrat spomnimo posameznih trenutkov iz svojega

otročstva, ki vplivajo na nas in naše vedenje tudi v odrasli dobi. Za vse znanje, ki nam ga je Alenka Rebula predala, se ji najlepše zahvaljujemo in z gotovostjo lahko trdimo, da nam bo prišlo prav tako na maturi kot tudi kasneje v življenju.

Anja Draškovič in Marina Černesl,
4. b

Ogled delnega sončnega mrka

Sončni mrk je pojav, ki že od nekdaj fascinira človeka. Sredi dneva se stemni in ohladi, ptice in žuželke se odpravijo spat, cvetlice se zapirajo. V preteklosti je mrk za večino ljudstev pomenil napoved zlovesčih dogodkov, danes pojav razumemo in se ga več ne bojimo.

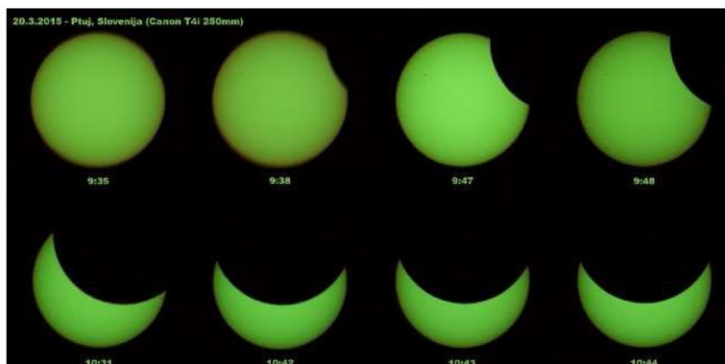
Sončni mrk je sorazmerno pogost pojav. Na leto je vidnih do pet sončnih mrkov, vendar so vidni z različnih delov Zemlje, večinoma z neposeljenih območij. Samo kakšna tretjina teh mrkov je popolnih.

Sončni mrk nastane, ko Luna na svoji poti okrog Zemlje zaide med Zemljo in Sonce. Lunina ploskvica, katere velikost na nebu je približno enaka kot velikost ploskvice Sonca, takrat zakrije Sonce. Popoln sončni mrk, ki se je zgodil **20. marca letos**, je bil viden s Ferskih otokov in z otočja Svalbard. Pri nas smo lahko opazovali delni sončni mrk. Pri največji pokritosti je bilo zakrite skoraj 61 % sončne ploskvice.

Na Gimnaziji Ptuj smo sončni mrk opazovali od prvega stika ob 9.31 do

največje pokritosti ob 10.40 in do konca mrka ob 11.52. Na ploščadi pred fizikalno učilnico se je v času trajanja mrka zbrala večina dijakov in profesorjev naše šole. Mrk so si prišli ogledat tudi s sosednjega Šolskega centra Ptuj in nekateri mimoidoči. Naslednji delni sončni mrk bo viden iz naših krajev šele leta 2021 in se z letošnjim ne bo mogel primerjati, saj bo zakrite samo 2,4 % sončeve ploskve. Naslednji vreden ogleda bo šele leta 2022, ko bo zakrite 38 % sončne ploskve.

Jasmina Jančič

Različne faze sončnega mrka (Avtor: Boštjan Vidovič)

Obisk predstavnika ameriškega veleposlaništva

Dr. Mattern, vodja oddelka za odnose z javnostmi na Veleposlaništvu Združenih držav Amerike v Ljubljani, je **18. 5. 2015** na Gimnaziji Ptuj predstavil zvezne države, ki jih najbolj pozna: New York, kjer je odrasčal v kraju Rochester, Michigan ter Severno Karolino. V pripoved je spretno vpletal podatke o ameriški zgodovini, družbi in naravnih danostih. Govoril je tudi o poklicu v diplomaciji in krajih, kjer je služboval. Na

koncu zelo živahne in sproščene predstavitve je odgovarjal na vprašanja ptujskih gimnazijcev.

Dr. Daniel Mattern pravi, da himna, ali »Fight song«, daje poseben občutek pripadnosti. Poslušali smo lahko himno Univerze Michigan, na kateri je ameriški diplomat študiral.

Predstavitve so se udeležili dijaki 1. c, 3. b, predstavniki 3. e ter profesorici Maja Ropič in Aleksandra Pal.

Aleksandra Pal

Evropa v šole • Obisk predstavnikov nemškega, britanskega in francoskega veleposlaništva

Gimnazija Ptuj se je tudi letos pridružila projektu Ministrstva za zunanje zadeve Evropa v šole/Europe goes to schools. Projekt je vključeval sodelovanje z različnimi veleposlaništvami. V dogovoru z ministrstvom je ptujska gimnazija sodelovala z veleposlaništvami Nemčije, Velike Britanije in Francije, zato so nas v petek, **22. 5. 2015**, obiskali dr. Jakob Haselhuber, predstavnik nemškega veleposlaništva, Jamie Hilton, predstavnik britanskega veleposlaništva, in Benoit Schneider, predstavnik francoskega veleposlaništva.

Poslanstvo naših gostov je bilo mladim generacijam podrobneje predstaviti posledice klimatskih sprememb na svetu. Po izčrpnem predavanju o klimatskih spremembah, ki so ga poslušali dijaki 2. b- in 3. a-razreda, so gosti z dijaki tudi razpravljali in želeli slišati njihovo mnenje. Vsi predstavniki veleposlaništev so pohvalili dijake za njihovo sodelovanje v projektu in izvrstno znanje tujih jezikov.

Sodelujoči v projektu so bili: Žan Turk, Urška Uhan (2. b), Miha Damiš (3. š), Luka Ivanovič (3. c),

Lea Šalamun, Matevž Hernja, Eva Gašperšič, Lucija Hameršak (3. e), Špela Vučak, Nuša Muršič, Tomi Petek (3. a).

Klavdija Podhostnik

Ogled gledališke predstave v Gradcu

V sredo, **3. 6. 2015**, smo si prijavljeni dijaki v spremstvu profesorice Tonje Kolar in Brigite Podgoršek ogledali predstavo v mladinskem gledališču Next Liberty v Gradcu. Ogledali smo si *Gulliver's Reisen* (Guliverjeva potovanja). Prispeli smo dovolj zgodaj, da smo si lahko privoščili sprehod po mestu, nakupovanje in osvežitev. Predstavo smo si ogledali z velikim zanimanjem, saj smo dogajanje že poznali. Po končani predstavi smo seveda naredili še spominsko fotografijo pred gledališčem.

Med potjo nazaj v mesto, kjer nas je že čakal avtobus, smo opazovali zanimive zgradbe in promet, ki ga v Sloveniji nismo vajeni. Vrnili smo se

sicer utrujeni, a polni novega znanja.

Ana Vertič, 3. a

ANGLES • Eliza, the flower girl

V šolskem letu 2014/15 so člani angleške gledališke skupine ANGLES na oder postavili klasiko angleške literature, dramsko delo *Pygmalion*, katerega avtor je George Bernard Shaw. V 60. letih 20. stoletja je v Hollywoodu nastal glasbeni film *My Fair Lady* z zimzelenimi melodijami, ki jih tudi naša skupina vključila v predstavo.

Zgodba je postavljena v London na prehodu iz 19. v 20. stoletje. To je bil čas, ko je položaj posameznika v družbi določala tudi njegova govorica – nekultiviran londonski »cockney« ti je onemogočil vzpon na družbeni lestvici. Iz delavskega sloja prihaja tudi Eliza Doolittle, ulična prodajalka cvetja, neizobraženo, a odrezavo in

stremuško dekle. Po naključju spozna Higginsa, izvrstnega profesorja fonetike. Pričnejo se učne ure pravilne angleščine, na katerih nepotrpežljivi Higgins rohni, Eliza pa joče. Toda uspe ji vstop v londonsko visoko družbo, pridobi samozavest in se na koncu srečno poroči. Ne, ne s Higginsom ...

Člani skupine ANGLES morda nikoli ne bodo poklicni igralci, morda ne bodo nikoli več stali na odru. Pridobivajo pa dragocene izkušnje, odkrivajo lepoto angleškega jezika v govornih situacijah, ki se zelo razlikujejo od preprostega »chatting on Facebook«. Kar je še pomembnejše, izkusijo delo v skupini, ki ima skupni cilj. Lahko izrazijo lastne zamisli, saj

ustvarjajo predstavo, pri kateri se naj dobro počutijo. Svojo nadarjenost lahko pokažejo tudi pevci in pevke, plesalci in plesalke, dijaki z zamisljimi za sceno, plakate, slike za galerijo. V veliko pomoč so dijaki tehnične ekipe.

Mentorici sta profesorici Aleksandra Pal in Romana Zelenjak.

Knjižnični klub Dotik knjige

S čudovitimi letečimi knjigami in pravljičnimi škatlicami v svet domišljije

Minulo šolsko leto je bilo v knjižničnem klubu Dotik knjige v znamenju pravljič. Na srečanjih v začetku leta smo se odločili, da bomo leto posvetili pravljam in pravljičarstvu. Poučili in urili smo se v glasnem branju, primernem za branje pravljič otrokom v predšolskem obdobju. Poudarek je bil na doživljajskem branju, takšnem, ki majhnim otrokom pričara dogajanje v pravljičnem čim bolj živo. Po bralnih vajah in pogovoru o verbalnem in neverbalnem komuniciranju z majhnimi otroki smo naredili izbor pravljič. Nabor so sestavljale pravljičice, ki so dijakinjam ostale v najlepšem spominu iz njihovega otroštva ali pa navdušujejo njihove bratce in sestre še danes. Pred prvim obiskom otrok iz vrtca smo povabili v knjižnico Gimnazije Ptuj vzgojiteljico Ptujkega vrtca Danijelo Močnik. Pridružila se nam je tudi profesorica Maja Ropič, koordinatorka projekta Dvig socialnega kapitala (tu sodelujejo vrtec Ptuj, OŠ Ljudski vrt in Gimnazija Ptuj). Vzgojiteljica je dijakinje seznanila s pravili uspešnega komuniciranja s skupino in s posameznim otrokom. Spoznali smo,

koliko pozornosti so zmožni otroci v tej starosti, kaj jih navdušuje ali utegne zanimati in podobno. Izbrane so bile enote vrtca, urnik obiskov in določene dvojice dijakin, ki so enkrat tedensko izvajale enourno aktivnost, poimenovano Dan za pravljičico. Diakinje so otrokom prebirale pravljičice in se ob ustvarjalnih igrah z njimi pogovarjale o prebranem. Otroke so najbolj navduševale knjige Enci benci na kamenci, Mavrična ribica in Mačja preja. Zaključek celoletne dejavnosti pa je bil na svetovni dan knjige ter avtorskih in sorodnih pravic, 23. aprila. Otroke Vrtca Ptuj smo povabili na Gimnazijo Ptuj. Obiskalo nas

je 180 otrok v spremstvu njihovih vzgojiteljic. In bil je dan za pravljičico. Članice knjižničnega kluba Špela Horvat, Rebeka Visenjak, Maruša Kocbek, Eva Petek, Klara Hazdovac, Barbara Fedlin, Vanesa Rojko, Nina Kozoderc, Eva Petrovič so otrokom pripravile pravljično urico. V kulturni dvorani naše šole smo si ogledali z oskarjem nagrajeni animirani film o ljubezni do knjig z naslovom *Čudovite leteče knjige gospoda Morrisa Lessmora*. Po ogledu smo se pogovarjali o filmu in prebrali istoimensko slikanico ter jo primerjali s filmom. Sledil je ogled šolske knjižnice, kjer je otroški svet domišljije pričarala tudi fotografska razstava Pravljične škatlice. Otroci so si jo z zanimanjem ogledali in se z vprašanji in komentarji vključevali v predstavitev avtoric razstave Špela Horvat in Rebeke Visenjak. Razstava je bila prečudovita pravljičica o pravljičah. Avtorici sta jo oblikovali kot zgodbo v šestih sklopih s po tremi vrhunskimi umetniškimi fotografijami. Začela se je s fotografijami beroče deklice. Deklica je zelo rada prebirala pravljičice in se vanje tako zelo vživela, da so jo te popeljale v svoj

čarobni svet. Začaral jo je svet domišljije. Sledili so štirje sklopi s po tremi fotografijami deklice, ki je postala pravljčni lik, v katerem je neizmerno uživala. Prepoznali smo jo kot Pepelko, Mery Popins, Alico v Čudežni deželi in Trnjulčico. Fotografska pravljica ima srečen konec. Na zadnjih treh fotografijah se deklica srečna vrne s pravljčnih potovanj in zavzeto prebira nove in nove pravljice. Motivi iz pravljic so bili izbrani tako premišljeno, da so tudi naši najmlajši obiskovalci, stari komaj tri leta, z navdušenjem takoj prepoznali pravljico, upodobljeno v treh prizorih. Fotografska tehnika, izbor svetlobe, kostumov, dogajalnega prostora, atributov in pomembnih detajlov, ki smo jih lahko občudovali, so nas

mamili v brezčasen pravljčni svet. Fotografije so bile uokvirjene s škatlicami, ki so kar vabile, da jih odpremo in pogledamo vanje. Postavitev razstave je bila tridimenzionalna, kar je potenciralo občutek potovanja skozi labirint pravljic in poudarjalo njihovo skrivnostnost. Razstava je vabila k ogledu, hkrati pa nagovarjala k branju upodobljenih zgodb. Po ogledu knjižnice in razstave, ki je otroke navdušila, jih je ravnateljica Gimnazije Ptuj Melani Centrih popeljala po šoli in jih povabila v učilnice, kjer so jih naši dijaki in profesorji toplo sprejeli. Po skupaj preživeti uri so nas naši obiskovalci vidno navdušeni zapustili z željo po novičnem druženju. Ta dan je bil res poseben dan. Dejavnost je bila vključena v nacionalni projekt

Noč knjige.

Dogajanje je s kamero zabeležila naša talentirana snemalka in montažerka Katarina Tement, ki smo jo povabili k sodelovanju. Nastal je dragocen spomin na nepozabno srečanje. Film si lahko ogledate na spletni strani šolske knjižnice Gimnazije Ptuj.

Jelka Kosi, mentorica

Pevci Gimnazije Ptuj tudi letos veliko prepevali

Konec šolskega leta se odmaknemo od celoletnih naporov, hkrati pa se v glavi snujejo že novi načrti za jesen, ki s sabo vedno prinašajo nekaj bojazni, kako nadomestiti člane, ki so pevske vrste zapustili preteklo šolsko leto.

Na povabilo k sodelovanju v pevskem zboru se je v preteklem šolskem letu odzvalo veliko dijakinj in dijakov iz prvih letnikov. Ob koncu septembra 2014 nas je na oder stopilo nekaj več kot petdeset. Še isti mesec je del skupine sodeloval na pevskih delavnicah in nastopil na zaključni prireditvi v sklopu mednarodnega projekta DSD Mir – spomin in prihodnost.

Do januarja, ko smo se odpravili na prvi večji pevski in družabni dogodek na Pohorje, smo se srečevali na rednih vajah enkrat tedensko. Zavetje pred mrzlimi pohorskimi vetrovi, snegom in drugimi radostmi ali nevšečnostmi zime nam je nudil imeniten hotel na Pohorju, kamor smo se januarja namenili na dvodnevne intenzivne pevske vaje. Teh se vsako leto najbolj veselimo. Vaje so dolgotrajne in naporne za vse, za dijake in za zborovodkinjo. Kljub številnim

uram petja ostaja dovolj trenutkov za nepozabna druženja.

Prvič smo na pevski oder stopili konec januarja, ko smo z Mladinskim zborom iz II. gimnazije Maribor pripravili skupni koncert za dijake in profesorje naše gimnazije. Zbor iz Druge nam je vrnil obisk, saj smo v šolskem letu 2013-14 mi stali na njihovem znamenitem odru. Na to izmenjavo smo še posebej ponosni. Ista generacija, podobno število pevcev, podobna zahtevnost programa, ostalo je presojala publika.

Februarja smo se odzvali povabilu gledališkega režiserja in direktorja Mestnega gledališča Ptuj, Petra Srpčiča – v dominikanskem samostanu smo nastopili na osrednji občinski prireditvi ob prazniku kulture. Občudovali smo obnovljene prostore, izjemna akustika prireditvenokulturnega centra je obogatila in oplemenitila naše pevske barve in decibele. Po nastopu je sledila tudi imenitna pogostitev. Radi imamo praznike.

Aprila smo nastopili na dobrodelnem koncertu, ki ga je pripravila naša gimnazija. Zbrana sredstva smo namenili osnovni šoli v Bosni, ki so jo pred

časom prizadele hude poplave. Kar nekaj vznemirjenja – strokovnjaki s področja medicine bi ga diagnosticirali kot stres – nam je povzročil nastop na reviji mladinskih pevskih zborov. Na OŠ Mladika smo se predstavili s tremi izbranimi skladbami. V celoti smo izkoristili presenetljivo dober akustični potencial šolske telovadnice. Po nastopu pa smo se hitro razbežali. Tudi zato, ker so posamezni dijaki še isti večer odpotovali na strokovno ekskurzijo v Firence. Letos smo na občinski prireditvi nastopili dvakrat – prvi praznik je bil že omenjen, drugič pa 8. maja, ob dnevu Evrope, ko smo združeni z nekaterimi ptujskimi osnovnošolskimi zbori z Zdravljico in Odo radosti nazdravili obletnici od fašizma in nacizma osvobojeni Sloveniji in Evropi. V zrak so poleteli helijevi baloni in tiha želja, da se zgodovina s svojo grozljivo in mračno platjo ne bi še enkrat zgodila ...

Kaj bo prineslo novo šolsko leto? Še bomo peli.

Jožica L. Lah

Kitajščina in kitajski dan na Gimnaziji Ptuj

Tudi v šolskem letu 2014/15 sta na Gimnaziji Ptuj potekala tako začetni kot nadaljevalni tečaj kitajskega jezika. V sodelovanju z Gimnazijo Ptuj je tečaj izvajala Konfucijeva učilnica Maribor, ki deluje pod okriljem Konfucijevega inštituta v Ljubljani. Kitaj-

ščino je poučevala kitajska učiteljica Wang Xiao (Tracy), za lažje sporazumevanje ji je pomagala slovenska učiteljica kitajščine Mojca Seljak. Ob rednih urah kitajščine so dijaki v različnih delavnicah (kitajska kaligrafija, izdelava kitajskih vozlov, obdelava papirja, kitajska kuhinja, kitajski film) in dejavnostih (praznovanje kitajskega novega leta, osnove kung fuja s kung fu mojstrom Wu Faihang-om) spoznavali kitajsko kulturo, tradicijo in navade.

V maju 2015 sta se Tilen Kolar (1. b) in Stella Kociper (2. b) udeležila državnega tekmovanja v znanju kitajščine

Chinise Bridge, ki je potekalo v Kranju. Na tekmovanju je Stella dosegla odlično 5. mesto.

V sredo, 17. 6. 2015, pa smo organizirali tudi kitajski dan. Dijaki so lahko sodelovali v različnih dejavnostih. Največje zanimanje je bilo za kviz o poznavanju kitajske kulture in jezika, v katerem je bil vsak pravilni odgovor nagrajen z eno izmed nagrad, tipičnih za kitajsko kulturo. Bolj umetniško navdihnjeni dijaki so sodelovali v ustvarjalni delavnici, v kateri so naslikali maske, kakršne nosijo nastopajoči v pekinški operi.

Nina Prelog

Šola muzikala na Gimnaziji Ptuj

Septembra so se na naši gimnaziji pojavili veliki in pisani plakati, ki so dijake, ki jih zanimajo petje, gledališka igra, ples, scenografija in podobno, vabili, da se v tem preizkusijo. Šola muzikala. Mnoge je pritegnila že samo beseda muzikal, saj je bilo to nekaj, česar ne ponuja vsaka šola. Tako smo se tisti zainteresirani najprej preizkusili na avdiciji, potem pa smo kmalu začeli s tedenskimi urami petja, igre in plesa, saj so prav to najpomembnejše sestavine muzikala. Čeprav so bile vaje velikokrat naporene ali pa so potekale v času, ko je bilo veliko testov ali spraševanja, se je kmalu oblikovala prava skupina, skupina odločnih in vztrajnih dijakov, željnih nastopanja. Vsak je imel svoja močnejša področja, nekateri so bili boljši igralci, drugi pevci, tretji plesalci, zavedali pa smo se, da je muzikal

mešanica vsega trojega, in smo pridno vadili vse. Po nekaj mesecih vaj smo januarja začeli pripravljati predstavo, ki smo jo naslovili Metuljev efekt. Zbirali smo pesmi, koreografije in besedila in tako je naš muzikal počasi začel dobivati obliko. Hkrati s tem so se začele intenzivne priprave, zato smo v šolski kulturni dvorani mnoge ure preživel dolgo po pouku, tudi marsikateri konec tedna in celo počitnice. A zato smo se lahko veselili svojega napredka. In čeprav smo marsikdaj še vedno kaj »zafušali«, se zmotili v koreografiji ali pa neprepričljivo povedali besedilo, smo bili v maju pripravljeni gimnaziji, pozneje pa tudi drugim predstaviti svoje delo. In mislim, da smo to tudi odlično opravili, da so gledalci uživali, saj nismo mogli prezreti tudi stoječih ovacij na premieri. Šola muzikala je odlično popestrila to šolsko leto, naučili smo se ogromno in se izboljšali v tem, kar radi počnemo. Hkrati smo spoznali nove ljudi, s katerimi se odlično razumemo, in zato komaj čakamo, da se vrnemo na oder.

Tomi Petek, 3. a

»Paži na svoje misli, ker postanejo tvoje besede.
Paži na svoje besede, ker postanejo tvoja dejanja.
Paži na svoja dejanja, ker postanejo tvoje navade.
Paži na svoje navade, ker postanejo tvoj značaj.
Paži na svoj značaj, ker postane tvoja usoda.«

Prostovoljstvo na Gimnaziji Ptuj v šolskem letu 2014/15

ZAVOD DR. MARIJANA BORŠTNARJA DORNAVA

V sklopu prostovoljstva izvajamo integracijo z varovanci iz Zavoda dr. Marijana Borštnarja Dornava, v katerem usposablja otroke, mladostnike in odrasle osebe z zmerno, težjo in težko motnjo v duševnem razvoju. Prvo letošnje druženje smo organizirali decembra 2014 v projektne tednu na naši šoli, ko smo pripravili delavnico Prostovoljstvo na Gimnaziji Ptuj nekoč in danes. Z varovanci iz zavoda smo se družili ob različnih družabnih igrah, naši dijaki pa so zanje pripravili tudi obdarovanje. Drugo srečanje smo izpeljali v Dornavi februarja 2015 v času pustovanja. Skupaj smo izdelovali pustne klovne, s katerimi smo okrasili njihovo učilnico. Zaključno srečanje »Festival integracije«, ki je že tradicionalno v juniju in na katerega smo povabljene vse šole, ki sodelujemo z Zavodom dr. Marijana Borštnarja Dornava, poteka v zavodu. S to dejavnostjo krepimo soodvisnost in vzajemnost, kar se najbolj izrazi takrat, ko naši dijaki pomagajo svojim vrstnikom, ki so iz različnih razlogov nezmožni sami opravljati nekatere osnovne življenjske aktivnosti. Ljudje se vključujemo v društva in organizacije, ki sodelujejo za dobro skupnosti.

VRTEC PTUJ

V tej dejavnosti smo se povezali prostovoljci in knjižnični klub »Dotik knjige«. Naši dijaki so enkrat na teden obiskovali skupino otrok v eni izmed 10 enot Vrtca Ptuj. Preden smo začeli z rednimi obiski, smo organizirali srečanje dijakov prostovoljcev in vzgojiteljice, ki nam je predstavila delo v Vrtcu Ptuj in nas popeljala v svet najmlajših. Od takrat se še bolje razumemo. Med pustovanjem so se naše dijakinje udeležile pustne povorke vrtcev iz cele Slovenije, ki je potekala po ptujskih mestnih ulicah. Te aktivnosti pripomorejo k posameznikovemu razvoju kot osebnosti in prilagajanju skupnosti. Z delom bomo nadaljevali tudi v naslednjem šolskem letu.

DOM UPOKOJENCEV

Sodelovanje z Domom upokojencev Ptuj poteka že vrsto let. Diakinje

redno tedensko obiskujejo stanovalce, z njimi igrajo družabne igre, se pogovarjajo, jim kaj preberejo ... V decembru 2014 smo se odzvali vabilu Doma upokojencev in se udeležili medgeneracijskih ustvarjalnih delavnic. Na to srečanje smo povabili še druge dijake prostovoljce na šoli, ki so se vabilu z veseljem odzvali in se nam pridružili na delavnici. Po začetnem prijetnem spoznavanju so dijaki in stanovalci doma upokojencev pričeli izdelovati božične okraske. Opaziti je bilo veliko veselja in navdušenja starostnikov, predvsem pa radostno vznemirjenje ob bližajočih se decembrskih praznikih. Z dijakinjami so delili praznične prigode iz preteklih let in jim razkrili, kako so praznovali v svojih otroških letih, v časih, ko svetu še nista vladala kapitalizem in tehnologija. Vendar kljub spremembam, ki so se zgodile v njihovem življenju, in kljub svoji starosti pravijo, da praznike še vedno pričakujejo po otroško. S skupaj preživetim časom in z ustvarjanjem božično-novoletnih okrasov smo bili vsi zelo zadovoljni, tako da se bomo kmalu znova srečali.

Konec marca 2015 smo se prostovoljci udeležili velikonočne delavnice, ki so jo pripravili v domu upokojencev. Skupaj s stanovalci in dnevnimi uporabniki doma so dijaki sodelovali na delavnicah, pridružili pa so se tudi učenci ene izmed ptujskih osnovnih šol. Nastali so res izvirni izdelki. Srečanja so zmeraj tako za dijake kot tudi za starostnike polna novih spoznanj in presenečenj. S takšnim delom in načinom druženja različnih generacij krepimo povezovanje obeh vključenih generacij, kajti mlajši skrbijo za starejše, ti pa mlajšim s svojimi modrostmi in nasveti predstavijo drugačen, zrelejši pogled na današnje dogajanje.

DRUGE DEJAVNOSTI

Kot že pretekla leta smo tudi v tem šolskem letu sodelovali z **Društvom prijateljev mladine**, s katerim smo sodelovali na prireditvah, ki jih orga-

nizira za otroke. Naši prostovoljci so ustvarjali z otroki na različnih delavnicah in kot animatorji na prireditvi Jesenski Živ Žav, Veseli december in Otroška maškarada v času pustovanja.

1. oktobra, na svetovni dan cerebralne paralize, so se naši prostovoljci družili z varovanci **Varstveno delovnega centra Sonček**. Skupina dijakov 1. in 3. letnikov se je z mentorico, profesorico Tonjo Kolar, na Centru Sonček Društva za cerebralno paralizo Ptuj - Ormož družila z osebami, obolelimi za cerebralno paralizo. Srečali so tudi varovance iz Zavoda Dornava, društva Sožitje ter otroke iz razvojnega oddelka Marjetica Vrtca Ptuj. Varovanci VDC Sonček so predstavili svoje izdelke in pokazali, kako jih izdelujejo. Eden od varovancev se je predstavil kot nadarjen kitarist in pevec. V tednu od 13. do 17. 10. 2014 je na Gimnaziji Ptuj potekal tudi vseslovenski projekt **Simbioz@**. Gre za model računalniških delavnic za starejše, na katerih se ti učijo od mladih in v enem tednu spoznajo osnove uporabe računalnika. Po modulih so spoznavali osnove računalništva, iskanja podatkov po svetovnem spletu in ustvarili so svojo elektronsko pošto. Zadnji modul je bil namenjen spoznavanju mobilne telefonije. V tem tednu so udeleženci delavnic pridobili veliko novega računalniškega znanja s pomočjo naših dijakov prostovoljcev, kar jim bo v prihodnosti zagotovo koristilo. Zadnji dan delavnic so udeleženci dobili tudi priznanja za sodelovanje v projektu. V mesecu decembru smo v projektne tednu organizirali **Dobrodelni sejem**, na katerem smo zbirali prostovoljne prispevke za dijake naše šole. Na sejmu smo ponujali izdelke, ki so jih dijaki in profesorji podarili in ustvarjali na popoldanskih delavnicah novembra, decembra in med projektne tednom.

Prostovoljstvo je bilo celotno šolsko leto zelo pestro in zanimivo in takšno bo ostalo tudi v prihodnjem šolskem letu.

Maja Ropič

Konferenca CFMUNESCO (Civiale del Friuli Model United Nations)

Gimnazija Ptuj je že vrsto let del slovenske Unescove ASP-mreže in aktivna udeleženka številnih projektov ter raznovrstnih dogodkov in natečajev, ki potekajo pod okriljem UNESCO in Organizacije združenih narodov.

Tokrat smo se dijaki 3. a Žan Malek Petrovič, Tomi Petek, Nuša Muršič in Špela Vučak ter mentorica Nataša Kostanjevec v času **od 13. do 15. 11. 2015** udeležili simulacije Združenih narodov v Čedadu v Italiji. Simulacije OZN so konference, ki mladim omogočajo, da se preizkusijo v vlogi diplomatov in skupaj rešujejo vprašanja globalnega pomena, kot to počnejo delegati v Generalni skupščini OZN. Tokratna konferenca, prva v Čedadu, je bila prva tovrstna izkušnja tudi za našo šolo. Simulacijo je organiziralo vodstvo in predvsem dijaki šole Convitto Nazionale Paolo Diacono, ki nosi ime langobardskega zgodovinarja, rojenega v Čedadu. Cividale del Friuli, kot se glasi italijansko ime mesta ob reki Nadiži, je od leta 2011 vpisano na seznam Svetovne kulturne dediščine pri UNESCO.

Konferenca, na kateri je sodelovalo okrog 200 delegatov, je potekala v duhu osrednje teme: To protect and preserve. Udeleženci so prihajali iz 25 šol iz vsega sveta. Poleg Slovenije in Italije so v Čedad pripotovali tudi delegacije iz Albanije, Argentine, Latvije, Kanade, Rusije, Omana, Mauritiusa, Grčije, Moldavije in

Hrvaške. Vsaka delegacija je zastopala vnaprej določeno članico Združenih narodov. Tako so dijaki Gimnazije Ptuj za 3 dni postali diplomati Ekvatorialne Gvineje. V vlogi delegatov so se preizkusili Nuša Muršič, Tomi Petek in Špela Vučak, ki so zagovarjali stališča te afriške države vsak v svojem komiteju. Na prvi izvedbi CFMUNESCO so bili delegati razporejeni v Varnostni svet ter komiteje za UNESCO, razoroževanje, okolje in človekove pravice. Tudi sam sem dobil priložnost, da kot član izvršnega odbora prispevam k uspešni konferenci in se preizkusim kot podpredsednik komiteja za človekove pravice.

Simulacije OZN že leta širijo vredno-

te in delovanje Združenih narodov po vsem svetu in dajejo dinamični in proaktivni mladini priložnost, da pridobi izkušnje v diplomatskih vodah, se izuri v reševanju perečih problemov, prav tako pa povečujejo zavedanje o priložnostih, ki jih ponuja globalna organizacija, kot je Organizacija združenih narodov.

V Čedadu smo s profesorico Natašo Kostanjevec preživeli izjemne tri dni. Kljub bogati zgodovini, ki prežema vsak kotiček Čedada, je bilo v času konference v zraku čutiti prihodnost. Prihodnost, ki jo bomo z novim znanjem, izkušnjami in navdihom s konference CFMUNESCO 2014 oblikovali tudi mi.

Žan Malek Petrovič

Na MUN konferenci smo dijaki spoznali moč glasu

Ali ste morda kdaj razmišljali, kdo predstavlja Slovenijo v Organizaciji združenih narodov? Ali morda o tem, kako glas posamezne države vpliva na gospodarstvo, socialo, varnost, človekove pravice v svetu? Če niste, žal niste izjema. Zelo malo ljudi namreč pozna delo in pomen OZN. Organizacija združenih narodov je bila ustvarjena z namenom, da združi svet. Ideja drznih razsežnosti, bi rekel kdo. A vendar, to nas združuje, kajti vsaka država ima možnost, da pamet-

no izrazi svoj glas. Zelo demokratično, kajne? Seveda, kajti tako lahko svetu predstavimo lastna stališča, želje posamezne države, in s tem vplivamo na mednarodne dogovore, jih pomagamo oblikovati in nenazadnje tudi spoštovati.

Kaj pa, če vse to malo omilimo in temu dodamo mladostniško ambicioznost, veselje? Potem dobimo **MUN konferenco (Model United Nations)**. Načelo te konference je, da se

mladi preizkusimo v vlogah diplomatov, ambasadorjev. Vse začnimo še z željo po tem, da bi mladi spoznali druge kulture, države in s tem morda odpravili svoje lastne predsodke do drugih kultur. Na konferenci vsak delegat zastopa naključno državo, torej se mora o njej precej naučiti, prebrati kakšen uraden državni dokument, ker le tako lahko zares predstavlja stališča države in ne svojih lastnih. Zapleteno, kajne? Sedmim dijakom Gimnazije Ptuj se je sprva tudi

zdelo tako, a smo kaj hitro ugotovili, da je to izkušnja, ki te utrdi in spremeni pogled na svet. Tako smo se Nuša Vučinič, Nuša Muršič, Špela Vučak, Tilen Kolar, Žan Malek Petrovič, Tomi Petek in Žan Ciglar skupaj s profesorico Natašo Kostanjevec v petek, **6. 3. 2015**, odpravili na MUN konferenco v Leiden na Nizozemsko. Tam smo v treh komitejih (varnostni svet, človekove pravice ter ekonomske in socialne zadeve) zastopali Švedsko, Irsko, Novo Zelandijo in Kazahstan. Morda bi kdo rekel, da smo skupina najstnikov, ki se je čez vikend pretvarjala, da je pomembna. Ampak ni tako, saj nam je konferenca dala mnogo več. Ne le, da smo morali stopiti iz lastnega udobja in govoriti pred neznanimi ljudmi v angleščini, skupaj smo pomagali oblikovati rešitve aktualnih svetovnih problemov, imeli pa smo to moč in odgovornost, da smo uporabljali glas države pri potrjevanju klavzul in resolucij. Skozi debato smo došli in začutili, da med narodi obstajajo velike razlike, a z nekaj truda in odgovornostjo lahko skupaj ustvarimo lepši svet.

Med konferenco smo navezali veliko stikov z mladimi iz vseh koncev sveta, se pri tem neizmerno zabavali in

skupaj pomagali ustvarjati rešitve globalnih problemov, kot so pandemije, islamska država, migranti v Sredozemskem morju ... Ob vprašanju, na kaj bodo te resolucije, ki smo jih ustvarili, vplivale, pomislim na to, da je bil morebiti naš trud zaman. A vendar ta misel hitro izgine, saj nam je konferenca veliko dala, mogoče celo koga pripravila in seznanila s prihodnjim poklicem. Vsi smo se zelo potrudili in svoje »delo« opravili odgovorno.

Izkusili smo, kaj pomeni uporabiti

svoj glas. Tega, kako pomemben je posamezen glas, bi se morali bolj zavedati. V življenju imamo veliko možnosti, da ga uporabimo, a se velikokrat zgodi, da si mislimo, da z enim glasom ne moremo veliko spremeniti. A vendar lahko! Živimo v demokratični družbi, zato govorimo o problemih na glas, o njih razpravljajmo, pišimo. Uporabljajmo svoj glas, da svet spreminjamo na bolje!

Tilen Kolar, 1. b

Dan kulturne raznolikosti v Kamniku

V četrtek, **14. 5. 2015**, smo se dijaki

V četrtek, **14. 5. 2015**, smo se dijaki Gimnazije Ptuj odpravili v Kamnik. Tam smo se z vrstniki iz drugih slovenskih UNESCO šol družili v okviru Dneva kulturne raznolikosti. Sodelovalo je več kot 50 šol, skupaj približno 300 učenk in učencev, dijakinj in dijakov z mentorji.

Dan smo začeli v Kulturnem domu v Kamniku, kjer smo se po uvodnem programu in pozdravnih nagovorih razdelili na dve skupini. Naša skupina se je najprej odpravila na grad Zaprce, kjer smo poslušali koncert glasbe vseh kultur, pravljica Irena Cerar pa nam je pripovedovala zgodbe o

zgodovini Kamnika. Nato smo se skupaj z vodiči odpravili na ogled mesta in njegovih znamenitosti. Sprehodili smo se mimo rojstne hiše Rudolfa Maistra in se povzpeli na Mali grad s kapelo, od koder smo imeli čudovit razgled na celotno mesto.

Po vrnitvi v Kulturni dom smo si ogledali muzikal Čarovnik iz Oza. Pripravili so ga učenci Osnovne šole Marije Vere. Ti so bili tudi glavni organizatorji celotnega dogodka. Preživeli smo lep dan, se zabavali, naučili veliko novega in se medsebojno povezali.

Anja Horvat, 1. a

3. Unescov ASP-tek mladih

Profesorji in dijaki Gimnazije Ptuj smo skupaj z ostalimi udeleženci zdaj že tradicionalnega 3. Unescovega ASP-teka mladih na prijetno sončen dan znova poživili utrip našega čudovitega mesta. Jedro najstarejšega slovenskega mesta je bilo v sredo, 20. maja, polno in živahno kot že dolgo ne. Tudi ptujski župan Miran Senčar se je strinjal, da je ob takšnih dogodkih, kot je Unescov tek mladih, še posebej lepo opravljati župansko funkcijo.

Županu Mestne občine Ptuj so se kot ambasadorji teka pridružili tudi predsednik Republike Slovenije Borut Pahor, vrhunska smučarska skakalca Peter Prevc in Jurij Tepeš, olimpijec Primož Kozmus, boksarski prvak Dejan Zavec, nogometaši NK Maribor – Aleš Mertelj, Petar Stojanović in Marko Šuler ter številni drugi iz športa, kulture, politike in gospodarstva, ki so tekli, se ogrevali in družili z ostalimi obiskovalci. Teklo je več kot 1500 predšolskih in osnovnošolskih otrok, srednješolcev, študentov ter učiteljev iz Slovenije in tujine, s čimer so prispevali k povezovanju kulture športa in zdravja s kulturo miru. Kot je v svojem uvodnem govoru povedal predsednik republike, pa smo tekli tudi zase, za zdravje in osebno zmago. Tudi mis športa 2015, Kaja Bajda, se je strinjala, da so takšni dogodki, na katerih je vsak tekač zmagovalac, zelo pomembni za mlade, saj jih uspehi in zmage motivirajo za izzive v prihodnosti.

Tek je letos potekal pod častnim pokroviteljstvom Olimpijskega komiteja Slovenije in Atletske zveze Slovenije in s podporo sklada Unesco za preprečevanje dopinga v športu, pridružili pa so se nam tudi številni klubi, društva, zveze in zavodi ter sponzorji teka, ki so na mestnih trgih ponujali številne aktivnosti za vse udeležence. Najbolj živahno je bilo seveda na Mestnem trgu, na katerem je bil glavni oder ter start in cilj tekov vseh starostnih skupin. Pestro je bilo

tudi na Slovenskem trgu, na katerem so se predstavile dijaške glasbene skupine ptujskih gimnazijcev, in v Murkovi ulici, ki je bila skorajda pretesna za vse obiskovalce. Dogodek je naša gimnazija organizirala in izvedla na vrhunski ravni, kar potrjuje število tekačev, obiskovalcev in nastopajočih. S tem se je strinjal tudi predsednik Borut Pahor, ki bi z veseljem obiskal še kakšen tek v našem lepem mestu.

Predsednik je skupaj s Petrom Prevcem in Jurijem Tepešem, preden so se odpravili v Ljubljano na Dan šampionov, tekeli z otroki ptujskih vrtcev, nato pa so skupaj obhodili glavna prizorišča teka. Trojica je bila prava atrakcija, saj so številni želeli avto-gram, fotografijo ali pa celo selfi s predsednikom in športnima šampionoma. Naše zvezdnike so neprestano obkrožale trume otrok pa tudi starejših, ki so bili navdušeni nad preprostostjo in dostopnostjo ljudi, ki jih večinoma vidimo le na televizijskih zaslonih. Vzdušje v mestu je bilo vseskozi prijetno in veselo, tako da tudi Pahorjevo varnostno osebje ni imelo preveč dela in jim ni bilo treba posebej skrbeti za predsednikovo varnost, ko se je ta sprehajal med navdušeno mladino.

Tudi Prevc in Tepeš sta zaradi množice oboževalcev za kratek sprehod po mestu porabila veliko časa; družila sta se z oboževalci, ki sta jih celo zimo razveseljevala s svojimi uspehi. Prevc meni, da je biti vzornik največ, kar lahko ponudi mladim. Z njim se je strinjal tudi vodja tekaškega dogodka, profesor na Gimnaziji Ptuj, Boštjan Šeruga, ki je prepričan, da se otroci najhitreje in najbolje učijo ravno preko vzornikov, športniki, kot sta Prevc in Tepeš, pa so zagotovo lahko vzor vsem nam. Športno obnašanje sta vsekakor pokazala na letošnji nepozabni tekmi v Planici, ko sta namesto preračunljivosti in kalkuliranja ostala zvesta samemu sebi in športu kot vrednoti.

Lepoto športa in športnih dosežkov pa na žalost velikokrat zasenči uporaba nedovoljenih poživil in drugih substanc, ki kvarijo plemenitost športa. Letošnji tek je potekal pod sloganom Vedno na pravi poti – brez dopinga do cilja. Vsi smo zelo razočarani, ko izvemo za nove primere uporabe dopinga, ki odvezemajo čar športnim dosežkom. To vsekakor ni pošteno do športnikov, ki pridejo do cilja po pravi poti. S tem se strinjajo tudi na slovenski protidopinški zvezi, ki je na Ptuj obiskovalce ozaveščala o škodljivosti, posledicah in pasteh uporabe dopinga. Razlogi za takšno nemoralno in nepošteno dejanje so zagotovo zelo različni, slovenska mis športa 2015, tudi sama je odlična atletinja, pa meni, da je uporaba nedovoljenih substanc znak nezaupanja vase. Prepričana je, da lahko vsak izmed nas uspe s trdim delom in trudom, če le verjame vase.

Veliko truda in trdega dela pa so opravili vsi, ki so pripravili letošnji nepozaben tek mladih na Ptuj. Mednarodni tek po ptujskih ulicah je upravičil vsa pričakovanja in jih celo presegel ter navdušil vse obiskovalce najstarejšega in morda tudi najlepšega mesta v Sloveniji. Gimnazija Ptuj je pokazala, da je ustanova velikega pomena in s ponovno organizacijo največjega dogodka slovenske Unescove ASP-mreže šol dokazala, da je vedno na pravi poti.

Žan Malek Petrovič,
Unescov glasnik

Rusija po rusko

Tilen Kolar se je kot predstavnik slovenske Unescove ASP-mreže šol udeležil 9. mednarodnega ekološkega foruma, ki je od 19. do 24. maja 2015 potekal v sibirskem mestu Khanty-Mansijsku. Forum je poteka pod naslovom **One Planet – One Future** (En planet – ena prihodnost), letošnji moto srečanja mladih iz 14 držav Evrope in Azije pa je bil **Zaščititi in ohraniti!**. Tilen je na konferenci predstavljal projekt **Jaz – onesnaževalec?**, s katerim so se v preteklih mesecih ukvarjali dijaki Gimnazije Ptuj v okviru kluba Unesco.

V dneh, letih, ko podoba sveta presojamo na podlagi medijev, ki nas vsakodnevno oblegajo enkrat z dobrimi, drugič s slabimi novicami, menim, da se moramo večkrat vprašati, ali lahko sodimo državo, regijo, ne da bi se tja v resnici odpravili. Država so ljudje in ne samo sodobna medijska percepcija.

Tako sem se v maju s profesorico Natašo Kostanjevec odpravil proti reki Volgi, prostranim nižinam in težki industriji, državi, ki je zadnja leta tarča kritik in pestrega dogajanja v mednarodni politični sferi – v Rusijo. Natančneje v sibirsko mesto Khanty-Mansiysk. Pot se je pričela v beli Ljubljani, saj na moje presenečenje Adriina letala v Moskvo letijo kar trikrat na teden. Pristali smo na za naše razmere precej velikem letališču, kjer že začutiš utrip države, ki je še zmeraj nekoliko zakrita v tančico blagega komunizma. Na letališču sem se že spoznal z redkimi udeleženci Unescovega foruma, ki so govorili angleško in v tej družbi sem v priho-

dnjih dnevih doživel marsikaj. To so bili Finka, Madžar, Slovakinja, Bolgarka in Rusinja. Prvi dan smo občutili zapletenost moskovskega prometa, saj smo pri menjavi letališča z avtobusom za prevoz porabili 3 ure. Presedlali smo na letalo ruske letalske družbe za nočni polet do Sibirije in nerad priznam, da me je bilo nekoliko strah, a kot se je kasneje izkazalo neutemeljeno, saj je bilo potovanje prijetno in udobno. Šok. Pristali smo v mrzli Sibiriji, domovini medvedov, nafte, močvirij. Po menjavi 4 časovnih pasov, 24 ur (ali več) brez spanca, smo bili res izčrpani, zato je kulturni program, ki so nam ga gostitelji ob 4.00 zjutraj pripravili na letališču v mojih spominih zavil v meglo. Nas je pa pokonci držala želja videti in spoznati to novo pokrajino, val navdušenja in medkulturni dialog, a smo ob prihodu v hotel kljub temu podlegli spancu. Urniki konferenčnih dni so bili skorajda identični: konference, predavanja, delavnice, ogledi. Med mojim bivanjem v Rusiji sem spoznal, da problem Rusov ni toliko neznanje angleščine (čeprav dejansko pri mnogih ne presega osnovnih besed, kot so hello in thank you), ampak predvsem nekakšen strah pred tujci, pred nečim novim, kar po mojem mnenju sega v zgodovino. Po drugi strani pa je kar nekaj mladih Rusov prihajalo k nam, k mednarodni ekipi, saj so z nami hoteli vaditi angleščino. V zameno sem pridobil osnovno znanje ruščine, ki pa je lažja, kot sem pričakoval.

V Rusiji sem se naučil tudi, da Slovenci premalo cenimo, kar imamo in kvaliteto lastnega dela. Ko sem z dijaki iz Rusije in od drugod govoril o mednarodnih projektih in izmenjavah, ki jih ponujajo njihove šole, sem ugotovil, da se kljub majhnosti Slovenije in obrobnosti ptujske gimnazije z nami težko primerjajo. Zato pa so se toliko bolj potrudili pri pripravi foruma, kar je bilo včasih kar nadležno, saj so zmeraj nekoliko ovirali svoboden evropski duh in željo po raziskovanju okolja. Seveda jim tega ne gre preveč zameriti, saj se mora človek pri potovanjih naučiti bontona, torej, da se prilagodi kulturi in načinu obnašanja države, kajti le tako

lahko na lastni koži občutiš to, česar ne more zagotoviti nobena turistična agencija – čutenje utripa države.

Drugi dan druženja smo udeleženci na karseda zanimive načine morali predstaviti projekte naših šol. Ob poslušanju dijakov iz Rusije ter iz drugih držav nekdanje SZ, ki so imeli svoje govore in predstavitev vnaprej napisane in tako tempirane na čas, ki jim je bil odmerjen, da so vmes komaj dihal, me je kar zmrazilo. Prosojnice od vrha do konca popisane s pomembnimi podatki in govori, ki so spominjali na streljanje mitraljeza. Moja predstavitev je bila zamišljena povsem drugače. Le kako bo sprejeta? Profesorica me je spodbujala, da sem ostal pri svojem konceptu: preprosto, sproščeno, z lastnimi besedami. Izkazalo se je, da je bila to zelo dobra poteza, saj sem na zaključni proslavi dobil priznanje za najboljšo predstavitev, na kar, moram priznati, sem zelo ponosen.

Ker zelo rad pišem o hrani, bi se dalo o ruski hrani napisati marsikaj, ampak menim, da to ni glavna tema tega sestavka, zato ji bom namenil le nekaj besed. Mnogi tujci, zlasti Azijci, menijo, da evropska hrana ni dovolj začinjena oziroma da ji nekaj manjka. Sam sem v Rusiji začutil in okusil podobno, kar me je kar presenetilo. Hrana je bila osnovana na čistih okusih surovin v hrani, torej čisti okus ribe, zelja, rdeče pese, krompirja. Tudi ponudba hrane v hotelskih restavracijah sloni na načelu ruske družbe – nobenih odstopanj. Tu ni vegetarijancev, veganov, jaz ne maram tega ali ne smem onega – so le siti ali lačni. Po drugi strani pa sem bil presenečen, da sem na trgovinskih policah zasledil skorajda vse zahodnjaške prigrizke, pijače, hrano za živali – glede na to, da nam mediji prikazujejo črni scenarij na ruskih trgovinskih policah.

Po velikih novih dogodivščinah, stkanjih mnogih mednarodnih vezeh, prijateljstvih, po prejemu nagrade je napočil zadnji dan in čakal nas je hladen jutranji let do Moskve. Priznam, da smo bili zaradi natrpanih urnikov prejšnjih dni, nočnega sonca, časovne razlike in druženj pozno v noč vsi tako zelo zaspani, da pretira-

no čustvenega slovesa ni bilo. Po pristanku v Moskvi sva se s profesorico z ekipo grških profesorjev ter dijakinjo in profesorjem iz Slovaške odpravila na hiter potep po Moskvi. Spet sem začutil tisto rusko potrebo po pretiranem redu, kontroli, neodstopanju, strahospoštovanju Kremlja. Spet smo se soočili z ruskim neznanjem tujih jezikov – pa vendar, na koncu smo vedno dobili informacije, ki smo jih potrebovali. Seveda pa nam je 13-milijonska Moskva pokazala povsem drugačen obraz Rusije, kot je bil tisti, ki smo ga videli v Sibiriji: tako slikovita, živahna, urejena, svetovljanska.

Premalokrat se zavedamo, da postajamo le sledilci podob, ki nam jih mediji vsiljujejo na vsakem koraku. Mislimo, da poznamo svet, čeprav se vanj ne podamo in se ne potrudimo, da bi pridobili dovolj zanesljivih informacij. Tako si ustvarjamo popačene ali celo napačne poglede, potem pa na temelju tega sodimo svet in dogajanje v njem. Da, imel sem priložnost, da sem začutil Rusijo po rusko in ne Rusije po zahodno. Vsekakor nepozabna življenjska izkušnja.

Tilen Kolar, 1. b

Ptujski gimnazijci po poteh miru na Cerju na Krasu

Gimnazija Nova Gorica je ob mednarodnem dnevu miru, **21. 9. 2015**, organizirala mednarodni Unescov projekt MEJA. Mladi slovenske Unescove ASP-mreže šol in vrstniki iz Italije so se srečali pri pomniku braniteljem slovenske zemlje, ki stoji na razglednem vrhu Cerje na zahodnem robu kraške planote, od koder se odpira širok pogled na severni del Jadranskega morja, Furlanijo, Dolomite, Julijske Alpe, Vipavsko dolino. Pobuda za postavitve tega monu-

mentalnega spomenika vsem tistim, ki so se na tem ozemlju borili in padli, je nastala v domoljubni organizaciji TIGR. Udeleženci so razmišljali in ustvarjali na temo miru v gledališki, likovni in literarni delavnici. Mir je najpomembnejša vrednota človeštva, in da so unescovci glasniki miru, so dokazali z odličnim perfomansom, ki je nastal kot rezultat njihove delavniške aktivnosti.

Branimir Rokavec

Druge dejavnosti v okviru Unesca

3. 10. 2014 / Svetovni dan učiteljev – Dijak poučuje

17. 11. 2014 / Srečanje Unescovega ASP-središča Ptuj v tednu globalnega učenja

8.–12. 12. 2014 / Razredna ura, posvečena dnevu človekovih pravic

12. 12. 2014 / Srečanje šol UNESCO v Ljubljani ob dnevu človekovih pravic

ENO • Environment Online

Tudi letos smo v okviru projekta ENO v začetku šolskega leta prvim letnikom predstavili delavnice, ki jih izvajamo v projektu, ter 22. 9. 2015 posadili drevo miru.

V počastitev naše 10. obletnice sajenja dreves miru je bila tema tokratnega sajenja Mir je osnovna pravica vseh ljudi. OZN je v deklaraciji o miru pred 30 leti zapisala, da so naš trajnostni napredek ter uresničevanje temeljnih pravic in svoboščin odvisni od miru in varnosti. Pri tem

je zelo pomembno izobraževanje. Še zdaleč ne zadošča več, da otroke učimo branja, pisanja in računanja. Izobrazba pomeni, da kultiviramo svoje znanje, vzpostavimo medsebojno spoštovanje in toleranco do drugih in sveta, v katerem živimo, ter s tem pomagamo graditi pravičnejšo in mirnejšo družbo.

Predstavitve smo združili še s pisanjem apelov o miru. To dejavnost so pripravili člani Kluba Unesco.

Ob koncu šolskega leta, **18. 6. 2015**, pa so se predstavile letošnje projektne skupine: 1. a, 1. b, 1. c in 1. d z razredničarkami. Vsak razred je

obdelal in predstavil temo, povezano z varstvom okolja. Tako smo lahko uzavestili, da klimatske spremembe vedno bolj vplivajo na okolje, spoznali smo neznana slovenska jezera, odkrivali, kaj je biodiverziteteta, ter se seznanili z ekološkim odtisom.

Branka Šijanec

Pogovori se z menoj na evropski dan jezikov

Češki pregovor je eden od sloganov evropskega dneva jezikov, ki se je odvijal v petek, **26. septembra**. Informacijski točki Evropske unije Europe Direct Maribor in Murska Sobota sta na ta dan organizirali akcijo, s katero sta želeli poudariti pomen učenja tujih jezikov in predstaviti jezikovno različnost Evrope. Letos je sodelovalo rekordnih 330 dijakov iz devetih srednjih šol v štirih krajih. Mladi so se med 10. in 14. uro podali na mestne ulice in se z mimoidočimi pogovarjali v tujem jeziku, ki so ga imeli navedenega na živahnih rumenih majicah.

Ptujski gimnazijci so mimoidoče nagovarjali v treh tujih jezikih, angleščini, nemščini in francoščini, in jih povprašali o poznavanju tujih jezikov. Domačini so se bolj sramežljivo odzivali, zato pa so dijaki lahko preizkusili svoje znanje tujih jezikov pri pogovorih s tujimi turisti iz Avstrije in Kanade, ki so obiskali mesto.

Ozadje dneva

Na pobudo Sveta Evrope že od leta 2001 vsako leto 26. septembra praznujemo evropski dan jezikov. Namen tega je občane

seznanjati z jeziki, ki se v Evropi uporabljajo, spodbuditi kulturno in jezikovno različnost ter učenje jezikov vse življenje.

V Evropski uniji je 24 uradnih jezikov, približno 60 regionalnih in manjšinskih, ter več kot 175 jezikov priseljencev. Po svetu se govori od 6 000 do 7 000 jezikov, večina v Aziji in Afriki; v Evropi pa približno 225. Vsaj polovica svetovnega prebivalstva je dvojezična ali večjezična, kar pomeni, da govorijo ali razumejo dva ali več jezikov.

Brigita Vertič Kumer

»Z vsakim novim jezikom, ki ga govoriš, živiš novo življenje. Če govoriš samo en jezik, živiš samo enkrat.«

Projekt šol DSD jugovzhodne Evrope Mir – spomin in prihodnost

Po mnogih državah se v sklenjeni, neprekinjeni krivulji vleče rdeča barva tam, kjer je v preteklosti tla močila kri v imenu vojne. Vojna je upravičevala ubijanje, vojna je sočloveka obravnavala kot brezdušen predmet, vojna je med narodi skopala globoke prepade.

Ob 100. obletnici konca prve svetovne vojne je na Gimnaziji Ptuj v sodelovanju s Centralo za šolstvo v tujini iz Nemčije **med 4. in 9. oktobrom 2014** potekal mednarodni projekt šol DSD iz JV Evrope z naslovom Mir – spomin in prihodnost. V projektu je sodelovalo 80 dijakov iz Albanije, s Kosova, iz Makedonije, Črne gore, Srbije, Bosne in Hercegovine, Hrvaške in Slovenije. Ustvarjali smo v 8 skupinah: plesni, gledališki, pevski, četrti skupina je pripravljala razstavo,

peta analizirala besedila, šesta je pregledovala različne vire, dokumentarni skupini pa sta snemali video-prispevke oz. pisali novinarske prispevke za dnevne video- in časopisne novice.

Udeleženci projekta smo v različnih skupinah s tesnobo spoznavali moč vojne, poskušali smo se vživeti in razumeti položaj žrtev in položaj tistih, ki so takrat ubijali, spoznavali smo posledice, ki se niso kazale le v številu žrtev, temveč tudi v moči čustev prizadetih, spoznavali smo naivne, nesprejemljive razloge, ki so privedli do štiriletno groze. Skupaj preživetih 5 dni smo zaključili s predstavo, s katero smo gledalcem z gibom, glasom in besedo želeli predstaviti naše delo, hkrati pa je bila to tudi nagrada za vse udeležence, saj

smo bili z aplavzom nagrajani za ves trud in vloženo delo. Ta večnacionalni projekt ni obogatil le naših glav in globine razmišljanja, marveč tudi naše prijateljske vezi, ki segajo v 7 drugih držav. Stkali smo trdna prijateljstva, zaradi česar se že veselimo naslednjih daljših počitnic, ko bom lahko spet videla znane nasmeh, takrat izven Slovenije, kajti meje nas ne omejujejo.

Cilj projekta je bil sprejeti preteklost in se mirno zazreti v prihodnost, ob tem pa preseči pregrade, ki so nas včasih ločevale. In mimogrede smo se naučili tudi, da je strpnost vrlina, ki nas ne ločuje, ampak povezuje.

Eva Vidovič, 4. c

Fair Do • Podelitev certifikata pravičnemu razredu Gimnazije Ptuj

Projekt Fair Do je komisja v Nemčiji izbrala kot najboljši projekt izmed vseh 51 prijavljenih in ptujsko gimnazijsko projektno skupino nagradila s certifikatom Pravični razred.

S projektom Fair Do, ki je nastal v sodelovanju s Pravično trgovino 3MUHE, društvom Humanitas, kulturno-ekološkim društvom Smetumet in neprofitno organizacijo Kafuli v Burkini Faso, smo se dijaki 4. letnikov predstavili že v lanskem šolskem letu. Pobudnica in mentorica projekta je bila Hannah Guhlmann, prostovoljka iz Nemčije, ki je nadaljevala delo svoje predhodnice Bianca Creutz. Za razliko od prve skupine, ki se je posvetila problematiki gojenja kave, smo se mi poglobili v problematiko bombaža.

V okviru projekta smo se seznanili z načeli pravične trgovine ter zasnovali lastna izdelka iz fair trade bombaža. Naše peresnice in torbice za steklenico za vodo so pod okriljem organizacije Kafuli šivali v Burkini Faso. Izdelki so končno prispeli v Slovenijo, zato se že veselimo, da bomo lahko nadaljevali naš projekt in začeli s promocijo in prodajo izdelkov. Po Hanninem odhodu nam bo pri

tem pomagala Miriam Lenk, nova prostovoljka na naši šoli. S svojim projektom smo se na pobudo nemške prostovoljke in naše profesorice nemščine, Brigitte Podgoršek, prijavi tudi na natečaj Fair Trade organizacije v Nemčiji, kjer je zavest o pravični trgovini mnogo bolj razširjena. Na tekmovanju je sodelovalo 51 šol iz Nemčije in drugih evropskih držav. Projekt Fair Do je komisja izbrala kot najboljši izmed vseh 51 prijavljenih in ptujsko gimnazijsko projektno skupino nagradila s certifikatom Pravični razred.

Ker se podelitve v nemškem mestu Saarbrücken žal nismo mogli udeležiti, smo v petek, 28. 11. 2014, krajšo

prireditev pripravili na Gimnaziji Ptuj. Prvič smo širši javnosti predstavili svoje izdelke, narejene po načelih pravične trgovine, ter povedali marsikaj zanimivega o izvedenem projektu. Prireditev se je zaključila s podelitvijo certifikata, ki sta ga nam v imenu Fair Trade iniciative Saarbrücken predala Živa Lopatič, vodja pravične trgovine v Sloveniji, in Rene Suša, predstavnik društva Humanitas. Čestitala sta nam za izjemen uspeh in pohvalila naše delo in prizadevanja.

Odločite se za pravično trgovino tudi vi in ravnajte odgovorno!

Projektna skupina Fair Do

Fair Trade 2015 Pravično in z domačega vrta

Projekt Pravična trgovina smo nadaljevali tudi v šolskem letu 2014/2015. Kot že pretekla leta je ob pomoči domače profesorice nemščine vodenje in izvedbo prevzela prostovoljka iz Nemčije, tokrat je bila to Franziska Knebel. Osrednja tema letošnjega projekta je bila kozmetika iz pravične trgovine.

V torek, 16. junija 2015, je iz učilnice 13 zadišalo po svežem kamiličnem čaju in aromi oranže. Na mizi so šopek ognjiča, mete, žajblja in drugih zelišč, kuhalnik, lonec, oljčno olje, stekleničke z dišečo vsebino. Pravzaprav ima 3. e pravkar uro nemščine, zakaj torej vse to?

Dijaki in dijakinje bodo danes ob pomoči profesorice Nataše Kostanjevec izdelali svojo kremo. V nekaj preteklih urah so namreč pod vodstvom prostovoljke iz Nemčije Franziske Knebel spoznali nekaj teoretičnih dejstev o kozmetičnih produktih s pečatom pravične trgovine, danes pa je čas za pridobivanje nekaj praktičnega znanja.

Vse dogajanje je spadalo v projekt pravične trgovine, ki ga na šoli v okviru nemščine s prostovoljkami iz Nemčije izvajamo že tretje leto. Najprej so dijaki spoznali sistem pravične trgovine, kako se konzumenti industrijsko razvitih držav povezujejo s proizvajalci tretjega sveta, deželami Afrike, Azije in Latinske Amerike, da bi zagotovili pravično globalno svetovno trgovino. S pomočjo besedil in filmov so se seznanili z mednarodnimi standardi pravične

trgovine, ki zajemajo zagotovljene najnižje cene in premije za produkte pravične trgovine, prepoved otroškega in prisilnega dela ter zaveze za odgovorno ravnanje z okoljem. Seznanili so se s produkti, označenimi s pečatom pravične trgovine, ki jih lahko najdejo v supermarketih, biotrgovinah in drogerijah. Ob pravični kavi, bananah in čokoladi lahko od leta 2014 potrošniki kupijo tudi pravične kozmetične produkte. Prvi ponudniki so bili Fair Squared, Lush in Fair naturally.

Kozmetični izdelki so naši vsakodnevni spremljevalci. Vendar ali je mila, gele in kreme mogoče izdelati tudi pravično? Seveda. Vse je odvisno od sestavin. Glavna je voda. Povprečen šampon vsebuje npr. 70 % vode, preostanek predstavljajo sintetične sestavine (alkohol, barvila) in naravne sestavine. In prav slednje odločajo, ali je izdelek opremljen s pečatom pravične trgovine ali ne, kajti le sestavine, kot so kokosovo maslo ali med, lahko prispevajo k omenjenemu pečatu.

Zelišča, ki jih je Nataša Kostanjevec predstavila dijakom, niso izvirala iz pravične pridelave, nabrana so bila na domačem vrtu, zato je bila naša krema produkt posebne vrednosti in kvalitete. Kajti ob pravični trgovini so v kozmetiki regionalni produkti še posebej cenjeni. Z nakupom regionalnih produktov pa podpiramo domače proizvajalce.

... Medtem ko se je naša krema v loncu počasi kuhala in strjevala, so dijaki oblikovali in dekorirali svoje posodice za kremo. Tako smo star

papir, ostanke trakov, serviete in časopis ponovno uporabili. Kremice smo pravično opremlili in jih ob slovesu ponosno odnesli domov.

Po Franziski Knebel
povzela R. M. Furman

Erasmus + • FORUM THEATRE

Na Gimnaziji Ptuj se je bogati mednarodni dejavnosti priključil nov dvoletni projekt z naslovom Forum Theatre – a learning instrument for education for life. Sodi v okvir Erasmus+, vodi pa ga šola Colegiul National Garabet Ibraileanu iz mesta Iasi v Romuniji. Gimnazija Ptuj je part-

nerska šola iz Slovenije, sodelujejo pa še srednje šole iz Bolgarije, Poljske, Turčije in Italije. V projekt je vključenih pet učiteljev in šest dijakov, njihova prva naloga pa je oblikovanje vprašalnika o interesih srednješolcev. Vodja projekta na ptujski gimnaziji je profesorica Aleksandra Pal.

Forum Theatre • Srečanje projektnih skupin v Rimu

Po uvodnih srečanjih profesorjev v Romuniji (**5. 1. 2015**) in na Poljskem (**24.–27. 3. 2015**) so dijaki Gimnazije Ptuj, ki sodelujejo v projektu Forum theatre, teden dni (**10.–16. 5. 2015**) preživeli na mini festivalu v Rimu. Predstavili so se z igro Družinske težave, ki so jo za to srečanje pripravili že doma. Iz gledaliških skupin vseh sodelujočih držav je bil dijak **Jan Krajnc** izbran za najboljšega igralca na odru, **Nuša Vučinić** pa za najboljšo igralko na videoposnetku. Sodelujoči dijaki v projektu so: Patrik, Jana, Nuša (2. c), Vesna, Valentina, Lana (2. d).

Obrazi prihodnosti

Skupina mladih novinarjev Gimnazije Ptuj, ki se je zbrala okrog mentorice, profesorice Marije Mir Milošič, je v šolskem letu 2014/2015 sodelovala v projektu časopisa Dnevnik Obrazi prihodnosti. 26. 2. 2015 so tudi ob pomoči Dnevnikove mentorice Vesne Vaupotič s svojimi novinarskimi prispevki napolnili in oblikovali istoimensko prilogo.

Comenius 2014/2015 • TODAY – TOMORROW

V šolskem letu 2014/2015 smo nadaljevali dvoletni projekt Comenius, ki je potekal pod naslovom Today – Tomorrow, vanj pa je bilo vključenih 9 evropskih držav: Nizozemska, Norveška, Švedska, Velika Britanija,

Nemčija, Španija, Italija, Estonija in Slovenija.

V tem letu smo na Gimnaziji Ptuj izvedli mednarodno izmenjavo z Estonijo, Norveško in Nemčijo.

Comenius • Teden dni druženja s prijatelji iz Nemčije

V nedeljo, **25. januarja 2015**, so na Ptuj prispeli naši prijatelji iz Rostocka iz Nemčije. Pričakali smo jih pred gimnazijo in jih nato odpeljali domov, kjer so se udobno namestili in imeli dovolj časa, da se spočijejo za aktivnosti v našem skupnem tednu.

Takoj naslednji dan smo začeli z načrtovanim programom. Najprej smo jih peljali k pouku, nato pa smo jim v kulturni dvorani na uvodnem sprejemu predstavili Slovenijo in naše mesto Ptuj, ki smo jim ga kasneje na sprehodu tudi razkazali. Da smo se bolje spoznali in navezali stike, je Ulrike Beckenkamp, naša programska učiteljica za DSD, izpeljala kratko delavnico spoznavnih iger, pri katerih smo se imenitno zabavali. V enakem vzdušju smo druženje nadaljevali tudi v popoldanskem času, ki smo ga preživeli v Bowling centru Ptuj. Temi naše izmenjave sta bili brezposelnost in ravnanje z odpadki. V ta namen smo že pred izmenjavo v obeh državah izvedli anketo med vrstniki in v domačem okolju in pripravili analizo, ki smo jo ob začetku našega skupnega dela drug drugemu predstavili. Profesorica za sociologijo, Alenka Baum, je na temo brezposelnost pripravila kratko predavanje in vodila razpravo, ki se je odprla že

med predavanjem in po njem. Primerjali smo situacijo v Sloveniji in Nemčiji ter ugotavljali razlike in podobnosti. Namen izmenjave ni samo učenje in sedenje v šoli, pač pa tudi spoznavanje dežele in bližnjega okolja. Po kosilu smo se po nasipu skupaj peš odpravili do Ptujskega jezera in tako razmigali še svoje telo. Popoldan pa je bil spet namenjen samo nam in večina se je s svojimi gosti odpravila v Maribor. Tam smo jih popeljali po mestu, nato pa seveda še v Europark, da so se lahko sprehodili po trgovinah.

Lepote Slovenije smo spoznavali tudi naslednji dan, ko smo se odpravili na ogled našega glavnega mesta Ljubljane. Po zanimivem vodenem ogledu mimo vseh najpomembnejših točk v mestu smo imeli tudi nekaj časa zase. Po vrnitvi domov je vsa utrujenost, ki smo jo čutili prej, izpuhtela, saj smo se že veselili skupne zabave, ki smo jo organizirali za goste.

Našega delovnega tedna pa še ni bilo konec. Naslednje jutro smo v šoli zbrano prisluhnili predstavitvi ZRS Bistra o projektu ponovne uporabe in recikliranju tekstila Poretexa ter o centrih ponovne uporabe, ki so v zadnjem času pri nas aktivno zaživele. Svojo kreativnost smo lahko pokazali v delavnici, ki je sledila, v kateri smo

si izdelali vsak svojo beležko z bolj ali manj domiselnimi ovitki iz odpadnega tekstila. Popoldan nas je tudi tokrat čakal za nas bolj zanimiv del druženja. Odpravili smo se namreč v ptujske terme, kjer smo se zelo zabavali mokri od glave do pet. Ob koncu naših srečanj vedno ocenimo, kako smo doživeli skupno druženje in tako je bilo tudi tokrat. Naša knjižničarka Jelka Kosi nas je popeljala po preteklem tednu, da smo se spomnili vseh lepih trenutkov in si jih še bolj vtisnili v spomin. Brez učenja slovenščine pa gostov seveda nismo mogli spustiti domov in priznati moramo, da so jim slovenske besede šle kar dobro z jezika. Ta zaključna dejavnost, ki je poskrbela še za nekaj smeha, je žal napovedovala tudi zaključek našega druženja. Okrog 12. ure so naši gostje morali zasesti svoja mesta v avtobusu, se odpeljati proti letališču in poleteti proti domu. Skupaj smo preživeli enkratni teden in že se veselimo našega obiska v Rostocku.

Lea Šalamun, 3. e

Comenius • K prijateljem na sever Nemčije

Teden (**19.–25. 5. 2015**), preživet na izmenjav, je bil eden najzanimivejših in najbolj preživetih tednov v mojem življenju. Že pot tja me je navdušila. Sploh vožnja z vlakom iz Berlina do Rostocka, ko mirno sediš in opazuješ prelepo pokrajino, ki drvi mimo tebe. Prizor vetrnic in sončnega zahoda v ozadju, božansko.

Ko smo po večurnem potovanju prispeli na cilj, so nas naši gostitelji prijazno sprejeli. Že prvi večer smo videli središče Rostocka in vse nas je navdušila podoba mesta. Čez nekaj dni smo si ga še bolj podrobno ogledali. Menim, da pravi utrip mesta doživiš, ko se čez dan sprehodiš po ulicah in trgovinah. Jedli smo v veli-

ko različnih restavracijah in poskusili za to deželo značilne klobasice. Všeč mi je bilo, da imajo nekaj trgovin in izdelkov, ki jih pri nas ne najdemo. Dvakrat smo obiskali tudi Berlin, ki je vele mesto, zato nam je zmanjkalo časa za podroben ogled vsega, kar ponuja. To je lahko dober razlog za ponovni obisk kdaj v prihodnosti. V tem tednu sem izboljšala znanje angleškega jezika, še bolj pa nemškega. Na začetku je bilo malo težje, proti koncu tedna pa sem se že čisto privadila. Zanimivo se mi je zdelo, da so bili nekateri Nemci prav prijetno presenečeni nad našim znanjem nemščine. Zelo sem bila zadovoljna z gostiteljico in njeno družino. Dobro

sva se ujeli in nikoli nama ni zmanjkalo tem za pogovor. Všeč mi je bilo, da sva se v šolo vozili s kolesom in sem tako imela priložnost podrobne-

je spoznati kraj. Najbolj pa me je navdušila plaža, saj je bila izjemno velika in nasploh neverjetna. To je bila prava priložnost za fotografiranje navdušujočih prizorov, sploh med sončnim zahodom. Všeč mi je bilo, da so v projektu istočasno sodelovali tudi dijaki iz Nizozemske in Anglije, saj smo tako imeli možnost spoznati še več novih ljudi. Veliko smo se pogovarjali o naših navadah in državi, v kateri živimo. Druženje je bilo vedno zanimivo in polno smeha, še zlasti ko smo jih poskušali naučiti nekaj slovenskih besed.

Izmenjave vidim kot najboljšo priložnost za učenje na mnogih področjih – za učenje jezika pa tudi odnosov, prilagajanja ter sprejemanja drugačnosti. V tem tednu sem se naučila neverjetno veliko in z veseljem se bom pridružila še kakšni.

Eva Veselič, 2. b

Comenius • Estonija, prihajamo!

Prav gotovo ste že vsi slišali za Estonijo, a verjamemo, da bi imeli kar nekaj težav, če bi morali o tej pribaltski državi, ki ima celo manj prebivalcev kot Slovenija, našo državo pa po površini krepko prekaša, kaj povedati. A Slovencem ni povsem neznana. Na lastne oči (in ušesa) smo se prepricali, da naše ljudi res srečamo vsepovsod. Tako smo na naši poti v Talin 1. marca spoznali slovenskega poslovneža, ki Estonijo redno obiskuje že več kot desetletje. Naša pot z Dunaja preko vmesne postaje v Rigi se je v Talinu zaključila ali bolje rečeno začela kmalu po polnoči 2. marca. Gostiteljice so nas pričakale kar na letališču, saj je to oddaljeno od glavnega mesta, ki je veliko približno toliko kot Ljubljana, le približno petnajst minut vožnje z avtomobilom. Naša estonska pustolovščina se je torej pričela.

Ponedeljek

Polni energije smo prispeli v šolo, ki se v estonščini – ta spada med nam zelo tuje ugro-finske jezike – imenuje Tallinna Humanitaargymnasium. Po kratki dobrodošlici smo se pridružili njihovi učni uri, na kateri smo preseñeni ugotovili, da nekoliko razumejo naš jezik, saj so učenci te šole po rodu Rusi. Isto šolo obiskujejo vse od prvega razreda pa do zaključka

srednje šole, kar je bilo za nas precej nenavadno. Po učnih urah smo se v telovadnici preizkusili še v odbojki. Sledil je prosti čas za druženje z gostitelji.

V torek

smo dobili priložnost, da naše znanje ruščine preizkusimo pri uri ruščine. Čeprav vreme ni bilo posebej vabljivo, smo se veselili popoldanskega ogleda starega mestnega jedra, ki je bilo kljub ostremu vetru in dežnim kapljicam očarljivo. Večer smo preživeli v družbi gostiteljev, s katerimi smo se hitro spoprijateljili.

V sredo

smo namesto v šolo zavili v muzej, kjer smo spoznali zgodovino elektrike in si ogledali različne naprave. Popoldne smo obiskali drsališče zunaj mesta, s katerega nas je znova pregnal dež, čeprav bi po pripovedovanju estonske profesorice v tem mesecu smeli bolj pričakovati sneg. No, tudi vreme v Estoniji ni več takšno, kot je bilo v preteklosti. Večer je znova potekal v prijetni družbi gostiteljev.

V četrtek

dopoldne smo prisluhnili najboljšim dijakom iz vse Estonije, ki so se uvrstili na državno tekmovanje v angleščini.

čini »Speakers Contest«, zvečer pa so nam naše gostiteljice predstavile nočno življenje v Talinu. Sprva smo iskali tradicionalno estonsko restavracijo, a smo se na koncu, da ne bi preveč osiromašili naših denarnic, namestili kar v ameriški piceriji.

Petkovo jutro

smo preživeli na domovih gostiteljic ali pa v trgovskih centrih v iskanju drobnih pozornosti za domače in nekateri so jih kupili celo toliko, da si je bilo treba kakšno darilo ali spominček zaradi stroge letalske delavke, ki je natančno preverila količino naše prtljage, povezniti na glavo. Topli kučmi, ki sta z nami kot lep spomin pripotovali iz daljnega Talina, prijetno grejeta tudi v našem mrazu. A verjamemo, da bo vreme sredi marca, ko bomo gostitelji mi, ptujski gimnazijci, sončno in bodo topla oblačila (in estonski kučmi) odveč.

Pozdravljene, Talinčanke!

In res! Talinčanke, tako se namreč imenujejo prebivalke estonskega glavnega mesta, smo pozdravili v že prav pomladanskem vremenu. Prispele so v sredo, 18. marca, in pred nami je bilo šest dni – torej dovolj časa, da jim predstavimo našo šolo, Ptuj z okolico, Ljubljano, prav gotovo pa smo jih navdušili tudi z izleti z gostiteljskimi družinami ob koncu

tedna. Da ne bi v teh dneh povsem pozabili na resen šolski utrip, smo obiskali tudi nekaj ur pouka, tako estonske dijakinje kot mi pa smo, še preden smo se v živo srečali, v svoji šoli izvedli raziskavo o brezposelnosti v Estoniji in Sloveniji. Izsledke smo predstavili in primerjali na skupni petkovi delavnici.

Konec?

Ne, šele začetek ...

Preden so se naše poti v torek, 24. marca, znova ločile, smo drug drugemu na spominskih karticah namenili še par doživetih misli kot spomin na skupaj preživet čas in trden dokaz,

da je bilo naše druženje res prijetno in zabavno.

Udeleženci izmenjave

Sodelovali so dijaki 3. letnikov (Maša, Nina, Tomi iz 3. e, Maks iz 3. b, Jan iz 3. a ter David in Miba iz 3. d-razreda) ter profesorici Anita Ekert in Silvija Rakuš.

Festival pantomimes

Od 11. do 18. maja 2015 je na jugozahodu Francije v majhnem mestu Orthez potekal festival gledaliških skupin, na katerem smo zraven Špancev, Rusov, Srbov, Litvancev, Latvijcev, Tunizijcev, Egipčanov in Madžarov sodelovali tudi mi, dijaki Gimnazije Ptuj, in sicer Mihaela Stočko, Rebeka Filipič, Nuša Muršič, Nina Kozoderc, Nika Kozoderc, Špela Vučak in Tomi Petek. Vsi se učimo francoščino in obiskujemo tudi ure francoskega gledališča. Omenjeno obšolsko dejavnost smo si izbrali, ker preko gledaliških del francoskih avtorjev na netipičen način spoznavamo francosko kulturo in humor, izpopolnjujemo izgovarjavo francoščine in nenehno bogatimo svoj besednjak z novimi besedami, s stavki, frazemi, ki jih srečujemo v besedilih omenjenih iger in si jih mimogrede tudi zapomnimo. Pridobivamo pa tudi neprecenljive izkušnje v nastopanju, premagovanju stresa in treme, urimo se v iznajdljivosti ter poosebljanju in vdihovanju duše liku, ki ga igramo, ter tako svobodno izražamo samega sebe in pričramo različne palette čustev na obraze gledalcev. Zatorej je logično sklepati, da smo bili izredno navdušeni in ponosni, ko smo izvedeli, da bo prav naša skupina izmed vseh prijavljenih dobila priložnost zastopati Slovenijo na omenjenem festivalu. Skoraj vsak

večer sta se zvrstili predstavi dveh različnih držav. Igre so bile izjemno raznovrstne in pester, videli smo od komedij in ljubezenskih zgodb do zgodb s pridihom nenavadnosti in otožnosti. Prav vsaka pa je doprinesla k oblikovanju svojstvenega sveta doživetij.

Festival je kot zbirališče mladih iz Evrope in severne Afrike nudil tudi izvrstne možnosti navezovanja stikov in izmenjevanja informacij o naših rodni deželah, kar pa ni potekalo samo abstraktno v pogovorih, ampak tudi preko nacionalnih plesov in pokušanja tradicionalnih jedi. Obzorja si nismo širili samo na tem področju, ampak tudi pri govorjeni francoščini. Kljub komaj tretjemu letu učenja smo prebili led in klepetali z družinami, pri katerih smo bivali, in z ostalimi sodelujočimi na festivalu skoraj izključno v francoščini ter tako pilili in izpopolnjevali znanje tega prefinjenega romanskega jezika. Verjamem, da nam bo to v prihodnosti

pri učenju prineslo veliko prednosti in pripomoglo k večji samozavesti pri komunikaciji v francoščini. Gotovo nam to nekoč lahko odpre marsikatera vrata in celo začrta poklicno pot. Prepričana sem, da se bomo te izkušnje vedno spominjali kot zelo prijetne in vznemirljive ter tudi koristne in poučne dogodivščine. Zatorej tudi srčno upamo, da ta festival ni bil naš zadnji in da se v prihodnje udeležimo še kakšnega, morda tokrat v drugem delu Francije, da lahko v polnem zamahu spoznamo še njeno raznolikost!

Nuša Muršič, 3. a

»Bili smo navdušeni in ponosni, ko smo izvedeli, da bo prav naša skupina izmed vseh prijavljenih dobila priložnost zastopati Slovenijo na festivalu v Orthezu.«

AEC-Network

Novice in pravljljice so gradile most med Evropo in Azijo

Po dveh uspešnih projektih v azijsko-evropski učilnici, ki deluje v okviru Asia-Europe Foundation/Azijsko-Evropska fundacija – (ASEF), sva se tudi v tem šolskem letu odločili, da dijake povabiva k sodelovanju. V virtualni učilnici vrstniki iz Evrope in Azije raziskujejo določeno temo, se spoznavaajo, delijo svoj pogled na svet in se tudi veliko naučijo. Izmed šestindvajsetih razpisanih projektov (http://aec.asef.org/projects/current_projects.html) sva izbrali dva, CNN – Class Network News in The World of Picture Books. Ob izbrani temi pa je vedno poudarek tudi na spletnih orodjih, ki jih sodelujoči spoznavaajo in uporabljajo pri izvedbi projekta. To so didaktična orodja, ki bogatijo šolsko in vsakodnevno delo dijakov in mentorjev sodelujočih držav tudi po zaključenem projektu. V spletni učilnici so poudarjeni timsko in sodelovalno delo ter vseživljenjsko učenje, medkulturni dialog, krepitev digitalne in spletne pismenosti ter oblikovanje partnerske mreže v okviru izvajanja skupnih spletnih projektov. Projekti so vodeni tako, da spodbujajo izvirnost in ustvarjalnost, spoštujejo različnost, razvijajo radovednost in spoštovanje vnaprej dogovorjenih pravil. Vse to uspeva brez ocen. Uspeh se meri z zadovoljstvom sodelujočih in po stkanih prijateljstvih med mladimi.

AEC-Network • CNN – Class Network News

Dijaki, ki jih zanimajo mediji in oblikovanje novic, so se v projektu CNN Class Network News z vrstniki iz Malezije, Indije, z Irske, s Švedske in iz Litve podali na pot odkrivanja sveta novic, delo pa je koordinirala šola s Finske.

Spremljali smo različne novice (šport, politika, okolje, izobraževanje, kultura ...) v tiskanih in spletnih medijih, na televiziji in po radiu. Učili smo se, kaj je novica, kaj je njen glavni namen, kako se novica oblikuje, ali predstavlja različne poglede in stališča, je zgolj enostranska, kako so izbrani argumenti, ki novico podpirajo, kako odraža trenutno situacijo v državi in kako novice brati. Primerjali smo iste novice, objavljene v različnih medijih. Učili smo se o kritičnem sprejemanju novic in si preko Facebook skupine novice in spoznanja izmenjavali in jih komentirali. S pomočjo spletnega orodja Network-Texture in Tagxedo smo izbrane novice tudi vizualizirali. Po zaključnih teoretičnih korakih smo se lotili izdelave lastne novice. Odločili smo se, da v triminutnem prispevku iz Slovenije predstavimo glasbeno dogajanje in medkulturni dialog na naši šoli.

Na ptujski televiziji PeTV smo se poučili o fazah priprave novice od idejne zasnove, pisanja novice, snemanja slike in zvoka v studiu in na terenu do montiranja, oblikovanja

uvodne in zaključne špice. Preizkusili smo se v branju z »bobna«, se poučili o pomenu »green screen« ozadja, snemanja »off-a« in možnostih, ki jih daje računalniška grafika za vizualne učinke na televiziji.

Koordinatorica šola je nacionalne CNN novice sestavila v »čisto ta pravo« CNN oddajo, ki si jo lahko ogledate na povezavi: <https://www.youtube.com/watch?v=qhoSsjV5XGw&feature=youtu.be>. Ptujski gimnazijci Anja Drevenšek, Evelin Frčec, Maruša Kocbek, Nuša Markež, Eva Petrovič, Lucija Sevšek, Karin Zavrnik in Adam Veselič so se, kot pravijo sami, za sodelovanje v projektu AEC – CNN odločili, ker so želeli preko spletne učilnice vzpostavi-

ti stike z dijaki iz sodelujočih držav in jih bolje spoznati. Želeli pa so se tudi naučiti nekaj o kritični medijski pismenosti in o tem, kako posneti dobro novico oziroma video. Sprva se jim je naloga zdela zelo težka, a so sčasoma postajali pogumnejši. Ob opazovanju profesionalcev pri delu in izkušnjah, ki so jih pridobivali ob izpolnjevanju nalog v projektu, so se naučili veliko novega o medijih in o oblikovanju novic. Ugotovili so, da to delo sploh ni tako enostavno, kot je videti na prvi pogled, a na koncu jim je le uspelo posneti dobro novico. Stkali so nova poznanstva in ob oblikovanju skupne oddaje spoznali, kako vidijo svet okrog sebe vrstniki iz drugih držav in kontinentov.

AEC-Network • The World of Picture Books

Dijakinje Rebeka Visenjak, Špela Horvat, Maruša Kocbek, Nina Kozoderc, Nika Kozoderc in Ana Vertič pa so se preko Facebook skupine vključile v projekt The World of Picture Books. Projekt je koordinirala šola z Nizozemske. Po uvodnih predstavitvah smo predstavili najbolj priljubljene slovenske slikanice, preko predstavitev sodelujočih iz Indije, Singapurja, Malezije, s Filipinov in z Nizozemske pa spoznali njihove najpopularnejše slikanice. Cilj projekta je bil oblikovati interaktivne bralne

biografije in primerjati svojo priljubljeno slikanico z izbrano slikanico iz sodelujočih držav. Spoznali smo tudi spletna orodja Moovly, Prezi in Glosster. Objavili smo svojo digitalno slikanico Pravljične škatlice, nastalo na osnovi istoimenske razstave, ki ste si jo lahko v lanskem in letošnjem šolskem letu ogledali v šolski knjižnici. Slikanico sta oblikovali avtorici razstave Špela Horvat in Rebeka Visenjak. Nizozemske udeležence je najbolj navdušila naša ilustratorica Lila Prap, ki smo jo v projektu predstavili

s slikanico Zakaj in katero so primerjali z nizozemsko slikanico Gosenica. Skozi aktivnosti v projektu smo obudili otroka v sebi in pokukali v pravljični svet avtorjev sodelujočih evropskih in azijskih šol. Ponovno smo ugotovili, da so pravljice univerzalne in sodijo v skupni spomin človeštva, ne glede, v katerem jezikovnem okolju in v katerem obdobju nastanejo, in ne glede na to, koliko smo stari.

Jelka Kosi in Darja Rokavec

Krvodajalstvo in vpis v slovenski register nesorodnih darovalcev krvotvornih matičnih celic

Deseto leto zapored smo dijake četrtega letnika seznanili s krvodajalstvom in tistim, ki jih to zanima, pomagali ter jih spodbudili stopiti na pot humanitarnosti. Krvodajalske akcije se vsako leto udeležijo tudi učitelji in drugi delavci naše šole. Na transfuzijskem oddelku ptujske bolnice, ki deluje v okviru Centra za transfuzijsko medicino UKC Maribor, so bili tudi letos z odzivom naših dijakov zelo zadovoljni. V torek, 11. 11. 2014, in v četrtek, 13. 11. 2014, smo v kulturni dvorani izvedli predavanje Kri in krvodajalstvo, zatem pa dijake povabili na krvodajalsko akcijo. 17. 3. 2015 smo organizirali še eno krvodajalsko akcijo za tiste dijake, ki v novembru še niso dopolnili 18 let, in za vse tiste

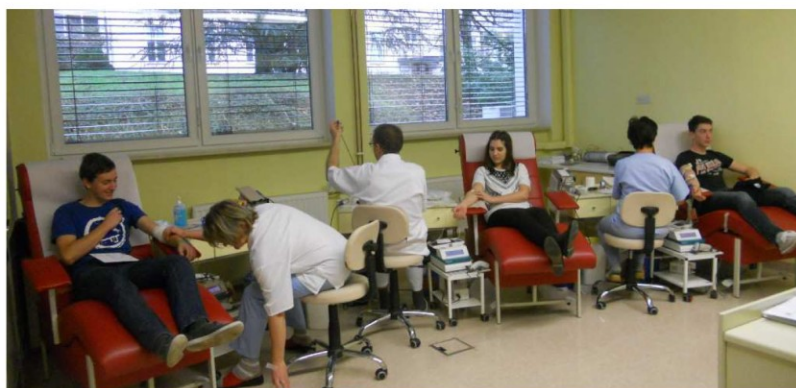
dijake, ki so želeli ponovno darovati kri. Posebno se zahvaljujejo tistim dijakom, ki ste že med rednimi krvodajalci.

Ponovno pa smo organizirali tudi predavanje, na katerem dijake seznanimo s postopkom vpisa v slovenski register nesorodnih darovalcev krvotvornih matičnih celic, ki ga izvaja Zavod Republike Slovenije za transfuzijsko medicino. Po predavanju 9. 4. 2015 so se dijaki lahko pogovorili z zdravnikom, izpolnili vprašalnik in se z odvzemom vzorca krvi vpisali v register. Tudi za ta humanitarni korak se vsako leto odloči nekaj dijakov in ponosni smo na vsakega posameznika, vpisanega v slovenski register nesorodnih darovalcev krvotvornih matičnih celic.

Hvala vsem, ki ste se odločili za eno ali drugo humanitarno dejanje.

Alenka Valentin

»Poleg dijakov se krvodajalske akcije vsako leto udeležijo tudi učitelji in drugi delavci naše šole.«

Ptujski gimnazijci pri vrstnikih v Ljubljani

Dijaki **1. c** smo se 19. decembra 2014 z razredničarko Aleksandro Pal in s sorazredničarko Estero Jelenko odpravili v Ljubljano. Do Gimnazije

Ledina smo prispeli ob 10. uri in 10 minut (sharp!) in bili prijetno presenečeni že nad sprejemom. Vsi dijaki **1. a** z razredničarko, gospo Alenko Vojsk, so nas pričakali pred šolo s plakatom »Ptujčani, dobrodošli!«. Narisali so tudi prav verodostojen grb mesta Ljubljana.

V učilnico smo se posedli v mešanih skupinah in se pogovarjali, malo vodeno (Kaj je za nas sreča? Katere so narečne besede, ki jih eni ali drugi ne razumemo?), malo pa »kar tako« (Ocene?). Nagovorila sta nas razredničarka in ravnatelj. Trije dijaki so nam predstavili oddelek **1. a**, zgodovino mesta in šolo, popeljali pa so

nas tudi na ogled. Šola je častitljive starosti, ohranili so vse starinske detajle in dodali mladostni utrip, kot je zelena soba, kjer se sproščajo. Ja, življenje gimnazijca zna biti naporno, kjer koli živi!

Popeljali so nas tudi na ogled mesta. Ko smo se vrnili v šolo, so nas povabili še na kosilo v šolsko jedilnico. Svet je res postal globalna vas in komuniciramo lahko z mladimi z vsega sveta, prav pa je tudi, da spoznamo vrstnike iz Slovenije. Prvi del izmenjave je bil odličen, na Ptuj pa jih bomo povabili v pustnem času.

Dijaki **1. c**

Izmenjava z dijaki Gimnazije Škofja Loka

V petek, **6. marca 2015**, smo se dijaki **1. a** Gimnazije Ptuj jutraj odpravili proti Škofji Loki. Tam so nas pričakali dijaki **1. c** škofjeloške gimnazije z razredničarko. Za začetek so nam pripravili kulturni program z zanimivo predstavo njihovega improgledališča. Sledila je kratka predstavitev Škofje Loke. Nato smo se začeli med igranjem odbojke, nogometa in med kegljanjem spoznavati in tem za pogovor nikakor ni zmanjkalo. Po kosilu smo se podali na ogled Škofje Loke v manjših skupinah, kjer smo v stilu orientacijskega pohoda s pomočjo učnih listov in iskanja kontrolnih točk odkrili in spoznali vse znamenitosti enega izmed starejših mest v

Sloveniji. Sledil je odhod k družinam gostiteljicam.

Naslednje jutro smo si ogledali razstavo z naslovom Ana Frank, na kateri smo se seznanili z življenjem Judov v drugi svetovni vojni. Ogledali smo si škofjeloški grad in muzej ter ustvarjali tudi v kaligrafskih delavnicah, kjer smo se preizkusili v stari

pisavi. Po uri prostega časa sta sledila slovo in vrnitev proti Ptuj. Dijaki smo v Škofji Loki uživali in že nestrpno čakamo, da nam dijaki škofjeloške gimnazije obisk vrnejo.

Maja Mahorič, **1. a**

Na obisku v Slovenj Gradcu

V četrtek, **23. aprila 2015**, smo se nadobudni dijaki **1. b-oddela** odpravili na narodno izmenjavo z dijaki **1. a-oddela** Gimnazije Slovenj Gradec. Namen naših izmenjav je druženje z vrstniki iz drugih slovenskih mest in spoznavanje znamenitosti Slovenije.

Naši gostitelji so nas polni pričakovanj sprejeli že na avtobusni postaji. Sprva smo bili vsi malo sramežljivi, vendar je njihova uvodna predstavitev prebila led in smo se ptujski gim-

nazijci razdelili v manjše skupine z gimnazijci iz Slovenj Gradca. Skupaj smo se odpravili na poučen sprehod po mestu in ugotovili, da sta si tako kot mi dijaki zelo podobni tudi naši srednjeveški mesti. Raziskali smo staro mestno jedro, ki je ohranilo prvotno srednjeveško zasnovo in hkrati velja tudi za najlepše mestno jedro v Sloveniji. Ogledali pa smo si tudi Koroško galerijo likovnih umetnosti, cerkev sv. Elizabete, ki je najstarejša zgradba v mestu, in nekatere

druge znamenitosti. Popoldan smo se vsi skupaj s pravim rudarskim vlakom odpeljali v osrčje mežiškega rudnika. Po rudniku nas je vodil nekdanji rudar in nam predstavil načine rudarjenja in rudarsko opremo, ki so jo rudarji uporabljali v različnih zgodovinskih obdobjih, od začetkov pred 350 leti do zadnjih dni rudarjenja v preteklem stoletju. Po ogledu smo se poslovili, vendar se je naše druženje že naslednji dan nadaljevalo, ko so nas Slovenjgradčani obiskali na

Ptaju. Predstavili smo jim šolo in mesto. Dijaki smo se preizkusili v vlogi turističnih vodnikov in gostom pokazali najpomembnejše znamenitosti Ptuja. Vsaka skupina je opravila vnaprej določeno pot, na kateri smo poiskali zanimive stavbe in spomenike. Po kosilu smo iz fotografij, ki smo jih posneli, pripravili še predstavitev za druge skupine. V popoldanskih urah smo se težko poslovili, saj so se v teh dveh dneh spletle že prave prijateljske vezi. Razšli smo se z obljubo, da to ni bilo naše zadnje druženje.

Špela Sluga, 1. b

Narodna izmenjava z Gimnazijo Lava iz Celja

V četrtek, **16. 4. 2015**, je med dijaki **1. d-razreda** Gimnazije Ptuj in dijaki **1. b-razreda** Gimnazije Lava iz Celja potekala narodna izmenjava.

Tokrat smo ptujski gimnazijci z razredničarko Tonjo Kolar in sorazredničarko Majo Ropič gostili dijake in profesorje iz Celja. K nam so prispeli okoli devete ure zjutraj. Sprejeli smo jih v kulturni dvorani, kjer je sledil uradni pozdrav in kratka predstavitev šole, zatem pa različne dejavnosti. Dijaki smo se razdelili v mešane skupine, v katerih je bilo nekaj naših in nekaj celjskih dijakov. Skupaj smo si ogledali naše mesto in njegove znamenitosti: cerkev sv. Jurija, Orfejev spomenik, najstarejšo hišo na Ptaju in staro Mestno hišo, pot smo nato nadaljevali do Florijanovega spomenika in današnje Mestne hiše. Pokukali smo tudi v Minoritski samostan in občudovali Marijin steber. Kasneje smo se odpravili do Miheličeve galerije in se sprehodili po peš mostu čez reko Dravo in uživali ob pogledu na Ptujski grad. Prišel je čas, da se vrnemo v staro mestno jedro. Ogledali

smo si Jadransko ulico, kjer smo se posvetili tudi ornamentu, ki naj bi predstavljal kurentovo masko. Videli smo tudi knjižnico Ivana Potrča in Dominikanski samostan. Povzpeli smo se do Ptujkega gradu, kjer smo se srečali z ostalimi skupinami, nato pa se skupaj odpravili na kosilo v Šolski center Ptuj. Po kosilu smo se vrnili v šolo in po skupinah pripravili predstavitev znamenitosti.

Na koncu smo si skupaj ogledali še šolo ter gostom razkazali naše učilni-

ce, telovadnico in druge delovne prostore, potrebne za uspešno in kreativno delo.

Naše druženje se je bližalo koncu. Sledila je še skupinska fotografija in druženje pred šolo. Okoli tretje ure popoldan smo se poslovili od naših novih prijateljev. Za vse nas je bil ta dan nekaj posebnega, saj smo se tudi mi naučili veliko novega.

Vita Erjavec in Laura Furman, 1. d

Tunizijski dnevnik • 26. 10.–3. 11. 2014

Mislim, da v petek zvečer nihče od nas ni spal. V soboto, 26. oktobra 2014, smo morali čakati pred šolo že ob pol dveh zjutraj. Vožnja od Ptuja do Benetk je bila dolga in utrujajoča, povrhu vsega pa smo morali v Rimu prestopiti še na drugo letalo. A ob pogledu na sonce smo si oddahnili, naša utrujenost je izpuhtela. Iz nenehnega dežja, ki nas je spremljal vso pot, smo prispeli v sončno Tunizijo. V okviru pouka francoščine smo se namreč odpravili na Mednarodni gledališki festival človekovih pravic FILAS DH (Festival International Lycéen des Arts Sceniques et Droits de l'Homme). Za nas je bila to naša prva mednarodna izmenjava in kot prva je postavila visok standard za vse naslednje.

Opoldne istega dne smo prispeli na letališče v Tunisu. Isti dan so prispeli tudi Francozi, a več ur za nami. Ker je bil prevoz organiziran za obe skupini skupaj, smo bili ujeti v Tunisu do večera. Ogledali smo si Sidi bou said, predel mesta z belo-modrimi hišami. Naša prva pokušina tunizijske hrane je bila zanimiva in zelo dobra, tudi za tiste, ki smo bili skeptični o prehranjevanju na ulici. Med stojnicami s spominki je stal gospod s sokolom, s katerim smo se lahko slikali. Ni nam razkril cene, zato smo mislili, da je zastoj, a smo kmalu ugotovili, da so Tunizijci odlični trgovci in pogajalci. Plačati smo morali veliko preveč. Ugotovili smo, da nas niso

kar tako svarili pred "handlanjem" v Tuniziji. Preostanek dneva smo preživeli na terasi s pomarančnimi sokovi in razgledom na morje.

V Sfax smo prispeli pozno ponoči. Končno smo spoznali svoje gostitelje, s katerimi smo si dopisovali pred izmenjavo. Lep je občutek, ko te neznanci vzamejo k sebi domov in te sprejmejo z odprtimi rokami. Skupaj z njimi smo si ogledali Sfax s starim mestnim jedrom in okusili tamkajšnje življenje, od barantanja do gneče, stojnic na vsaki ulici, majhnih restavracij, ki se odpirajo na cesto, in še mnogo drugega. Bolje smo se spoznali v gledaliških delavnicah, v katerih smo bili v različnih skupinah s francoskimi, tunizijskimi in češkimi dijaki in prisiljeni v improvizacijo. Čas v Sfaxu je tekел hitreje kot po navadi, naenkrat je bil pred nam premik festivala na Djerbo, na morje. Naša zabava se je šele začejala. Na Djerbi nas je namreč čakal ogromen hotel s podobno velikim bazenom. Tam smo ponovno doživeli poletje. Toplo, prekratko, z morjem in bazenom. Imeli smo več prostega časa, lepše vreme in dobro družbo. Ker pa smo prišli na gledališki festival, smo morali svoja dela tudi predstaviti. V francoščini. Kljub tremi smo svoj nastop dobro izpeljali in nato uživali v nastopih ostalih skupin. Moj spomin na Djerbo je bolj podoben sanjam kot resničnosti. Kako tudi ne, ko pa je bilo tako lepo. Zadnji dan smo

v starodavni utrdbi El Kebir posneli kratke predstave na temo varovanja okolja, ki so nastale v gledaliških delavnicah. Dela so bila zelo različna in zanimiva. Po dveh dolgih mesecih šole je bila Djerba oddih, ki smo ga vsi potrebovali, in čeprav smo bili tam med počitnicami, nam teh ni bilo težko žrtvovati.

Težko se je bilo posloviti najprej od bazena, nato pa še od novih prijateljev. Poslovili smo se sredi noči, saj smo svoje potovanje spet začeli v zgodnjih jutranjih urah. Po dolgem dnevu v Kartagini smo se vkrcali na letalo in še zadnjič pogledali Tunizijo. Naše bivanje pri prijaznih in gostoljubnih tunizijskih prijateljih je bilo nepozabno in neponovljivo. Kdo ve, mogoče bo koga izmed nas pot tja zanesla spet naslednje leto. A takrat smo se že veselili junijskega obiska tunizijskih vrstnikov na Ptuj.

Ajda Lašič, 2. c

Po tunizijskem še ptujski dnevnik • 7.–14. 6. 2015

Med 7. in 14. junijem 2015 smo dijaki, ki se učimo francoski jezik, gostili vrstnike iz mesta Sfax iz Tunizije. Ptujski dijaki smo lani jeseni že drugič v okviru izmenjave obiskali Tunizijo in sodelovali na Mednarodnem mladinskem gledališkem festivalu človekovih pravic FILAS DH, tunizijski prijatelji pa so nam tokrat obisk vrnili.

Teden dni je prehitro minil, pa vendar smo gostom uspeli pokazati naš šolski vsakdan, domače mesto in okolico ter delček naše domovine, tako zelo drugačne od Tunizije. Sku-

paj smo pripravili tudi predstavo, saj je naša izmenjava gledališko obarvana in posvečena človekovim pravicam in varovanju okolja.

Ogled Ptuja smo dijaki pripravili sami, v francoščini, na Ptujskem gradu pa smo se prepustili izvrstnemu vodenju grajskega vodiča. V Mestni hiši nas je prijazno pozdravila direktorica občinske uprave, gospa Vlasta Stojak in poudarila velik pomen mednarodnih izmenjav za mlade. Po dveh predstavah v francoskem jeziku – ptujski dijaki smo nastopili z delom Veličastna zemlja, skupaj z

gosti odigrali igro Kraljica rib ter

zapeli nekaj francoskih in tunizijskih pesmi – je napočil čas za bolj

sproščeni del izmenjave. Odpravili smo se v Kostanjevico na Krki in ustvarjali v slikarskih delavnicah. V Ljubljani smo se na sprehodu po središču mesta ustavili v Francoskem jezikovnem inštitutu in parlamentu, kjer so gostje z zanimanjem prisluhnili vodenju in razlagi freske, ki prikazuje slovensko zgodovino. Po napornem vročem dopoldnevu se je prav prilegel počitek v bližnji restavraciji hitre prehrane in nakupovanje v trgovinah na Čopovi ulici.

Zadnji dan in trenutek slovesa sta se nezadržno približala. Med objemi in stiski rok smo si obljubili, da ostane-mo v stikih in se morda že kmalu, na naslednjem festivalu v jeseni, znova srečamo.

Udeleženci izmenjave

Na Dunaj z vlakom

V četrtek, 12. marca 2015, smo se dijaki 1., 2. in 3. letnika z vlakom odpravili na izmenjavo na Dunaj. Vožnja je bila zanimiva, saj smo se del poti peljali tudi z avtobusom. Že na poti tja se je občutila rahla živčnost in veliko vznemirjenje ob tem, da bomo spoznali naše gostitelje in nove prijatelje. Takoj smo videli, da je bilo to odveč, saj smo se takoj razumeli. Šola je od zunaj nekaj posebnega, je namreč ladja na reki Donavi. Od znotraj pa je čisto običajna šola, ampak poseben občutek je v učilnicah, ko se ti zdi, da pluješ po Donavi. Ker smo bili vsi zelo lačni, smo pojedli dobrote, ki so nam jih pripravili naši gostitelji. Po prigrizku smo si ogledali šolo, kasneje pa odšli k svojim družinam. Zvečer smo se skupaj z novimi prijatelji sprehodili po dunajskih ulicah in začutili utrip mesta tudi ponoči.

V petek dopoldan smo si v šoli ogledali predstavitev o nastanku šole in o Berthi von Suttner, po kateri se šola imenuje. Kasneje smo se razdelili v

skupine in vsaka je pripravila kratko predstavitev o eni izmed znamenitosti iz Ringstraße. Sledilo je kosilo, potem pa smo se odpravili na Ringstraße, kjer smo znamenitosti, ki smo jih prej predstavili, tudi videli. Sledilo je nekaj prostega časa, ki smo ga izkoristili predvsem za nakupe in sprehod po dunajskih ulicah. Zvečer smo se vsi skupaj ponovno zbrali pred gledališčem Raimund Theater, kjer smo si ogledali muzikal Mamma Mia. Vsi smo zelo uživali in bili navdušeni nad igralsko zasedbo, sceno in vsem, kar smo videli.

V soboto zjutraj smo oddali svojo prtljago na glavni železniški postaji in se s podzemno železnico odpravili pred katedralo sv. Štefana. Ogledali smo si podstrežje katedrale in kasneje tudi kletne prostore, v katerih so katakombe. Videli smo tudi krste nekaterih duhovnikov in pomembnih osebnosti. Ogled je bil zelo zanimiv in nenavaden. Kasneje smo se sprehodili skozi mesto do dvorca Belvedere in si ogledali njegovo notranjost.

Spoznali smo njegovo zgodovino. Skupaj s svojimi gostitelji smo se odpravili na glavno železniško postajo, kjer smo se žalostni poslovili, saj smo se v tako kratkem času zelo spoprijateljili. Vendar smo hkrati zelo veseli, saj nam obisk maja že vračajo.

Ana Ljubec Kovač, 2. d

Izmenjava z Übach-Palenbergom

V petek, **13. 3. 2015**, se je 11 dijakov 1. in 2. letnika odpravilo na šestdnevno izmenjavo v Übach-Palenberg, ki leži na skrajnem zahodu Nemčije tik ob Nizozemski. Naši spremljevalci so bili profesorji Mateja Potrč, Branimir Rokavec in Slavica Bratuša.

Ob šestih zjutraj smo se z avtobusom odpeljali v Zagreb, od koder smo poleteli na letališče Köln-Bonn. Po napornem šesturnem potovanju smo prispeli na cilj, glavno železniško postajo v Kölnu. Tam so nas že čakali naši gostitelji in skupaj smo se sprehodili do najbolj znane zgradbe v mestu, Kölnske stolnice (Kölner Dom). Gostitelji so nam pripravili predstavitev o zgodovini stolnice in nam med drugim povedali, da je največja v severni Evropi, saj je visoka kar 157,4 m. Kljub temu nas je presenetil podatek, da so jo gradili več kot šeststo let. Njena mogočnost je bila še bolj vidna, ko smo si jo ogledali od znotraj. Med predstavitvijo smo izvedeli, da je to gotska zgradba in je bila v 19. stoletju 4 leta najvišja zgradba na svetu. Katedralo še vedno prenavljajo, saj skušajo odpraviti posledice bombardiranja iz druge svetovne vojne in vplivov podnebja. Kasneje smo skupaj z našimi novimi prijatelji sami raziskovali to zgodovinsko in kulturno mesto in se nato z vlakom počasi odpravili proti domovom naših gostiteljev. Ko smo se spoznali, smo ugotovili, da so bile vse naše bojazni zamen, saj so nas družine res toplo sprejele.

Že naslednji dan nas je čakala nova pustolovščina, saj smo se odpravili na ogled Aachna, mesta Karla Velikega. Ta je dal Frankovski državi nove razsežnosti in je veliko pripomogel k izobraževanju. Za Slovence je Karel Veliki pomemben, saj se je v njegovem času pri nas začelo razvijati premogovništvo. Podrobno smo si ogledali Aachensko katedralo, kjer je bilo kronanih 30 nemških kraljev in je od leta 1978 na seznamu Unescove dediščine. Med pohajkovanjem po mestu smo videli še tržnico, Mestno hišo in Elise vodnjake s termalno vodo – njihov vonj po žveplu nam bo ostal še dolgo v spominu. Ob koncu smo zavili še v pekarno, kjer smo jedli izvrstne mafine. Ko smo prispeli

nazaj v Übach-Palenberg, smo odšli v šolo naših gostiteljev imenovano Städtische Realschule Übach-Palenberg, kjer so nam pripravili spoznavni večer. Pekli smo pice in predstavili našo šolo, mesto Ptuj in Slovenijo. Tudi naši gostitelji so nam predstavili znamenitosti njihovega kraja in šole.

Nedelja je bila dan, ki je bil namenjen preživljanju časa z družinami gostiteljev. Skupaj z njimi smo se eni odpeljali v toplice, drugi na bowling, tretji na ogleda ... Preživeli smo čudovit dan.

Ponedeljek smo preživeli v šoli. Imeli smo zelo poučno predavanje o tem, kako reševati spore. Dijaki so nam predstavili njihov projekt mediacij. Tam se dijaki izobražujejo za mediatorje in spore poskušajo najprej reševati sami, s pogovori. Pomembno pri reševanju sporov je, da sta na koncu oba udeleženca zmagovalca in da podpišejo pogodbo, ki se je nato morajo držati, sicer sledijo sankcije. Dijaki so nam predstavili navidezne spore in mi smo jih reševali skupaj s predavatelji. Bilo je poučno.

Zelo zanimivo se nam je zdelo tudi, da morajo dijaki med daljšimi odmori biti zunaj na svežem zraku, kjer teka jo naokrog, jedo in se pogovarjajo. Prav tako na šoli ne uporabljajo mobilnih telefonov, saj ni WI-FI-ja. V torek smo bili pri pouku. Pouk tam poteka zelo sproščeno. Dijaki veliko

sodelujejo in snov je lažja kot pri nas, saj smo bili na gimnaziji, kjer ob koncu ne opravljajo splošne mature. To šolo obiskujejo dijaki stari od 10 do 17 let.

Med odmorom smo se sprehodili do Nizozemske, ki je le 1 km oddaljena od šole. Bili smo fascinirani nad opazno razliko, ki se kljub bližini pojavi med Nemčijo in Nizozemsko. Kasneje smo spet imeli predavanje s podobno tematiko kot dan prej, le da je to bilo na manj teoretičnem in bolj praktičnem nivoju. Sami smo se lahko preizkusili v vlogi mediatorja ali udeleženca v sporu. Naučili smo se veliko novega o medčloveških odnosih in tudi okrepili naše znanje nemščine ter pridobili večjo samozavest za govor in izražanje lastnega mnenja.

Zadnji dan smo se zgodaj zjutraj poslovili od naših novih prijateljev in krenili na pot. Spet z vlakom do Kölna, nato z letalom do Zagreba in od tam z avtobusom domov. Prišli smo polni lepih vtisov ter zadovoljni, da smo spoznali novo kulturo, nove ljudi in njihov način življenja. Navdušeni smo nad našimi nemškimi prijatelji, saj so zelo prijazni, vljudni in delovni ljudje.

Veselimo se že leta 2016, ko nam bodo naši gostitelji vmili obisk pri nas na Ptuj!

Lana Žarković Preac, 2. d

Obiskali smo Burghausen

Teden dni pred zaključkom letošnjega šolskega leta je zdaj že tradicionalna izmenjava dijakov ptujske gimnazije z nemškim Burghausnom doživela 1. polčas skupno šestdnevnega druženja. 6 dijakov 2. c, Eva Sirc, Tomi Mulec, Jure Tumpej, Blaž Lovenjak, Aljaž Šalamun in Tjaša Gajšek, je s profesorico nemščine Aleksandro Čurin in našo prostovoljko iz Nemčije, Miriam Lenk, ki je zadnje leto aktivno sodelovala pri pouku nemščine na naši šoli, v četrtek, **18. 6. 2015**, ob osmi uri zjutraj izpred gimnazije krenilo proti Burghausnu, mestecu na avstrijsko-nemški meji.

Po petih urah vožnje smo prispeli na cilj in takoj, ko smo stopili iz kombija, nam je prisrčno dobrodošlico izrekel Stefan Angstl, tamkajšnji profesor in glavni organizator projekta. V jedilnici Gimnazije Aventinus nas je pričakalo kosilo in naši partnerji, merjeno po slovenskem šolskem sistemu dijaki 1. letnikov. Še isto popoldne smo se pod vodstvom profesorja Angstla povzpeli na grad in si tako privoščili kar zajeten sprehod, grad v Burghausnu je s svojimi 1043 metri dolžine namreč najdaljši na svetu. Po končanem ogledu so nas v svoje domove sprejeli nemški dijaki, spoznali smo se s svojimi začasnimi družinami in večer, ki je sledil, namenili spoznavanju kraja in medsebojnemu druženju.

V petek smo morali vstati ob isti uri, kot bi morali biti pokonci doma. Ob osmih smo pričeli s poukom na njihovi gimnaziji. Obiskali smo dve uri, preostale vmesne pa namenili pogovoru in razglabljanju o temi, ki je bila označena kot vodilna v našem projektu: Romi in njihov način življenja, težave, s katerimi se soočajo, in vloga, ki jo imajo v družbi danes. Popoldan pa smo namenili »bovljanju« in po zmagi »slovenske« zasedbe nad »nemško« in boljše odigrani igri fantov kot deklet, smo se skupaj s profesorji dobili na večerji v starem delu mesta. Kljub nasvetom naših novih prijateljev, da izberemo tradicionalne

nemške jedi, smo ostali bolj zadržani in si naročili vsem dobro znan »wienersnitzel«. Ko smo končali tudi z večerjo, na katero nas je velikodušno povabil sam župan mesta, smo se siti in zadovoljni odpravili na krajši sprehod ob reki Salzach, nato pa druženje nadaljevali v lokalu. Pred nami je bila le še sobota, zadnji dan kratkega obiska Nemčije, ki smo ga lahko izkoristili povsem po svoje. Z vlakom smo se odpeljali do bližnjega mesta in si tam privoščili pohajkovanje po trgovinah, nad čimer se začuda ni pritoževal niti fantovski del ekipe. Po zadnjem skupnem kosilu je sledil le še prav tako poslednji obisk družin, nato pa snidenje pred gimnazijo in druženja je bilo neizogibno konec. Podarili smo si veliko objemov in izrekli številne besede zahvale, predvsem pa se razšli z željo, da bo september, ko nas bodo dijaki iz Burghausna obiskali na Ptuj, čim prej tu. Vendar pa mu nikar ni treba preveč hiteti, kajti najprej si vsi skupaj zaslužimo dolge in nepozabne poletne počitnice.

Tjaša Gajšek, 2. c

Ekskurzija na Goričko

Drugo sredo v oktobru (8. 10. 2014) smo se dijaki 4. letnika Gimnazije Ptuj odpravili na ekskurzijo na Goričko. Sodelovali smo le tisti, ki smo si kot izbirna predmeta na maturi izbrali geografijo in zgodovino, saj je ekskurzija obvezni del opravljanja notranjega dela mature. Zbrali smo se okrog osme ure in krenili na pot. Pozorno smo opazovali kraje, skozi katere smo se peljali. Prečkali smo Pesniško dolino, za katero so na ravnini značilne njive, travniki in gozdovi, na gričih pa sadovnjaki in vinogradi. Najbolj vinorodno območje v delu Slovenskih goric, mimo katerega smo se peljali, so Radgonsko-Kapelske gorice. Najbolj turistični kraj, ki smo ga videli, so Radenci. Znani so po mineralnih in termalnih izviri, ki so posledica nekdanjega morja in vulkana. Ko smo prišli na Goričko, smo si najprej ogledali grad Grad, ki se je do leta 1952 imenoval Gornja Lendava. Grad se je skozi stoletja preoblikoval in dobil današnjo mnogokotno obliko. Preoblikovale so ga mnoge družine, ki so živele na njem. Ena najbolj znanih je bila družina Szechy, katere grb smo videli nad vhodnimi vrati. Vodička nas je naprej peljala na ogled krajšega filma o gradu, nato pa smo si ogledali prostore, ki so jih uspeli v zadnjih letih obnoviti. Sprehodili smo se po arkadnem hodniku, si ogledali dvorano, v kateri se pari danes poročajo, palacij, viteško dvorano itd. Nato smo si ogledali še prostore, v

katerih so bile nazorno predstavljene obrti, značilne za nekdanje čase: lončarstvo, žganjekuha, tkalska obrt, kovaštvo, kolarstvo in zeliščarstvo. Ob podrobni razlagi smo si lahko vse dobro predstavljali. Sprehodili smo se tudi po prelepem grajskem dvorišču, ki je menda prav posebno, saj nekateri trdijo, da ima močno zdravilno energijo. S tem so povezane energetske točke, ki pomagajo izboljšati človekovo počutje, dihalo, težave s kožo ipd. Na koncu smo si ogledali še staro vinsko klet. Po ogledu gradu smo se odpravili na območje Goričkega, kjer je pred 3 milijoni let nazadnje bruhal vulkan. Na tem mestu je postavljen doživljajski park Vulkanija. Spoznali smo sestavo vulkana in njegovo delovanje ter izvedeli, da je bilo žarišče takratnega vulkana na globini 6000 metrov.

Posebej všeč nam je bilo, da smo Vulkanijo spoznavali s kratkimi filmčki, ki jih je povezoval krtek Oli, simbol tega parka. Sprehodili smo se skozi lavino cev do dvigala, ki nas je popeljalo v globino zemeljske skorje. Nato smo si ogledali še film v tridimenzionalni tehniki, ki nam je predstavil zgodovino vesolja od velikega poka vse do nastanka osončja in Zemlje. S časovno kapsulo smo se lahko preselili v čas, ko so po naših tleh še hodili dinosavri. Na koncu smo si ogledali še razstavo mineralov in značilnih kamnin z Goričkega. Pot domov smo izkoristili za marljivo reševanje delovnih listov z obeh področij, zgodovinskega in geografskega. Zagotovo je bil ta dan za vse atraktiven in predvsem poučen.

Larisa Pukšič, 4. a

Obiskali smo Italijo

46 dijakov Gimnazije Ptuj se nas je **9. in 10. oktobra 2014** v okviru pouka italijanščine udeležilo dvodnevne strokovne ekskurzije v sosednjo državo Italijo.

Pot nas je peljala po severni italijanski nižini v tri prečudovita in svetovno znana italijanska mesta, v Padovo, Verono in Benetke. Prvi dan smo obiskali prijazno, majhno mesto Padova ter se sprehodili po njegovih ozkih ulicah in slikovitih, prostranih trgih, mimo številnih cerkva in

mogočnih stavb. Med mestnimi znamenitostmi, ki smo si jih ogledali, sta nas najbolj očarali trg Prato della Valle, kot ga imenujejo domačini, in cerkev sv. Antona Padovanskega. Uradno ime trga je Piazza Vittorio Emanuele II' in je poznan kot tretji največji trg v Evropi ter predstavlja simbol in srce Padove. Opazili smo, da je danes pomembno zbirališče domačinov in turistov. Čudili smo se predvsem številnim kipom, ki ga obdajajo, kasneje smo izvedeli, da

ima elipsasto obliko in ga obdaja kanal z vodo, okrog njega pa je postavljenih 78 kipov znanih Padovancev tistega časa. Cerkev sv. Antona Padovanskega, ki je zadnje počivališče sv. Antona, skromnega frančiškanskega meniha iz 13. stoletja, nas je pritegnila s svojo mogočnostjo in z arhitekturo, saj se v njej prepletata krščanski in islamski vpliv, ponaša pa se z deli Donatella in Tiziana. Zaradi nje je danes Padova pomembno romarsko središče, saj jo vsako leto

obišče štiri milijone obiskovalcev z vsega sveta. Osupnili sta nas zlasti dve izmed relikvij, ki so na ogled, in sicer jezik in čeljust sv. Antona. Pri pouku smo se že naučili, da je Padova sedež ene najstarejših in najuglednejših evropskih univerz, ki je bila ustanovljena leta 1222 in je celo druga najstarejša v Italiji, tokrat pa smo padovansko univerzo imeli priložnost tudi obiskati in si jo ogledati. V popoldanskih urah prvega dne smo pot nadaljevali proti Veroni. Vrata Italije, kot tudi drugače imenujejo Verono, so prav tako pomembno romarsko šhajališče, vendar za zaljubljenca. Številnih kulturno-zgodovinskih spomenikov, ki jih mesto ponuja na ogled, ni mogoče naštet. Seveda smo mi obiskali največjo zanimivost mesta, to je kip Julije, nesojene Romeove ljubezni. Največ fotografij smo naredili prav ob kipu pod Julijinim balkonom, najhrabrejši pa smo na obzidju pustili celo svoje pismo za Julijo. Verona je svetovno znana tudi po dobro ohranjenem rimskem amfiteatru, ki je še danes v uporabi za razne javne prireditve, sejme, gledališke predstave in operne predstave. Za ljubitelje opere je veronska arena postala pravo tradicionalno in mitsko zbirališče, operni festival pa vsako leto obiše več kot pol milijona gledalcev iz vseh krajev sveta. Nekateri smo se odločili, da se bomo vrnili in udeležili ene od opernih predstav, ki jih v poletnem času organizirajo v veronski areni. Zadnji dan ekskurzije se je naša smer potovanja obrnila na vzhod, in sicer proti Benetkam, svetovno znanemu obmorskemu mestu kanalov in številnih mostov. Na rtu Punta Sabbioni smo se vkrkali v ladjo in po beneški laguni zapluli do otoka Burano, ki ga je težko zgrešiti, saj nas že od daleč pozdravlja cerkev San Martino s precej nagnjenim visokim zvonikom. Čudili smo se barvitemu mestecu in stari legendi, ki razlaga, da so si domači ribiči prebarvali svoje hiše v različne barve, da bi lahko v vinjenem stanju že od daleč prepoznali svoj dom. Znamenitost mesta so tudi številne stojnice, ki ponujajo izdelke iz vezene čipke, po kateri otok tudi slovi. Z ladjo smo odpluli še na otok

Murano, kjer nam je steklarski mojster predstavil postopek oblikovanja muranskega stekla na edinstven in tradicionalen način. Po kosilu je sledil ogled skrivnostnih in veličastnih beneških ulic, mostov in drugih mestnih znamenitosti. Na Trgu sv. Marka smo občudovali baziliko sv. Marka iz 11. stoletja, ki nas s svojo razkošnostjo in z obilico sijajnih mozaikov povsem navduši, ter zvonik sv. Marka s konca 15. stoletja, ki ima presenetljivo moderen prikazovalnik časa, bronasti figuri pa udarjata po zvonu in tako napovedujeta čas množicam in golobom na trgu. Pravo doživetje je bilo tudi pohajkovanje po labirintu ulicic, ki se prepletajo s številnimi kanali, čez katere so speljani mostovi, pod njimi pa se na vodni gladini pozibavajo zanimive črne gondole, urejene z živobarvnimi sedeži. V uličicah pritegnejo pozornost trgovinice, ki v svojih bogato obloženih izložbah predstavljajo svojo ponudbo, vsebinsko vezano na

mesto Benetke. Tu se prodaja dragoceni nakit, raznovrstni okraski iz muranskega stekla, beneške maske, modna oblačila priznanih znamk in še mnogo drugega. V najstarejšem predelu mesta stoji znameniti most Rialto, razpet čez kanal Grande, s katerega je čudovit pogled na "ulico na vodi", po kateri se odvija vodni promet. Ob sončnem zahodu smo se še zadnjič ozrli na to elegantno mesto in se polni nepopisnih vtisov odpravili proti domu.

Seveda pa obisk Italije ni bil namenjen samo spoznavanju zgodovine in geografije te prekrasne dežele, ampak tudi učenju jezika. V ta namen je profesorica italijanščine pripravila delovne liste, ki so od nas med drugim zahtevali tudi sporazumevanje v italijanskem jeziku s prebivalci obiskanih mest.

Na ekskurziji so nas spremljali profesorji Nastja Faganel, David Hamersak, Silvija Rakuš in Tatjana Pichler.

Urška Vrščič, 3. d

Evropske prestolnice in znameniti belgijski biseri

Dijaki 4. evropskega oddelka Gimnazije Ptuj smo tradicionalno zaključno strokovno ekskurzijo v spremstvu razredničark Renate Merc Furman in Darje Rokavec po dolgi nočni vožnji po sosednji Avstriji in Nemčiji pričeli v Strasbourgu, glavnem mestu francoske Alzacije. Mesto, ki je sedež Evropskega sveta in eden od sedežev Evropskega parlamenta, nas je očaralo s svojo urejenostjo, modernimi stavbami evropskih institucij, klasično arhitekturo v centru mesta in z gotško katedralo Notre Dame. Ogled mesta smo zaključili z vožnjo po reki Ill. Udobno nameščeni na sedežih turistične ladjice smo poslušali zgodovinska dejstva o mimobežečem mestu. Da je mesto resnično biser južne Francije, priča tudi dejstvo, da je zgodovinsko mestno jedro Grande Ile od leta 1988 uvrščeno na Unescov seznam svetovne kulturne dediščine. Naše pohajkovanje po evropskih prestolnicah smo naslednji dan nadaljevali z nekajurno vožnjo proti Luxembourg, ki smo jo vsi dobro izkoristili za nadomeščanje neprespanih nočnih ur. Opoldne nas je prebudilo čudovito sonce in nas napolnilo s pozitivno energijo za čas obiska prestolnice. Na enem večjih trgov smo začutili živahen mestni utrip in se pridružili petju izvajalca Ben E. Kingove uspešnice *Stand by me*. Takšni trenutki so zame nepozabni, ko razred skupaj zavibrira in se poveže kot celota. Mesto ni le sedež številnih evropskih ustanov in teles, temveč tudi zadnje samostojno veliko vojvodstvo na svetu z izjemno razvitim gospodarstvom in temu primerne so tudi za nas izredno visoke cene. Dobra ura časa, ki smo jo dijaki v mestu izkoristili za samostojne ogled, je minila kot bi mignil, in že smo bili na poti proti Waterlooju – mestu spopada med angleškimi, nizozemskimi in pruskimi četami proti poraženim francoskim pod Napoleonovim poveljstvom. Povzpeli smo se na Levji grič, od koder sega pogled na vse strani omenjenega spopada, ki smo si ga lažje predstavljali zaradi muzejske razstave in interpretacije bojišča v sosednjem muzeju. Presunjeni zaradi človeške narave in obsega bitke smo se med vožnjo

proti Bruslju predali razmišljanju o temah, ki zadevajo tudi to bitko – o diplomaciji in politiki. Takšno razmišljanje je bilo kar na mestu, saj nas je po večernem sprehodu skozi center Bruslja in obisku najbolj znane pivnice *Delirium* naslednji dan čakal ogled in sprejem v Evropskem parlamentu. Navdušil nas je moderni dizajn sedeža Evropskega parlamenta, kjer nas je sprejela ga. Urška Dolinšek in nam izčrpno razložila vse o instituciji, njenih voditeljih, delovanju, prav tako pa tudi o zaposlitvenih možnostih, ki zanimajo marsikoga izmed nas. Delo v institucijah je cenjeno in dobro plačano, temu primerna pa je tudi vedno večja konkurenca. Kandidati morajo skozi strog izbirni sistem; na koncu dobijo priložnost le najboljši. Pozdravila nas je tudi poslanka, ga. Tanja Fajon. Na kratko nam je povedala nekaj o svojem delu evropske poslanke ter nam dala priložnost za naša vprašanja. Življenje evropskega poslanca je življenje v kovčku, kot se je izrazila, saj se sama vsak konec tedna iz Bruslja vrača v Slovenijo, kjer ima državne obveznosti. Pisarno v Bruslju redko zapusti pred osmo uro zvečer, življenje pa je tudi relativno drago. Vsa ta dejstva moje motivacije za morebitno prihodnjo službo v slednjih institucijah vseeno niso zamajala, kvečjemu povečala, predvsem zaradi dinamičnosti in raznolikosti. Presenetila me je informacija, da se ponujene zaposlitve ne nanašajo le na humanistične vede, kot npr. politologijo, pravo ipd., temveč tudi na naravoslovne znanosti. Povečalo se je tudi moje zanimanje za učenje tujih jezikov, saj v teh institucijah res velja pregovor: Več jezikov znaš, več veljaš. Novo pridobljeno znanje iz predstavitve smo še poglobili z obiskom Parlamentarizma, ki na atraktiven interaktivni način predstavi zgodovino razvoja evropskih institucij, delovanje parlamenta, evropska mesta, znane osebnosti in tudi evropske zgodbe ter izkušnje manj znanih zanimivih posameznikov. Kronološki pregled razvoja nam je razjasnil izoblikovanje posameznih teles. Izpostavljeni so pomembnejši dogodki sodobne zgodovine, ki so vplivali na razvoj (od

druge sv. vojne, padca berlinskega zidu, razpada SZ do napada na newyorška dvojčka itd.). Spoznali smo, da so evropske institucije neprestano spreminjajoča se telesa, na kar vpliva tok dogodkov ne le evropske, temveč tudi svetovne zgodovine. Sama sem v obisku izredno uživala, ker me takšna tematika zelo zanima in bi zato v muzeju lahko preživela še veliko več časa. Vem, da me bo vedoželjnost prisilila, da bom v prihodnosti obisk ponovila. Na vrsti je bil težko pričakovan ogled centra mesta, čudovitega Grand Place z gotško mestno hišo in baročnimi cehovskimi hišami z bogato okrašenimi fasadami, ki uokvirjajo trg v pravokotni obliki. V prostih urah smo uživali v sprehodu po mestu, sladkanju z najboljšo čokolado in sladkimi vafli ter ob samostojnem raziskovanju odkrili veliko stavb, poslikanih z značilnimi stripi. Vodička, ga. Marija Hernja Masten, nam je pokazala še kraljevo palačo in simbol mesta, Manneken-pisa, ki ga za vsak praznik oblečejo v prikladno oblačilo. Prenočili smo v prijetnem univerzitetnem mestecu Leuvenu, nedaleč od Bruslja, naslednji dan pa je prinesel še ogled znamenitega bruseljskega Atomiuma, ostanka svetovne razstave iz leta 1958, ki nam je ponudil veličasten razgled na mesto in okolico. Med obiskanimi mesti me je najbolj navdušil Gent, bogato srednjeveško mesto s prav takšno arhitekturo. Ogledali smo si katedralo sv. Bava, grad Gravestein in tamkajšnjo razstavo mučilnih naprav, po sprehodu po starem mestnem jedru pa je sledila vožnja še proti zadnji destinaciji našega izleta – mestu Brugge. Na poti nas je čakalo prijetno presenečenje, prostrana obala severnega morja. Plaža Oostende se razteza kilometre daleč in pogled na širok pas peska, ki ga spirajo valovi hladnega morja ob zahajajočem soncu, je neverjeten. Ni ga bilo med nami, ki v tistih kratkih 15 minutah ne bi užival v občutku svobode. Skupaj s sošolci smo se fotografirali, tekali in skakali po pesku kot majhni otroci, ki jih lahko razveseli najbolj preprosta stvar. V takšnih trenutkih ugotoviš, da za srečo pravzaprav ne potrebuješ veli-

ko.

V Bruggeu smo preživel še zadnji večer, eni ob petju, drugi ob družabnih igrah in tretji ob globokih pogovorih. Jutranji sprehod do mestnega jedra in glavnega trga so dvakrat prekinili tamkajšnji študenti, ki so nam zastavili dve nalogi – prvič smo predstavljali motiv za fotografijo, drugič pa smo zablesteli kot dobri slovenski pevci in se ob tem imenitno zabavali. Še zadnje proste ure smo preživel ob dobrem kosilu, sprehodu ob kanalih, ki so skoraj tako gosti kot ulice, in klepetu o preživetih dogodivščinah. Čakala nas je le še 18-urna vožnja proti domu in spomini na skupna, vesela in nepozabna oktobrska doživetja.

Iris Šömen, 4. e

Umetnostnozgodovinska ekskurzija na Dunaj

V soboto, **22. novembra 2014**, smo se odpravili na ekskurzijo na Dunaj, kjer smo videli marsikaj novega in predvsem zanimivega. Ostala mi bo v zelo lepem spominu zlasti zaradi del španskega umetnika Velázqueza, ki me je s svojimi portreti naravnost očaral. Ti so posebej izstopali med razstavljenimi deli, povsem pristni, živi, kot da so nastali včeraj. Najbolj so me pritegnili portreti infante Margarite, hčere španskega kralja Filipa IV. Nekatere od njenih portretov so poslali na Dunaj, da so lahko tako vsi videli svojo bodočo cesarico, ženo Leopolda I. Ob njih sem se prepustila toku domišljije, ki me je popeljal v tedanji čas.

Sledil je ogled zbirke egipčanske umetnosti, ki nas je popeljala v kulturo večnega življenja. Presenečena sem bila nad papirusnim zvitom, na katerem lahko beremo razne uroke in vidimo zemljevide poti in prizorov iz onostranstva, ki so pokojniku pomagali varno prispeti na cilj, v Zahodno deželo. S sošolkami smo navdušeno postale tudi ob razstavljenem nakitu, ki je zelo podoben današnjemu.

V popoldanskem času smo si ogledali še razstavljene plakate francoskega slikarja Toulouse Lautreca, ki s svojim močno izpovednim načinom

dregnejo vsakega, ki stoji pred njimi. Težko Lautrecovo življenje se je v veliki meri prepletalo z nesrečnimi usodami plesalk pariških kabaretov, zabavišč in kavarn. Umetnik je vse s preprostimi enobarvnimi ploskvami, jasnimi obrisi opisal na plakatih, ki so tedaj postali prava moda pariškega Montmartra. Toulouse Lautrec je bil vreden ogleda, vendar me s svojimi plakati ni tako navdušil kot Velázquezovi portreti, ki so se tu in tam še vedno prikradli v moj spomin. Sledil je ogled katedrale svetega Štefana, ki v večernih urah pokaže vse, kar čez dan našim očem ni vidno. Prepustila sem se neskončnemu občudovanju zunanščine, na kateri so izstopali močno osvetljeni detajli, ki so se počasi izgubljali v globini teme. Sicer me njena notranjost ni tako prevzela kot zunanost. Morda zaradi tega, ker sem videla že veliko različnih katedral, ki so delovale bolj veličastno, povsem božansko. Ekskurzija je name napravila poseben vtis in verjamem, da tudi na druge. Bil je prav posebno doživetje, ki nas je napolnilo z znanjem in navdušenjem. Dan je, čeprav sem večino stvari že videla, bil nekaj posebnega in nekaj kar si bom za

»Velázquez me je s svojimi portreti naravnost očaral ... Pristni, živi, kot bi nastali včeraj.«

vedno zapomnila.

Zdaj že vem, da si vsako umetnino v določenem času lahko razlagam drugače in jo tudi dojemam na drugačen, prav poseben način. Na tako ekskurzijo bi se z veseljem še enkrat podala, saj je v meni prebudila nova zanimanja za umetnost.

Rebeka Visenjak, 3. d

Auschwitz – nikoli več

Ob vstopu v 4. letnik smo dobili priložnost za ekskurzijo v Auschwitz, ki smo jo mnogi vedoželjni dijaki takoj zagrabili in se **6. novembra 2014** v velikem pričakovanju odpravili na Poljsko, da bi videli Auschwitz, nato pa še Krakow.

Danes je Auschwitz še vedno kraj, prežet z bolečino, strahom, grozo in duhom smrti ter prizorišče, ob katerem se posameznik zgrozi nad krutostjo človeškega rodu in se zave, da se takšna grozljiva zgodba nikoli več ne bi smela ponoviti.

Tudi mi smo se odpravili med te mračne ostanke 2. sv. vojne, da bi bolje razumeli grozljive zločine, ki so se tukaj zgodili, ter začutili, da so bili tu ljudje, prav takšni, kakršni smo mi sami: s sanjami, čustvi in družinami. Vse to so jim nasilno odvzeli ter jih ponižane, oropane človeškega dostojanstva in do smrti izmučene zavrgli. Tesnobo in stiske žrtev smo začutili, kakor hitro smo prestopili prag z napisom »Arbeit macht frei«. Celotno taborišče je polno bolečine, ki so jo prestajali taboriščniki, z žalostjo, ki jo občutijo obiskovalci, ter z občutkom nemoči, saj zgodovine ni moč izbrisati. V plinskih celicah smo začutili, kako krut zna biti človek in kako minljivo je življenje. V velikih opečnatih hišah smo lahko začutili žilavost teh ljudi in njihovo neverjetno slo po življenju. Ko smo hodili po prašnih ulicah pod sivim nebom pa se je zdelo, kakor da smo spet v letu 1941. Grozoto kraja nadgradi še muzej z razstavo, ki prikazuje življen-

je žrtev pred vojno, in s tem pripomore še k intenzivnejšemu doživljanju vsega.

Dan za tem, ko smo si ogledali Auschwitz, smo se odpravili še v Birkenau. Hodili smo ob dolgi znameniti železnici, ki je svoj čas vozila ljudi v smrt, danes pa zapuščena deli Birkenau na dva dela in s koncem v gozdu daje grozovit občutek večnosti. Ogledali smo si ruševine plinskih celic in barak, v katerih so spali moški, ženske in otroci, ločeni in sami, ob truplih tujih ljudi. Ob njihovih ležiščih smo razumeli, da niti spanje ni prineslo nobenega olajšanja. Polni težkih misli o grozljivosti vojne in občutku popolne razčlovečenosti smo se odpravili v radoživosti polno mesto Krakow.

Nekdanja prestolnica Poljske, mesto Krakow, je danes drugo največje mesto v državi. S pomočjo simpatične vodičke smo mesto spoznali od vrhov večinoma baročnih stavb do hiš, ki so nekoč v preteklosti stale na mestnih tleh, so ta zaradi odlaganja smeti in zasipavanja površja danes 7 metrov višja. Slikovito mesto premore mnogo občudovanja vrednih cerkva, ki dokazujejo, da je Poljska katoliška država; kar 95 odstotkov prebivalcev se opredeljuje za pripadnike katoliške vere. Ta je v preteklosti pomembno povezovala Poljake v boju za narodov obstoj. Sprehajali smo se po številnih ulicah, urejenih v obliki šahovnice, med katerimi je najrazkošnejša takoj pod gradom, imenovana Grajska ulica.

Grad, najprepoznavnejša znamenitost mesta Krakow, ima svojo legendo. Pravi, da je nekoč pod gradom živel zmaj, ki ga je eden izmed kraljev za vedno uspel pregnati, na kar spominja spomenik zmaja pod gradom. Staro mestno jedro obdaja ogromen park, ki navdušuje in daje človeku novo energijo. S številnimi porokami na baročnih vozovih, s katerimi se vozijo po mestnem trgu, Poljaki dokazujejo, da znajo biti tudi romantični in tradicionalni. Mesto je prepredeno z mnogimi umetniškimi deli na prostem. Krakow je tudi univerzitetna prestolnica Poljske s kar 200 000 študenti. Mesto je vsekakor mozaik različnih kultur, ki opazovalca ne pusti ravnodušnega.

S Poljske smo se vrnili z mešanimi občutki; bili smo potrti ob pretresljivosti koncentracijskega taborišča, na drugi strani pa navdušeni nad veličastnostjo mesta. Vsi udeleženci se strinjamo, da je ta ekskurzija na nas napravila močan vtis in da bi se je udeležili še enkrat, če bi dobili ponovno priložnost. »Czech!«

Nika Krajnc in Eva Štrafela, 4. b

Decembrsko potovanje v Berlin in vzhodno Nemčijo

V četrtek, **4. 12. 2014**, sva se s profesorico nemščine Brigito Podgoršek odpravila na pot v Nemčijo, kjer sva si ogledala predbožični Berlin, Dresden, Potsdam ter se zabavala v vodnem parku Tropical Islands.

Okrog pete ure popoldne smo z avtobusom krenili na pot. Pred odhodom v tujino smo se peljali še skozi Gornjo Radgono in Mursko Soboto, kjer so se nam pridružili tamkajšnji dijaki. Po naporni vožnji smo v Berlin pris-

peli v zgodnjih jutranjih urah. Takoj po prihodu smo se od Reichstaga, sedeža nemškega parlamenta, odpravili do Brandenburških vrat. Ogled Reichstaga zaradi zgodnje ure takoj ni bil mogoč, zato smo morali nekaj časa počakati. Po vstopu v stavbo smo se z dvigalom odpeljali na vrh do steklene kupole, ki je namenjena prezračevanju in ohranjanju temperature v parlamentu, hkrati pa je tudi razgledna točka. Berlin je bil v jutranjih urah prekrit še z meglo, zato nas

razgled ni mogel navdušiti. Sledil je ogled trga Potsdamer Platz, pred tem

pa smo se ustavili tudi ob spomeniku žrtvam holokavsta. Pot smo nadaljevali proti Alexanderplatzu, kjer smo videli znani televizijski stolp (TV-Turm), imeli pa smo tudi nekaj prostega časa za nakupe in sprehod po eni izmed številnih božičnih tržnic, ki se nahajajo na vseh večjih trgih. V popoldanskih urah smo si ogledali Pergamonski muzej, kjer hranijo veliko zbirko ostankov mesta Babilon in zbirko islamske umetnosti. Po ogledu muzeja smo se podali na enourno vožnjo do vodnega parka Tropical Islands, kjer smo prenočili. Po nastanitvi in večerji smo imeli čas za kopanje v številnih bazenih ali za sprehod po »tropskem gozdu«. V parku Tropical Islands je namreč pravi gozd s

tropskimi rastlinami in živalmi, kot so flamingi in želve.

Naslednji dan smo se ob pol enajsti uri odpravili v Berlin; tokrat ob lepem vremenu. Najprej smo si ogledali ostanek berlinskega zidu, nato pa smo obiskali muzej Checkpoint Charlie, ki je poimenovan po najbolj znanem mejnem prehodu med nekdanjim vzhodnim in zahodnim Berlinom. Z avtobusom smo se odpeljali v vzhodni del Berlina. Tam smo si ogledali ruševine spominske cerkve cesarja Vilijema in zraven nje nastalo novo istoimensko cerkev. Sledil je ogled Tauentzienstraße in veleblagovnice KaDeWe oz. Kaufhaus des Westens, drugega največjega nakupovalnega centra v Evropi. Sprehodili

pa smo se tudi po ulici Kurfürstendamm, ki je dolga več kot tri kilometre, na njej pa se nahajajo najelegantnejši modni saloni, restavracije, gledališča in nočni lokali. Proti večeru smo se iz Berlina odpeljali proti Potsdamu, kjer smo videli slavni dvorec Sanssouci, rezidenco pruskega kralja Friderika Velikega. V zadnjem dnevu našega potovanja po Nemčiji smo si ogledali tudi mesto Dresden, ki je bilo v času druge svetovne vojne požgano do tal. Od tam smo nadaljevali pot proti Sloveniji skozi Avstrijo in v nočnih urah prečkali mejo na Šentilju. Tam se je naše potovanje zaključilo.

Ines Prejac, 3. d
Matevž Hernja, 3. e

Namesto v učilnico na Dunaj Ogled Prirodoslovnega muzeja in Planetarija

Dijaki tretjih letnikov, ki obiskujemo izbirna predmeta biologija in astronomija, smo za en dan (18. 12. 2014) pouk iz učilnice preselili na Dunaj.

Takoj po prihodu na cilj je bila najprej na vrsti astronomija. V Dunajskem planetariju (Planetarium Wien) smo si ogledali predstavo, ki nas je popeljala na sprehod po južnem nebu. Poleg nekaterih ozvezdij, ki jih lahko opazujemo tudi na naši zemljepisni širini, nas je razveselil pogled na za nas neznana ozvezdja. Najznačilnejši je zagotovo Južni križ in polno ozvezdij, ki nosijo imena po eksperimentalni opremi: Mikroskop, Teleskop, kar je za nas »severnijake«, ki smo vajeni bolj romantičnih imen,

precej nenavadno. Predstava se je zaključila s kratko in zanimivo zgodbo o nastanku vesolja in našega Osončja.

Ker se Planetarij nahaja v dunajskem Praterju, nas je bliže centru mesta odpeljal avtobus. Sledil je ogled Prirodoslovnega muzeja. Vodička nas je popeljala skozi njihove stalne zbirke, kjer smo se ustavili ob najpomembnejših in najzanimivejših eksponatih. Posebej nas je prevzel pogled na trenutno zbirko mamutov in kibernozavra, ki nas je prestrašil na koncu ogleda.

Še kratek, vendar zanimiv in poučen sprehod od Prirodoslovnega muzeja do Štefanove cerkve, kjer smo se za

nekaj časa razšli in krenili vsak po svoje.

Dan smo zaključili s pohajkovanjem po predbožičnem sejmu pred mestno hišo in občudovanjem lučk.

Lepo smo se imeli. Drugo leto gremo spet!

Jasmina Jančič

Božični Gradec

19. decembra 2014 smo se dijaki 1. a, 2. a, 2. b in 2. c odpravili na popoldanski izlet v mesto Gradec v sosednji Avstriji. Najprej smo se povzpeli na grad, kjer smo uživali ob pogledu na celotno mesto, nato pa smo se odpravili v središče mesta in si ogledali ledene jaslice. Na poti smo videli tudi Kunsthaus, znameniti Rathaus

(mestno hišo) in se ustavili na znamenitem otoku Murinsel v obliki školjke. Na božičnem sejmu smo uživali ob vonjavah božičnih piškotov in čarobni svetlobi božičnih lučk. Po ogledu smo imeli še dve uri prostega časa, ki smo ga z veseljem izkoristili za nakupe in sladkarije. Ta izlet nam bo ostal v lepem spomi-

nu, saj smo spoznali avstrijsko kulturo, se ob tem tudi zabavali in zblížali z ostalimi dijaki.

Mentorica: Aleksandra Čurin, spremljevalki Brigita Podgoršek in Darja Habjanič

Na potep v London

V soboto, **21. 3. 2015**, smo se v zgodnjih jutranjih urah dijaki 1. a in 1. b Gimnazije Ptuj odpravili proti Londonu. Z avtobusom smo se najprej odpeljali v Benetke v Italiji, na letališče Marco Polo, kjer smo po vseh potrebnih pregledih in oddaji prtljage neučakani sedli na letalo, ki nas je odpeljalo v prečudoviti London. Ko smo pristali na londonskem letališču Gatwick in vsi uspešno našli prtljago, nas je čakal avtobus. Popeljal nas je skozi London in se najprej ustavil pri Buckinghamski palači, kjer smo se navdušeno fotografirali. Ogled z avtobusom se je nadaljeval skozi središče mesta. V hotel smo prispeli v večernih urah in se utrujeni ter zadovoljni namestili po sobah.

V naslednjih dneh smo si ogledali mesto, znamenitosti, kupili spominke zase in za domače. Po mestu smo hodili peš, poseben izziv pa nam je predstavljala podzemna železnica, kjer nam je vodič enkrat dal možnost, da se znajdemo sami. Zanimiva je bila tudi vožnja z ladjico po reki Temzi in z znamenitim London Eye, s katerega smo si lahko mesto ogledali s ptičje perspektive. Imeli smo možnost prestopiti prag dveh londonskih muzejev in muzeja Madam Tausauds oziroma muzeja voščenih lutk, kjer smo se slikali ob naših vzornikih, četudi le voščenih. Ob večerih smo se v hotel vračali utrujeni, še vedno pa smo imeli dovolj energije za druženje do zgodnjih

jutranjih ur. Po štirih dneh smo se v torek, 24. 3. 2015, z letalom ponovno vrnili v Benetke, od koder smo se z avtobusom odpeljali na Ptuj, kjer so nas nestrpno čakali naši starši. Ta ekskurzija nam bo zagotovo ostala v prav posebnem spominu, saj smo stkali nova prijateljstva, se medsebojno povezali in se neizmerno zabavali. Z veseljem bi se še enkrat vrnili in zagotovo bi prav tako uživali.

Anja Horvat in Lucija Vaupotič, 1. a

Strokovna ekskurzija v Grčijo

ali 6 dni prenaždanja z gyrosom, učenja sirtakija in raziskovanja bogate zgodovine

Grčija, dežela številnih in raznolikih obrazov, neštetič za vselej v človeško zgodovino zapisanih legend in mitov, zibelka antike, mati demokracije in rojstni kraj filozofije. Sliši se veliko, ko takole naštevam, toda Grčija je, tako Stara kot ta, ki jo poznamo sedaj, sestavljena iz nepreglednega števila edinstvenih koščkov, ki skupaj z zgoraj omenjenimi presežki tvorijo ogromen mozaik zavesti sodobnega človeka. In ko smo se dijaki 2. in 3. letnikov nedavno tega tam potepali, smo imeli edinstveno priložnost vse vedenje o antični Grčiji, ki smo ga pridobili v prvem letniku gimnazije, doživeti od blizu in na lastne oči. Ob tem pa smo se imeli še več kot odlično!

56 dijakov in 4 profesorji smo svoje 6-dnevno potovanje začeli v ponedeljek, **23. 3. 2015**, ko smo se v zgodnjih jutranjih urah odpeljali izpred gimnazije. Prvi dan je minil v znamenju vožnje, s Ptujja smo se peljali skozi Sežano in po italijanskih avtocestah mimo Benetk, Padove in Bologne do Ancone, prijetnega pristaniškega mesteca, v katerem smo se vkrcali na ladjo. Sledila je nočna plovba po Jadranskem morju in naslednje jutro

smo se izkrcali v Igoumenitsi in tako prvič stopili na grška tla.

Torek je bil dan ogleda prve izmed številnih grških znamenitosti, ki se jih ne sme zamuditi, Meteore. »Kraj, kjer so se igrali bogovi« velja danes za največji in najpomembnejši kompleks samostanov v Grčiji. Nad povsem ravninsko Tesalijo se dvigajo visoki skalnati stolpi, na katerih je danes ohranjenih še 6 samostanov, čeprav se je njihovo število od 11. pa do 14. stoletja, ko so služili kot pribežališče menihov puščavnikov pred Turki, dvignilo celo nad 20. Nekateri so spremenjeni v muzeje in v enega izmed njih smo stopili tudi mi ter tako postali del »neba visečih samostanov.« Za tem smo se na kratko ustavili v Kalambaki, kjer smo doživeli prvo srečanje s pristno grško kulinariko. Ob gyrosu, nekateri so se odločili za piščančjega, drugi so izbrali puranjega, vsi pa smo v pita kruh dobili zavrt paradiznik, čebulo, ocvrt krompir in druge tipične dodatke, smo si brez sramu oblizovali prste. Siti smo nadaljevali vožnjo po Tesaliji mimo Lamie in Termopil, prizorišča znamenite bitke Grkov in Perzijcev, vse do južnega pobočja

gore Parnas v slovite Delfe. Dan se je prevešal v noč, sledili sta le še nočitev v hotelu in grško obarvana večerja. Tretji dan se je megleno in deževno vreme iz Meteore preneslo v Delfe in po zajtrku v hotelu smo po kratki vožnji z avtobusom odprli dežnike in se podali na raziskovanje Delfov. Mestece v Fokidi, ki so ga v Homerjevem času imenovali Pipo, v grški klasični dobi pa je veljalo za središče zemlje ali popek sveta, je znano predvsem po Apolonovem templju, kjer so njegove svečenice prerokovale prihodnost. Ob svetišču je bila v zemlji razpoka, kjer je na trinožniku sedela svečenica Pitija, h kateri so se po najpomembnejše prerokbe in nasvete zatekali romarji. Kljub njenim dvoumnim odgovorom je veljalo prepričanje, da Delfi vedno odgovorijo, na človeku samem pa je, kako si sporočilo razlaga in kako bo uporabil dragocen nasvet. Zraven ogleda agore, zakladnice, Apolonovega templja, gledališča in Ateninega templja smo si sredo rezervirali tudi za vzpon na akropolo, vendar je bila ta zaradi državnega in verskega praznika, ki so ga tisti dan praznovali Grki, zaprta in smo ogled zato predstavili na naslednji

dan. Iz Delfov nas je pot vodila skozi prikupno gorsko vasico Arahovo, znano po številnih priljubljenih smučiščih. Popoldne smo prispeli v Ate-ne in spoznavali številne znamenitosti, med drugim olimpijski stadion, predsedniško palačo, Hadrijanov slavalok, knjižnico, akademijo, univerzo ... Zahvaljujoč prej omenjenima praznikoma smo dobili tudi nekaj prostega časa, ki smo ga izkoristili najprej seveda za hrano ter za pohajkovanje po živem in simpatičnem centru grške prestolnice. V poznih popoldanskih urah smo imeli nekaj časa za oddih v hotelu, nato smo se z metrojem popeljali do živahne Plake in se po njej tudi sprehodili, prepustili smo se grškemu večeru z okusno večerjo in uživali ob raznoliki tradiciji grške glasbe in plesa ter tudi sami stopili na oder in zaplesali v ritmi-h sirtakija. Nekoliko utrujeni, a zadovoljni in polni vtisov, smo se vrnili v hotel.

Četrtek, 4. dan potovanja, se je pričel z že v sredo obljubljenim obiskom Akropole. Atenska akropola, veličasten in od daleč razpoznaven simbol mesta, je bila zgrajena okoli 800-500 pr. n. št. zavetnikoma Pozejdonu in Ateni. Obiskovalca takoj pričakajo Propileje, veličasten vhod v svetišče, akropoli pa kraljuje Partenon, tempelj, posvečen boginji Ateni. Tukaj sta še Erehtejon in tempelj čaščenja boginje zmage, Nike. Obnova akropole poteka še danes, leta 2009 pa so v Atenah za javnost odprli nov muzej, posvečen znameniti akropoli, ki smo si ga ogledali že dan prej in že tam slišali mnoge podatke in zanimivosti; za nekatere od njih smo se lahko potem v četrtek tudi prepričali, ali držijo. Po zadnjem ogledu v prestolnici smo se odpeljali na Peloponez, v pokrajino Argolido. Najprej proti Korintu, kjer smo lahko občudovali v živo steno vklesan Korintski prekop, eno izmed najbolj prometnih pomorskih poti vzhodnega Sredozemlja,

zgrajen med letoma 1881 in 1893. 90 km od Aten proti jugozahodu smo se srečali s staro mikensko civilizacijo. Mikensko akropolo je leta 1874 pričel odkrivati Heinrich Schliemann in mnoga izkopavanja so pokazala, da so bile Mikene dobro kulturno razvite, uporabljali so linearno A in B pisavo, bili so mojstri obdelovanja zlata, na vrhu družbene lestvice je bil kralj. Vhod v močno utrjene Mikene stražita dva leva, t. i. Levja vrata so del mogočnega Kiklopskega obzidja. Zatem smo si ogledali že znamenito Agamemnonovo grobnico. Pred prihodom v Tolo, kraj naše nočitve, smo se med vožnjo v argolidske hribe ustavili še v Epidavrosu, mestu boga zdravilstva Asklepija, in si ogledali enega najlepših in največjih gledališč antičnega sveta, kjer še danes uprizarjajo klasične grške tragedije in komedije.

Petek se je začel z vožnjo po notranjosti Peloponeza do Olympie, nekdanjega svetišča in prizorišča prvih olimpijskih iger, kjer smo si ogledali tempelj boga Zeusa in boginje Here ter zelo dobro ohranjen stadion. Bližalo se je neizogibno slovo od Grčije,

ostala je le še vrnitev domov z začetkom v Patrasu, tretjem največjem grškem mestu z najpomembnejšim grškim zahodnim pristaniščem, kjer smo se vkrcali na ladjo. Sledili so nočna plovba proti Italiji ter prihod v Ancono v popoldanskih urah in nato povratek proti Sloveniji v poznih nočnih urah.

V nedeljo zjutraj, ali že skoraj popoldne, odvisno od utrujenosti, ki nam jo je potovanje zadalo, smo se po skoraj tednu dni zopet zbudili v domačih posteljah, veseli, da smo kljub čudoviti izkušnji ponovno v domovini. Šest dni, preživetih v Grčiji, je minilo (taka je žalostna resnica) hitreje, kot smo si zamišljali in želeli, a z lepimi stvarmi je pač vedno tako. Ostanje pa zmeraj na novo spletena prijateljstva in spomini na prijetne dogodivščine. Ti pa, v kombinaciji s kupljenimi spominki in številnimi »selfiji« izpred ogledanih znamenitosti, človeku ostanejo za zmeraj.

Tjaša Gajšek, 2. c

Zaključna strokovna ekskurzija dijakov 2. letnikov

Bližajoč se koncu šolskega leta smo dijaki 2. letnikov v sredo, 10. junija, vsem dobro znan urnik zamenjali za obisk Dolenjske in se tako podali na zasluženno zaključno ekskurzijo. Ob sedmih smo se s spremljevalnimi profesorji in vrstniki iz Tunizije, ki so ta teden na Ptuju preživljali drugi del izmenjave Tunizija – Slovenija, z avtobusi odpeljali izpred gimnazije proti Kostanjevici na Krki. Tri ure trajajoča vožnja proti »Dolenjskim Benetkam« je v prijetnem razpoloženju in dobri družbi hitro minila in ko smo okrog desetih prispeli v Kostanjevico, je sonce že močno pripekalo ter tako obetalo čudovit dan. Obiskali smo nekdanji cistercijanski samostan »FONS BEATAE MARIAE«,

katerega prostore so leta 1974 zapolnili z deli Božidarja Jakca. Ogledali smo si razstavo del tega priznanega slovenskega ekspresionista. Po vodenem ogledu in reševanju delovnih listov, s katerimi smo utrdili slišano, smo v roke dobili prazne liste papirja in barvice ter tako dobili možnost, da sami preverimo, kako veliki so v resnici čevlji umetnikov. Po bolj ali manj uspešnem spopadu z zahtevnim izzivom smo se še sprehodili po edinem mestecu na otoku pri nas. Sledila je kratka vožnja do bližnjega Novega mesta, kjer smo imeli čas za kosilo. Popoldan smo zopet zasedli svoja mesta na avtobusu in sledila je le še vožnja proti Ptuju.

Šolski dan nam je, kot je pač značilno

za vse tovrstne, ki jih ne preživimo v neposredni bližini šole, ostal v lepem spominu, Kostanjevica na Krki pa se je izkazala za kraj, ki se ga splača še kdaj obiskati.

Tjaša Gajšek, 2. c

Zaključna strokovna ekskurzija dijakov 3. letnikov

Čprav Ljubljana nobenemu ptujskemu gimnazijcu ni popolna neznanka, se je znova izkazalo, da našega glavnega mesta kljub morda številnim obiskom marsikdo še ne pozna dovolj in da mesto vedno znova očara v prav vsakem letnem času. 12. junij je bil vroč poletni dan, ravno pravi za tematsko zasnovano končno ekskurzijo. Tokrat smo lahko vstopili tja, kamor po navadi vstopamo le preko televizije – v državni zbor. Strokovna delavka nam je razkazala osrednjo sejno sobo in nas s pomočjo skoraj 64-metrške freske pospremila v našo zgodovino od naselitve do konca druge svetovne vojne.

V Evropski hiši ob Ljubljanici smo obnovili znanje o nastanku Evropske unije, njenem pomenu in možnostih, ki jih ponuja mladim. Morda bo kdo

prav zaradi podatkov, ki jih je pridobil v enournem predavanju, odšel na izmenjavo v kakšno evropsko državo, ali pa na prakso v katero od evropskih ustanov. Pot nas je vodila tudi na Metelkovo ulico 6, kjer kraljuje alternativna kultura. Ta nas je nagovorila s svojo drugačnostjo in drznostjo, ki ju marsikje in marsikdaj pogrešamo. Tam ima svoje središče društvo Humanitas, nevladna, neprofitna in neodvisna organizacija, ki si prizadeva za človekove pravice in človeku prijazne dejavnosti.

V delavnici so nas opozorili na vlogo, ki jo imamo kot posamezniki v svetu, in našo odgovornost. Podatki, ki smo jih slišali, so nas presenetili, šokirali in zdramili.

Zdramile so nas tudi živahne ljubljanske ulice, polne različnih vonjav in barv ter govoric. Svoje so dodali še Tunizijci, ki smo jih gostili in so z nami potovali v Ljubljano. Tudi njih je nekoliko utrudil naporen dan v

Ljubljani, zato na poti na Ptuj niso več tako glasno in veselo prepevali kot na poti do bele Ljubljane.

Dijaki 3. letnikov

Fazanjada 2014/2015

V četrtek, 18. 9. 2014, je v športni dvorani gimnazije Ptuj potekala vsakoletna fazanjada. Organizacija letošnje je bila v rokah 2. b.

Dijaki prvih letnikov so se morali pomeriti v treh zabavnih igrah. Prva se je imenovala »8 grisinov v 90 sekundah«. Dva dijaka iz vsakega razreda sta morala v 90 sekundah pojesti 8 grisinov. V naslednji igri »Obešalnik« se je osem dijakov iz vsakega razreda pomerilo v obešanju oblačil, nato pa še v teku v paru, tako da sta imela tekača v paru skupaj zavezani nogi. Rezultat je bil po

prvih dveh igrah še neodločen. Odločilno je bilo petje vnaprej pripravljenih pesmi. Pevske točke so bile zelo uspešne, zabavne in smešne. Največ točk si je prislužil 1. a, ki je tudi zmagal. Vsi dijaki zmagovalnega razreda so za nagrado dobili kupon za slastno palačinko.

Iskrene čestitke zmagovalcem, želimo jim uspešno organizacijo Fazanjade 2015/16.

Lucija Majhen, 2. b

Tukaj smo zato, da uresničujemo želje dijakov

Da je skupina ljudi uspešna, jo je treba poslušati, sprejemati, ji pomagati. In naša gimnazija nudi prav to. **Dijaško skupnost** tvorimo predstavniki oddelkov, ki debatiramo in prevzemamo odgovornosti za pravice in dolžnosti dijakov. Povezati skušamo dijake, profesorski zbor, vodstvo šole in starše, da bi dosegli začrtane cilje. Predlogi in argumenti so kot mozaik - še tako majhen delček dopolnjuje sliko, brez njega slika ne bi bila celota. Tako skušamo doseči, da bi si vsak upal spregovoriti, podati mnenje in nam naložiti nekaj dela, ki ga z veseljem opravimo.

Predsednik dijaške skupnosti je že od preteklega leta Žan Merc, ki je delo opravljal zelo skrbno in vestno. Do menjave je prišlo le pri dveh vodstvenih položajih. Varuh dijakovih pravic je postal Rok Stubičar, novinar pa Tilen Kolar. Seveda smo potrebovali osebo, ki nam je pomagala vzpostavljati stike z ostalim profesorskim zborom in vodstvom šole ter nas je pravilno usmerjala in nam svetovala. To je bila naša mentorica profesorica Alenka Šuman Irgolič.

Skozi vse leto smo se trudili, da smo ob uveljavljanju pravic in dolžnosti dijakov, skrbeli tudi za aktivno ozračje ter tako popestrili gimnazijsko življenje. Aktivnosti človeka notranje izpolnijo in zapolnijo praznino, ki jo ustvarja moderni ritem življenja. Tako smo septembra organizirali **Fazanijado** in medse sprejeli nove gimnazijce. 1. decembra smo ob

dnevu boja proti aidsu na šoli organizirali dogodek, s katerim smo ozaveščali dijake o varni spolnosti in o tej zahrbtni bolezni, za katero boleha več kot 35 milijonov ljudi po celem svetu. Zdrav duh v zdravem telesu je načelo, ki smo ga hoteli popularizirati med dijake, saj menimo, da je šport dejavnost, ki jo med drugim nujno potrebujemo za vzpostavitev normalnega mentalnega zdravja. Upoštevač to dejstvo smo se zelo potrudili z organizacijo **nogometnega in odbojcarskega turnirja**. Turnirja sta potekala med razredi. V mesecu juniju pa smo organizirali malo drugačen gimnazijski dan, **dan po meri dijakov** z različnimi dejavnostmi, ob katerih smo se lahko poslovili od šole in navdušeni zakorakali v vroče poletje.

Ker skupina ljudi prav zaživi šole, ko se poveže in pokaže, smo se celo leto trudili, da se je Dijaška skupnost povezovala tudi z drugimi organizacijami izven naše šole. Člani društva KPŠ so se zelo trudili pri promovira-

nju kluba med dijake in ker radi pomagamo, smo z veseljem obveščali dijake o ugodnostih, ki jih prinaša članstvo v KPŠ-ju. Ponudili so nam tudi pomoč pri prihodnjih projektih. Izvolili smo tudi poslanca, ki je interese Gimnazije Ptuj predstavljal v beli Ljubljani, na srečanjih DOS (Dijaške organizacije Slovenije). Ob zaključenem šolskem letu bi se radi vsem, ki ste nam pomagali, prav lepo zahvalili in upamo, da bomo deležni tako uspešnega sodelovanja tudi naslednja leta. Trudili smo se po svojih najboljših močeh in se vsem tistim, ki jim nismo izpolnili vseh želja, iskreno opravičujemo.

Prav lepo je, ko različna mnenja in predlogi združijo dijake v celoto, ki ji pravimo Gimnazija Ptuj. Zato kar pogumno v naslednje leto. Bodi kreativen, razmišljaj in nam svoje predloge, ki jih letos nisi posredoval, zaupaj naslednje leto.

Tilen Kolar, novinar DS

Jesenski športni dan

Letošnji že tradicionalni pohodni športni dan smo izvedli v četrtek, **16. oktobra 2014**. Potekal je hkrati ob zaključni konferenci konzorcija splošnih gimnazij, katerega gostiteljica je bila Gimnazija Ptuj. Kljub organizacijskim zahtevam smo uspešno izpeljali pohodni športni dan, naši dijaki in dijakinje pa potrjujejo, da je hoja njihova priljubljena gibalna dejavnost.

Dijaki ter dijakinje prvih letnikov, ki so opravili manj zahtevno pot, so

pričeli pohod izpred gimnazije, nadaljevali ob nabrežju reke Drave preko Vičave, mimo Potrčeve domačije ter nazaj do šole. Dijaki in dijakinje drugih letnikov so prehodil pot od Majšperka do Jelovici. Tretji letniki so se podali na krožno pot od Borla mimo cerkve sv. Ana in nazaj, četrti letniki pa so šli iz Čermožiš na Donačko Goro.

Namen športnega dne ni izključno razvoj osnovne pohodne vzdržljivosti, temveč tudi, da dijaki in dijakinje

spoznavajo značilnosti geografskega okolja, ki nas obkroža, predvsem gričevnato pokrajino Halož, kot tudi značilne pokrajinske enote, ki se razprostirajo na obrobju mesta Ptuj. Prijetno sončno vreme je pripomoglo, da smo udeleženci športnega dne preživeli dan, poln lepih doživetij. Približno 30 dijakov in dijakinj je v času našega pohoda navdušeno gobarilo na Jelovici v bližini Majšperka.

Lovro Beranič

Spomladanski športni dan na Mestnem stadionu

10. 4. 2015

Na državnem prvenstvu v atletiki osvojili 4 kolajne

20. 5. 2015 je v Domžalah potekalo državno prvenstvo SŠ v atletiki za posameznike. Naši dijaki in dijakinje so dosegli odlične uvrstitve in se domov vrnili s štirimi odličji. Pri dijakih je v teku na **100 m** **Grega Pavlovič** osvojil srebrno medaljo, štafeta

4 x 100 m pa je ponovno z veliko prednostjo osvojila **naslov državnih prvakov**. Tekli so **Miha Kovač, Mark Drevenšek, Jan Bezjak in Grega Pavlovič**. Pri dekletih je **Doroteja Domjan** v teku na **1000 m** osvojila tretje mesto, **Maja Bedrač**

pa je z **novim državnim šolskim rekordom zmagala v skoku v daljino**. Mentorja ekipe sta **Igor in Tatjana Solina**.

Tatjana Solina

Poletni športni tabor za športne oddelke

Od 8. do 12. junija 2015 se je 11 dijakov in 2 dijakinji 3. š udeležilo obveznega športnega tabora za dijake športnih oddelkov. Kot leta poprej smo se tudi letos v spremstvu profesorjev Igorja in Tanje Solina ter Gorazda Ojsterška podali v Savudrijo. Na taboru smo izpopolnjevali tehniko plavanja, se posvetili igranju odbojke na mivki in stopnjevali kondicijsko pripravo, kar je za vsakega športnika zelo pomembno.

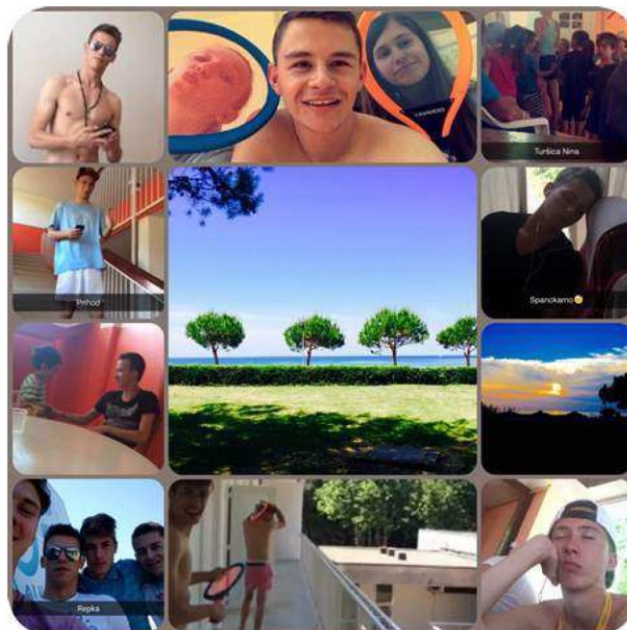
V ponedeljek, 8. junija, smo se zbrali na železniški postaji na Ptuj. Čeprav nam zgodnja ura ni ustrezala, smo polni pričakovanj, željni novih dogodivščin in veselja sedli na vlak za Pragersko, tam pa prestopili na znani Pohorski ekspresni vlak. Ta je običajno vozil do Kopra, tokrat pa le do Ljubljane, saj posledice ledene zimske ujme izpred dveh let še niso povsem odpravljene. Na "pohorcu" smo zavzeli svoje kabine in dobre volje nam ni manjkalo, saj smo s pomočjo prenosnih zvočnikov poskrbeli za pravo malo zabavo z glasbo in petjem. Avtobus, na katerega smo presešli v Ljubljani, je tudi uradni avtobus slovenske nogometne reprezentance. Tako smo se proti morju podali na avtobusu, potiskanem s slovenskimi barvami in logotipom NZS. Po krajšem postanku in pregledu na hrvaški meji smo končno prispeli v mladinsko letovišče v Savudriji, kjer smo se utrujeni namestili in se sestradani lotili kosila. Popoldne smo preživeli športno. Odpravili smo se na obalo, kjer nas je pričakalo mrzlo morje. Po

hitri ohladitvi smo še nekaj časa preživeli na plaži, kasneje pa smo igrali odbojko na mivki, po večerji pa še nogomet, košarko in tenis. Večernemu druženju in igranju kart se seveda tudi nismo odpovedali. Naslednji dnevi so potekali po bolj ali manj podobnem urniku: bujenje nekaj pred sedmo uro, jutranji tek in razgibanje, zajtrk – najpomembnejši obrok dneva, igranje odbojke na mivki, plavanje in kosilo, po kosilu za nekatere šolske obveznosti (gledanje v liste), za druge odbojka ter tarnanje ob neznosni vročini, nato plaža in kopanje, v poznih popoldanskih urah pa spet odbojka. Čas po večerji je bil

namenjen igranju nogometa, ki smo si ga popestrili z izzivom – poraženci so zmagovalcem plačali ledeni čaj ali katero drugo brezalkoholno pijačo.

Savudrijo smo zapustili v petek zgodaj popoldne polni novih spominov in sklenjenih prijateljstev z ostalimi obiskovalci in obiskovalkami Doma za mladež, kot se imenuje mladinski hotel, v katerem smo bivali. Na domači Ptuj smo prispeli okrog 8. ure zvečer. Seveda pa vseh naših dogodivščin nisem omenil, nekatere naj ostanejo le v spominu udeležencev tabora.

Miha Damiš, 3. š

Gimnazija Ptuj

Volkemrejšva cesta 15
2250 Ptuj

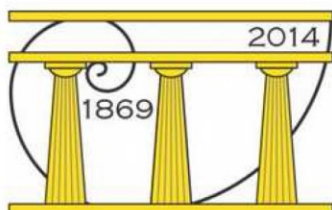
Telefon: +386 2 478 28 10
Telefaks: +386 2 478 28 28
E-pošta: info@gimptuj.si

WWW.GIMPTUJ.SI

**Naša šola je prostor delavnih,
ustvarjalnih in strpnih ljudi.**

Zgodba moje gimnazije – Gimnazije Ptuj

V projektnem tednu 2015 smo praznovali 145-letnico delovanja Gimnazije Ptuj. Vsebine celotnega tedna so bile posvečene 145. obletnici šole, njeni preteklosti, sedanjosti in prihodnosti. Ponosni smo, da spadamo med najstarejše in najuspešnejše gimnazije v Sloveniji. Zasluge za dosežke pripisujemo vsem nekdanjim profesorjem, generacijam dijakov, ki so v teh letih sooblikovale našo zgodbo, sedanjemu profesorskemu zboru in dijakom, njihovim staršem in širši skupnosti.

O dogajanju v projektnem tednu smo oblikovali projektno spletno stran (<http://pt.gimptuj.si/>) in projektno glasilo (http://www.gimptuj.si/images/Filmi/PDF/Publikacija_145_let.pdf).

Zbrala, oblikovala in uredila: Renata M. Furman • Lektorirale: Alenka Plohl Podgorelec,
Marija Holc, Anita Ekert, Silvija Rakuš, Marija Mir Milošič, Tina Radolič